

کتابخانه
لجنه ملی اماکن متبرکه

کتابخانه
لجنه ملی اماکن متبرکه

ورود بدفتر لجنه ملی اماکن متبرکه که ایران	
شماره	کتابخانه
تاریخ	۱۴۲۰
ملاق	۵۲۱۰۲

Afnan Library Trust
This book is part of the original
Balyuzi Bequest
Tarikh Abadih
Accession Number:

کتابخانه
مکتبہ خلیفہ
امام کنہ

له العظمه والاقدار

وقوعات تاریخچه وحوادث مشہورہ براجماعی الہی درآبادہ ونواحی بعضی موعظ
تعبیرات درجہ شہادت وبقیہ ولی آنچه سمیعات سمیع از حکایات وروایات
نفوس مقدسہ مؤلفہ است کہ از ندای رحل آبادہ وصالین لوم مہور بکتاب
حضرت لفظ اولی روح ماسواہ فداہ بودہ و ہرکت شہادت واطلاعات خود
پنہ نمانہ وصادقہ کرا از احکامات وروایت نمودند وآنچه تعلق بتاریخ امریہ آبادہ
دو تالیف داشت و متفق علیہ بودشت و ضبط میگردد سن حمد جناب والد آقای
امیر قابل (کر بلا فی غلامی) از دین آبادی بانکہ سو تن نبود اطلاع داشتہ شد
بطور صدق حکایت نمود و کذکک حضرت حاجی محمد صادق سلیل جلیل آقا عبد اللہ
اجلہ اشراف وایمان آبادہ وعم بزرگوار حضرت سراج گلخانہ بود در آخر ایامش
در سن ہشتاد و پنجگی چون خداوند رحمان او را از وسوس و دسائس حاجی محمد جان
کہ ہم سن و ہموارہ انیس و جلس او بود نجات داد شرف اقبال امر مبارک حضرت زد
الجدال فاشرگز و دایند و روحی تازه یافت و در نہایت شہادت و شہرت در مرہ ہنہا

شافت و لقبه عمر ابوبکر سن در غایت تنزه و تعدیس بعبودیت و عبادت امر مبارک
 حضرت احدیت برداخت و شایهات و اطلاعات تاریخیه خود را حکایت میفرمود
 و بقدر مقدور تحذرات امریه موفق میگروید تا در سنه (۱۳۳۲) بجزی در سن ^{۹۰} خود
 بمکوت غیب یافته الهیه صعود فرمود

حضرت وافی حسین بیلیل جلیل کربلائی محمد تعالی که از شایسته ایمان و اشراف امامت و از بزرگان
 متقدمین بامر مبارک حضرت رب العالمین بود در الواح مبارکه که جمال الهی صلوات
 علیها و آله و صحبه اجمعین بود در اطلاعات و مشاهدات و سموعات خود را گرازا
 نقل و حکایت میفرمودند و هم چنین نفوس عزیزه دیگر که ذکر اسمی ایشان بسبب
 میگردد و خاصه جمیع سموعات مختصرش اینست که بیان و ذکر میشود

(واقعه اولی)

در سنه ۱۲۶۸) بجزی مطابق با سنه ۱۸۵۲ میلادی بر حسب حکم ناصر الدین شاه قاجار
 لشکری خوئین و خوخواه بنجه اعدام و اطلاق باران ابرار بر قصه نیر نیر مهمان گردیدند
 و آتش جنگ مانی نیر نیر روشن ساختند و بر آگاهی الهی در نهایت شدت ساختند
 و در آن ایام در نیر نیر سردار ابرار جناب عی سردار بود مصحح خان دید که اجاب الهی
 رجال اولی از نیر نیر خارج شوند و در جیل رفیعی که قریب به نیر نیر است مکن و با
 گیرند لذا کلا و طراغ آتاشیه لازم با آذوقه برداشته و در آن جیل منزل مکن
 کردند و عسکر خون نیر و در آن ایام را محاصره کردند البته شرح این مقدمه
 بدین تاریخ نیر نیر مفصلاً مشروحا در قوم و مذکور است و ضمیمه آنکه اکثر رجال

و اموال را منتهی کند و را ایسر و افعال را دستگیر کرده و طعمه بشمر نمودند و بعد در
 باطنی روزی نیندند و روس عسیده ترلفعاً علی الترحیح با جمعی از اسرا یکی حکیم قس و علیاً
 با هبل و شمشیر و آواز شهر شمر از را این است و ارد نمودند خراغان کرده عشرت با کرد
 و بعد از خند تو م سوان ایسترد و از ارد نمودند در حال ایسر را مفعولاً با سر بهی مفعول
 شهرداری پس الهمی برسم هدیه و ارمنان حضرت سلطان بهر ایسر اردوی دوستی حرکت
 بلهران دادند سر مفا و لوح قاطمه تمامه نظر گشت و نذل اولیایه فی زمانه شهرداری
 رو سیم تمامه دمی روسس الکرک ذالیه علم و حکمت یقینون و کبرقون چهره گوشه
 و لغو الیل و الزنه فی تانم شرح نمود خلاصه اردوی سلطان فی باروس مفعول یاران
 رحمنی در حال مفعول بدو فرنگی آماده رسیدند شهرت یافت که جمعی از اسرای بزرگ
 با سر بهی بریدن نار ان غرر ترا امروز با هبل و ساز و شمشیر وارد آماده ننمانند لذا ایسر
 آماده از برای تمسک و استقبال موما و آماده شدند و در نهایت عشرت و شادمانی با
 کف زمان با استقبال اسرای کوی جانان و روس مفعول یاران رحمان شتافتند
 و هبله کنان و شادان و خندان رجال ایسر و سر بهی بریده پس بصر را و از آن
 گردانیدند و در اسرای محروبه منزل و ما وی دادند چه که همواره منزل اسرای سلسله
 یگانه و برانه اوده و لس هذا اول قاروره کرت فی الاسلام باری در انروز خرم فری
 از برنا و پیرو رجال و نت و اطفال خورد سلسله دسته دسته از آماده و قرای بولج خود
 تماشا می اسرای پس رحمانی و سر بهی بریده نوزانی میمانند امری غریب و عملی عجب
 می نمودند و لدی الورد و حصن ثواب و نجات از عذاب یوم المذاب آب دهن بر روی

حکومت
 آذین

ایران رحمان و روس مخلوعه شهبان میدانند و کف بر کف میبناهند و زبان
 طعن و لعن می گویند و سر اخراج و احادیت ائمه اطهار را آشکارا نمودند و هرگاه در میان
 این جماعت کشته نفسی یافت شد که قلش تجال این مظلومان بپسرنوخت و قطره آبی
 بر اسرای مسرومان سدا نوراً نمود در امت و شجاعت و محاببت علیاً و روسای گرد
 بلکه اطفال را هم محکمت برادیت و جغای اهل و فاشند و عتاب و خلاب بر مردان
 رب الارباب نمودند در این حال جاری لغتاً از طرف دولت علیه ایران که از طرف
 طهران رسپاشران بود و آمانه گردید و فرمانی از طرف دولت بدست میرفوج داد
 مضمون اینکه البته بوصول فرمان بمایونی در منزل که استبد سرهای بریده را در حق
 و رجال اسیر را طهران بیاورد میرفوج بوصول این فرمان امر بدفن روس مخلوعه
 نمود اهل آمانه از دفن روس در قبرستان سندان محاببت نمودند و این محاسن را
 قیوت و شجاعت پنداشتند لهذا پشت بمان سرای دورانه که منزل و ماوای اسیران
 پس رت مکانه بود قمر و سخی خضر نمودند و روسس شمار که را یکی دفن نمودند و دو
 مابین آن رجال که اسیر غل و رنجور بودند جوانی بود سید غلامعلی نام در نهانیت صاحب
 ولادت و تخلص است را یکی و لکن غنص و مر لقص و می نهایت از حد مهربان
 آزرده و دلیل بود جناب آقا سید محمد علی شهسور سید علا آقا جان که از غزه تا
 و نجاء بود دلش بر مظلومیت این سید عسل جوان لبوخت و فوراً نزد پسر اردو
 شافت و بعد از ملاقات خواهش نمود که در میان این اسیران یک جوانی است
 سید و مر لقص و عسل و ما توان در بلاست در راه تلف میشود از برای خدمت صدهم

بختم

بر سر

این جوان بعمل رازداد فرماید تا من اورا بر منزل و معالجه تمام کشم که شد از مرض کما
 یابد و پس از ایام و هدایت ششاد بریش ارد و مذکور داشت حال که تریه جلیل القدر
 هستی و پس داری عمل خیری بنمائی میروی و بسنگ ده تومان وجه شکر میآوری و انعام
 متعین را میدهی تا اورا آزاد نمایم و توبه می سپارم جناب آقای آسید محمد علی تا
 تدارکت وجه را نماید ارد و حرکت نمود و وارد ثور خستان که پنجره سکی آباده است
 جناب آقای آسید محمد علی وجه را برداشته و عارم ثور خستان شد و لدی الورد و
 فرور را تسلیم نمود و جناب آسید غلام علی را آزاد فرمود و اورا سوار کرده و خود
 پیاده وارد آباده شدند و جناب آقا محمد حسن حکیم ماسی را دعوت نمود و چند زوری
 معالجه اش سعی و کوشش کردند ولی چون مقدر نبود مرض شدید تر شده تا آنکه کتک
 غیب باقیه فرمود و از فرار معلوم جناب آسید غلام علی را در فرستان آباد
 در جوانی قلعه که حالتی معروف بر قلعه محسد باوی است دفن نمود ولی بطور تحقیق
 محل تربت از معلوم نیست زیرا که در آن ایام در آنجا بوده و نواحی آن اثر و خبری از قبر
 الهی نبود و مسنون نفسی شرف المات فائز شده بود کل دروازی ضلالت لکن
 و در تیره خواست با لگت بودند لذا این مقام متبرکت که مدفن روس متعلقه باران
 نیز نبود ایستنی نداشت و چون ارضاً بهم محل نقیسی به بهائی میزد لذا آن قطعه زمین
 محروساً و محفوظاً بدون لغت و تبدیلی کمال خود باقی ماند تا آنکه چند سنه از این قعه
 گذشته تا آنکه حضرت آقا میرزا شرف که از شایسته علمی نخب آما و اصحاب وارد قدما
 مؤمنین و مقبلین بر امر جمال حضرت رب العالمین بود از کثرت تعویضات شدید علمای

شکر گلستان

کتابت
 حضرت
 در

و کف آباد مهاجرت با باده نمود و در قریه ده دوق که از قریه آباده است تامل و سوسن
 کردند و در نهایت تقدیس و تزیین و اعمال و اخلاق و افعال بر خصیصه با اندکی آبادیه
 و مراد و کثرت و تحقیق حال و ایمان و عقیده خود را مستور میداشت از بی کلی شسته
 و فرقیه علم و خط و اخلاق و اطوار و روش و رفتار او شده نیکو و نهار با ابراهیم
 و اعیان و ارفاقان بلد و عیاشی معاشره و توانس بود و در میشل و مجالس ابواب سعادت
 مسکون و در حیات ظنونه و او ایامه خرق میفرمود و زنگ ظلام را از مراتب قنوب نام فصل
 ذکر غرر غلام میفرمود و لکن ابد از ظهور مبارکین عین احدیه و دم نمزد و سخن نمزد
 و حکمت بالله الهه اسرار خود را مخفی و مستور میداشت تا آنکه در سنه (۱۲۸۰) هجری
 که شمس علی مبارک الهی با ظهار عام از افاق دار السلام بر ماکان و ما یقول ابراق
 فرمود و طاعت مقدس حضرت من لظهره آید بموجب بیست رات مخصوصه در میان واضح
 و عیان گردید و سر آیه مبارکه نزله در فرقان که میفرماید *والتذیذ حوالی دار السلام*
 و بیدای من ثالی مراد مستقیم اشکار گشت آقای اقا میرزا عطاء اللہ سیل حیدر آباد
 سیکم ماشی که از اعیان و اشراف آباده بودند در اصفهان تدریس و تحصیل علوم عربیه
 و کتب مشغول بنسخه خود جناب اقا میرزا عطاء اللہ طبع لراج الحکم و حکایت میفرمودند
 که نعتاً در میان طلب مذارس سهمیه و زمره مغرب و غنسی افتاد و این مسند و روزنامه
 طلب و قاطبه الهی اصفهان گردید که او ملا و ادینا و اشرافا و احمد ان ایامه
 معروف مشهور رئیس طائفه بانیه که دوازده سنه قبل دولت عتبه ایران نشو
 با اهل و آل بعد از تهنیت و غارت اموال او را از طهران جمعید و سر کون تعارج کرد

الرحم
 بقره زانوه
 اری

تا این اتمش سوزان خاموش شود این نار افروخته افروخته گردد و ما را چنان
 بخانه بود که این نام کلکی محو و نابود شده و خرب با تپه نضیل و نابود گردید
 تازه خبری رسید که در اسلام بغداد شعبه جدیدی افروخته است و روای
 بر قامت خود و خسته و کبه اسلام و اسلامیان را سوخته رایت انی امام افروخته
 و دعوی الیه است و بر بومیت خود را بر علمای نجف و کربلا نکاشته و الواجی در این خصوص
 با طرف و انکاف نکاشته بگر بازار اتمش غش خونت دوده هارث بدش رود
 حضرت سراج الکلمه و جناب ملا محمد حسین که هر دو در مدرسه تحصیل نمودند از استماع
 این مقامات و حکایات بخوبی تجسس و تفحص و تفتیش افتادند که در این امر اطلاع
 حاصل نمایند آن سید را در نزد جناب آقا میرزا اسدالله معروف بحکم الهی که
 رفیق و یقیق حضرت سراج الکلمه بود اظهار داشتند لذا جناب آقا میرزا اسد
 کیفیت را بحضور مبارک حضرت سلطان الشهداء روحی فداه عرض نمود و استبدان
 حاصل کرد و اتفاقاً حضرت مذکور با حضور مبارک حضرت سلطان الشهداء شریف
 و بعد از استیصال و جواب در دو سه جلسه هر دو شرف اقبال از مبارک حضرت ذوالجلال
 ناز شدند و بعضی ابواب و نوشته‌ها از آنحضرت گرفته از آنجمله لوح سلطان ناصر
 شاه بود که فعلاً نزد یکی حضرت سراج الکلمه (ضیاء المکن) نگاه موجود و انوح
 بخط شریف حضرت سلطان الشهداء است باری لعل و نهارا محرمانه و خفاست در ابواب
 مبارک منمو و نه حضرت و انی باقی نکات منفرمودند که در همان سنه (۱۲۸۰)
 با جماعتی از اهل آباد و محض زیارت غمگین حضرت سید الشهداء روح ماسوا فدا

اظهار حضرت گردید و کتبی بامین محبتی نداشتند خاصه حضرت سراج الکلمی مع رفقا با اتفاق
 زوار حرکت بآبادیه فرمودند و در راه گاه گاهی صحبت میداشتند ولی این عهد مختص
 صحبت ای ایشان نبودم ، اینجی نبرادم تا آنکه وارد آبادیه شدیم بنمای محاسرت
 و الفی گذاریم و جبابان مذکور برده از روی کار برداشتن و بدعوت خود
 و نزدیکان بهمت گذاشتند و از شجاعت و الواحی از حضرت بهاء الله از آن دادند آن
 جناب تهر را عطاء الله انجوی اصفه را و میرزا اسحق این مدارات را در میان آورده و آن
 شخص نخست امر باصفهان بسیار شده و تجریدت حضرت سلطان اشهدا رسید با آن
 کامل و انجذابی کافی مراجعت آبادیه نمود و در زمره ابرار در خصل گشته و بعد از آن کنو
 تمه و عسیدیه در آبادیه شرف اقبال برادر مبارک قادر ذوالجلال قاسم گردیدند
 و حضرت مرزا اشرف که چندین سنه در زاویه صمت و سکوت و حکمت خزیده بود
 چند نفر رفیق و شغنی و هم آوازی یافته از زاویه بیرون فرامید و مرده مستوری
 و برقع از وجه امر برکشید بهایمان سرور شدند و مسلمانان مخزون گشتند و طبع
 بسبب گشت و اساس برایت شطیم و مربوط گردید نفوس مقدسه صدقنا و انما کفید
 و از گلزار امر مبارک الهه بشه آورد و از بار شکفتند و در تبسین بالاس ذکر رحمانی
 نشستند از جمله نفوس مقدسه که از مقعدین و سابقین بایمان در آبادیه بودند
 بعد از سراج الکلمی و میرزا اسحق و ملا محمد حسین جناب داتی نائی (کر بلائی حسیان بود
 باین جمل کر بلائی حسین که در علم و عرفان و قریحه شعری چون سیل روان و شرف
 بالینان بود حضرت حاجی عثمان که اشرف ایمان و اعظم رجال و ارکان آبادیه

و گاهی بر سینه حکمرانی آباده و توابع جالس و در نهایت قوت و اقدار سب غرت بر گویا
 و شرف امر مبارک حضرت محاربه شد و کدالک حضرت مرزا حسین خان میلین جناب عیسی خان که
 باعث علو و عظمت امر مقدس حضرت سبحان بود و جناب آقا محمد علی نجل جناب میرزا
 و جناب آقا علی طغتا با ولسن که در امر تبلیغ کلام نبی منبع داشت و کوششی سپید بود
 جناب آقا میرزا قاضی و جناب استاد علی اکبر که ارگشت استخوان و اشمازه همواره مورد
 اذیت و آزار اشعار بودند و جنابان اخوان نصر الله خان و کریم خان سلاطه نامی آقا
 یوسف خان که از عتره و اعیان آباده بودند و جناب آقا رضا قلی نجل جناب میرزا حسین
 بابا محسنی که اول مؤمن و موقن سلسله بابا محمدی بود و بواسطه اقبال او اخوان
 شایسته جناب آقا محمد و جناب آقا کریم و جناب محمد خان سبک شرف اقبال فائز گردیدند
 و الان فاضل بابا محمدی رجلا ولسان عده کثیری هستند که هر یک خادم صمیمی امر مبارک
 پروردگارند و جناب آقا سعید میرزا نجل جناب آقا سعید محمد علی است بقی الذکر که سبب اقبال
 آقا سعید علی ایسر نمرزنی گردید و الحین اقبال و اسدال است می مذکورده نعوس قدما
 و سبب تقویت بهای کثرت اند که در غایت ثبوت و رسوخ قائم بکبریات امر به اند صاحب فرقه
 رفته امر مبارک الهی بواسطه تقدیر از ده سرایت غریبی در آباده و قراغه نمود و کوشش
 مبارکه در قره همت آباد و در غوک و کوشنگ و وزیر آباد و چار سدار و مشار گردیدند
 و جان فشان امر مبارک حضرت محاربه شدند من جمله در قره حصار جنابان کریم خان
 و ملا ایسه که دو برادر بودند و بسبب هدایت نفوس کشته شدند و همواره مورد
 صدقات و بیامت بسیار از دست اشرار و اهل انکار شدند و جناب ملا محمد علی سبب

حبس ملامتی خماری که از اعیان آن قره بود و در وزیر آباد اول من آمن خاب
 شهیدی خسن رئیس که که خدای انقرونه بود گرد و آری بهمت و افه رئیس در وزیر آباد
 جمع لغز قول امر مبارک حضرت. مقوم فائز شدند و در قره بهمت آباد اول من آمن
 خاب آقاعلی اکبر نخل حمل آقاعلی تشی داتی زاده سراج انگام بود و از اقدامات
 او خاب آقاعلی اکبر و آقا میرزا محمد علی و آقا حیدر علی و آقا هدایت الله و آقا حسن
 که پنج نفر را در و اول اشخاص واعمال و اشراف و رجال آنجا بودند ثرواقبال
 و عرفان حضرت ذوالجلال فائز گردیدند و خاب آقا فاسم بخار که خان فشان
 امر مقدر محار و جمان استادان ثلاثه استاد هاشم و استاد رضا و استاد قمر
 که الان در بهمت آباد جمعی کثیر از اسدال و انجال استادان مذکوره رجلا و اولیا
 در نهایت تحت و و دادند و خاب استاد محمد علی کفاش سبیل حبس آقا حسین
 در قدحیات است و با کبر سن قائم بر خدمات امر حضرت رب الکائنات و در
 در عوگت اول من آمن و صدق خاب عثمان خان بود که اقبال و ایمان شایسته
 سبب ایمان و اقبال اخوی آقا محمد علی خان و آقا علی خان و آقا حسین خان که هر
 چهار نفر اسدال خاب حاجی ملاحسن می باشند و از اشراف و اکابر قره زبوره
 و فی الحقیقه خاب عثمان خان و اخوان در نهایت قوت و قدرت و شجاعت و جمع
 موارد زما و خدمات و ارده بر اجاء و احامت و رعایت نمودند و در هر مورد
 جان فشانی میکردند و الان هم که در قدحیات با کبر سن قرب شتاد و نوح الی
 نود بار بقدر مقدر و در خدمات امیره قصور ندارند و که لکت خاب آقا محمد ضیا

توضع در خدمت
 نویسه ایلا برادر
 بودند در بهمت آباد
 اکمال

را تر بخل چهل حاجی مکت علی و الحین در قره درغوک عند کشری از جوانان محبت نما
 با کفایت دیر و شجاع از اسلال و انجال عباسخان و اخوان و دیگران نخبهات امر مبارک
 حضرت حاجی سبحان رجلا و نأ اقامت و سعی و جاهدند در قره کوشک اول من آن
 و صدق خاب کرلانی محمد سلمانی بود و بعد از او خاب آقا یوسفعلی ابن کرلانی عبد اللہ
 و حسن آقا ابن کرلانی اکبر و سپس خاب آقا میرزا انگر اللہ نخل حلس خاب آقا میرزا
 سید محمد و اخوی ایشان خاب نواب آقا میرزا بدایه اللہ خان که از اعظم و اشراف
 رجال این بلد بود و کلا تر قره کوشک و بواسطه اسامی مذکوره و ورود مسکن عند
 در قره فرلوره جماعت کشری از رعایا و ملاکن و کسبه آن قره شرف اقبال و
 ایمان رت رحمان فایز گردیدند و الان اسلال و انجال و اولاد و اخوان ایشان
 جماعت کشری در کوشک شرف ایمان فایز و نخبهات امر مبارک حضرت مقصد
 رجلا و نأ اقامت و قیام دارند ماری خون درآمده و نواحی امر مبارک
 مرتفع و آشکار گردید علما سوه همد ایشان شدند و با عدم و منحل بهائیان
 هم خان گشتند آن لب و لعن گوید و بنای اودت و آزار بر ضرب ازار
 نهادند حضرت اشرف را تکفیر کردند و حکم بد میر و تفریر دادند مردان سابق
 حیف و در نفع خوردند و سایرین دست بر اسباب تعدی و تحقیر بردند از حلقه
 ابرار مورد ظعن و سخر اشرار شد و بعض و عداوتی بی پایان از سنان آشکار
 و پدید شد به طوریکه حضرت اشرف در ایام مستور بود در لیالی منازل احیای
 الهی عبور و مروری نمیدادند سر پرشوری داشت و جان و وجدانی از خیرت رحمان

پرتشاه و جمور از پیرج عاقبتی آرزو نگردید و از پیرج حفاقی افسرده و محمود گشت
 چون شمع ما بین مجمع روشن و نواز بود و بشیر به جمال راسخ ثابت بر امر خضر مختار
 و بمبارزه از برای اثرا امر الهی سیر در بلاد و دیار تا آخر الامر در اصفهان
 گزینار دست ظلم اشرا کردید و بشوای ابن الذب و حکم قتل زائل در یوم^(۱۷)
 شهر صفر (۱۳۶۰) هجری در میدان شاه صلیب ناز عدوان شد و جبهه اظهار او را
 بر روی دارنگت ماران نمودند و قطعه قطعه کردند و آتش زدند و شبانه شب
 آقا محمد سده و خراب آقا غلامرضا خان که از سده حضرت حیدر پیک میگذشتند
 برین شاه شتافتند و قدری عظام از آن شمع عالم افروز که نیم سوز مانده بود
 یافتند و در حوالی تخت فولاد که محل مدفن و تربت مطهره حضرت سلطان المشهد
 و محبوب المشهد روحی المشهد هما الفداء است دفن نمودند با آنکه شمایل حضرت
 اشرف نور المشهد روحی المشهد الفداء در این مقاله لازم بود با سببیت سج
 محفل روحانی بدت نیاید باری چون امر مبارک جمال آندس ابهی در آباره
 و توابع اهمیت شایده حاصل نمود بسببین بنای آند و شدر در آباده کبازند
 من حمده جناب حاجی محمد خان بلوچ بالباس در ویشی بجهت اشرا امر الهی مانده
 وارد گردیدند و اجامی الهی ایشان را مخفیانه در خصوصت ملا محمد حسن جناب
 نمرال وادند بعد از دو یوم ایتمار اشرا از ورود آنحضرت اطلاع یافتند
 جناب حاجی محسن که از اشراف واعمان آباده بود در خصوصت ملا محمد حسن جناب
 وارد شدند و جناب حاجی محسنه خان را از آباده حرکت دادند و لکن اجابی

ایمنی آید آرزوه و مول گشتند و فرموده و جمود نشدند و هدایت یاس نکوشند
 و بعضی آرزوی اجاب دعا کرده و شوره نمودند که باید آن قطعه زمین یا زمین که
 محل مدفن روس مظفره شهدای سپیل رب العالمین است بهر وسیله باشد از خاک
 اجاب بدر آورد و مالک آن اجای ابرار باشند لذا جناب سراج الکنیا قیام و قدم
 بر این عمل بردار نمودند و انزرای ویرانه را بقصتی مارل از حاجی محمد خان ولد حاجی
 که مظفر ابو جهل بود تسبیح فرمودند و تصرف مالکانه نمودند اجای رب غفور
 از این اقدام و عمل سرور سرور شدند و مصطفی بر این دیدند که قیام بر خضر و اصدا
 قناتی جدیدند که مظفر آب قنات در این قطعه زمین یا زمین یعنی روس شهدا
 واقع شود که میدانند بدان این مقام رقیع بجهت نیائی و غیره آب جاری لازم
 دارد پس آن حضرت سراج الکنیا و حضرت حاجی غنیان و حضرت مائی و حضرت
 میرزا حسینیان بهت گشتند و شرکائی از بار و اخیار قناتی جدید با اسم خیرات
 احداث کردند و اخراجات کسره نمودند تا آنکه بعد از چند سال آب آن قنات
 جاری گردید و مظفر آب در آن مقام رقیع واقع شد و بعد کیفیت واقعه حسرت
 عظمت مرکز میثاق عرض شد و بعد از چندی لوح مبارکی مع زیارت نامه روس
 الشهداء از ابراهه فضل و غایت مرکز عهد جمال ابهی حضرت عبدالهاتل بنا با قنات
 حضرت سراج الکنیا نازل و صادر گردید سواد لوح مبارکین منع رقیع این است

ههوالله

آبادک جناب سراج الکنیا آقا میرزا عطاء الله علیه بهاء الله الای

يا من أنس من سدة سنا انار المهدي قدرت ايات شكرك له على
 يا هدي الى المحبة السعفاء والطرفة المشي والشرقة السمة النوراء وحققة
 المفاصلة العيا وان هذه موهبة اشرفت بها الارض والسما وملكنت
 الزايات في الاوج الاعلى واكشفت بها غايب الظلم وترزت بها اوصاف
 الحمراء واستصانت منها آفاق الغراء فاطمئنت بها القلوب واشرفت بها
 الصدور وطابت بها الارواح وتسعرت بها سرازير حمة الرحمن بطلوع والا
 فخذنا كنت بما اخترت ابصر على العي وشادت ايات ريك الكرى وسعيت
 في ظل سدة المشي واوتت الى كهف الاوقى فذلت الخذل الاوقى وحررت
 القدر المتلا وشررت قدحا واما قاطنا بفضها حمة الله وعملك التمة واننا
 ربنا قدر لنا حسن الرضا والبصر على القضاء والتجسد عند البلاء والمثابرة الى
 مشهد الفداء في ساحة الكبرياء ونور الصاربا لضيء شرق من ملكوتك الاعلى
 يا واهب العطاء وقائض النعماء وفضل الالاء واوركنا تاسدك وتوفيقك
 في كل حين وان انك انت الكريم الرحيم على عبداوك ابضعفاء وانا
 اب الحامل اللطيف الارقامك الفقراء اى سده الهى وخصوص مصارف
 وجوه برهه كه ازا واقف جد مرحوم است مرقوم نموده بود يدان انصار
 ضعفا وعجرة واتام چه از بار وجه از انبار توزع نمايد واما تاخاك كات
 كه لودايح استه سنى روس مقطوعه شهداء شريف است الهه مقدس است
 وتابناك بلكه رقيعتر از اوج اعظم افلاك ملائكة ملا اعلى طائف ان تفعلة نوراً

و قلوب شارق بدی ماجدان ارض بیضاء بقدر امکان قسمی که مخالف حکم شما
 محافظت و صیانت آن قطعه زمین نازنین از عظیم مشروعات مقبوله در گاه حی
 تو انا و مرهم زخم دل عبد الهباء فدیت بروحی اولک الشهداء و الموقوفین
 ملک المقبره البیضاء و و اونی شایده ملک البقعه النوراء رب اعفی ملک
 الصبباء و املتی کاس موبسکت الی نبی نبوة اولک الارکماء و اهلها انجما
 بر حکمت الکبری اکت اث الکرم المستان و انک انت المقصد الغریر المستان
 جناب عم نزر کو اربا بالستابه از این بنده کن کار تحت مشا قانه سر
 و بگو یاوت نبی در خاطر موجود و از رب غفور استغای نماید موفور گردد
 هو الله

آباءه بواسطه جناب اقا مرعاه الله سراج العلماء زیارت سرهای بریده شهدای
 نیر بروحی لرو سهرم الهداء

هو الله انما نجات الله امیری فی ملک البقعه النوراء و یلعی وله قسی و شوقی و ا
 و اجذاب نفی و شده و لعی الی ملک البقعه الی توارت فهما رؤس مکلله الشها
 الکبری مثله تجو امر شرقه علی القرون و الاعصار بما افرقت عن الاحاد فی سلسله
 و قولی النور ات طع الامع من ملکوت الاهی لشرق علی ملک المقبره لبرزا
 و النسم الهاب من ریاض الجنة العلماء علی ملک البقعه الغراء الخذقه لغنا
 و الرؤضة العلماء الی تشرق بکم ایها الرؤس المقطوعه فی سلسله اللذ و الوجوه
 المنوره بصباء شمس الهدی و الاعین المقرره بشاهه انوار الله و الاذان
 عنده

الصّاعية نداء الله والاومعة المدعثة من الناس طلب هداية الله والاذواق
 المستحسنة كل مرفق تحت الله ورحمى لكم العداء وكسب نوبتي لكم العداء وحقصني بكم
 العداء ايها الوجوه النورانية والنفس الرحيمية والرؤوس المقطوعة لتجني
 والنجوم النورانية والخود الزبانية طوبى لكم شيخ لكم حستم حستم على ما فعلتم بما
 فديتم امرالكم واولادكم وارواحكم في نسل البهائم حانا الجمال الاعلى سمان رب
 الالهى بما خلق وسوى وبعث هؤلاء من مرقد النفس والهوى وحشرهم تحت
 لواء الحمد اذ قامت القامة الكبرى فاستحو اعدا ما زلزلت الارض زلزها وصد
 اجازها وابتسرها واعد ما ارتفع نداء الله في اوج العلى وسمعوا ربكم بركم الاعلى
 وقالوا انارت على وقد واما لهم وعيهم في هذا المنع البصير واصحو اربا ربا سيد
 الاثمية وطرحت اجسامهم على انجلاء ثم قطعت رؤسهم المتهدية على القفاة
 واسرائهم الى البقعة المباركة التي كانت موطن المقطع الاولى ثم ارسلت رؤسهم
 مرتفعة على الريح الى هذه الارض الطيبة القضاة فديتكم بروحى ونفسي وذا
 ايها الثقباء النجباء الشهداء في سبيل الله السعداء في الاخرة والاولة
 وعلينكم البهائم وعلينكم الشياطين وعلينكم العيون والعيون من ربكم الاعلى
 بعد ان نزول درود اين لوح مبارك وزيارت نامه مقدسه خات آقا ميرزا
 برواشته وغانم قرينه خف آباد كه چهار فرسنگى آباد است شند و ببلات
 خات حاجى محمد صادق خان نخل حبل لطف عا خان سرتپ قشقائى رتب الكبر
 نائل و دريكنى از ليالى لوح مقدس مع زيارت نامه راقلاوت لموده و بعد از

تمام مذکور میسر آید که حضرت خان ملاحظه فرماید که عیادت و مویبت الهیه در آن
ظهور عظیم چه میکند این علو رفعت و مقام و مرتبت در شان زور سیه مبارکه است که
پدرت در نیز سر سید و کجته ناصر الدین شاه هدیه وار معانی و انبیا و کجانی از
این بود که این عمل تشیع باعث علو رفعت و سیمو درجات او خواهد شد چنانچه
آفتاب عزت و رفعت از چه افعی طلوع نموده خباب حرمی محمد صبا و ق خان
میگوید خباب آقا میرا شمه از وقایع نیز و افعال و اعمال و الدخول نیز در حکایت
کن تا به بنیم بدیم ما اولیاء آلهی چه کرده است خباب آقا سر را قائل بدون بلا
مذکور میسر آید که پدرت لطفعلی خان سر تیپ حب الامر و دولت علیه نشخو بر کشید
و بر اجای آلهی دیقتبه نیز میهاجم گردید و ماران ابرار مدت شش ماه متقا و متقا
نمودند و در جنگ و ستیز نمودند و دفاع نمودند تا آخر الامر مغلوب و قهور شدند
و لشکر دولت غالب شد رجال را قتل عام نمودند و نوارا اسیر و دستگیر نمودند
و اطفال رضیع را طعمه شمشیر نمودند و تحفا پدرت اطفال قذاق لبه را با یکت
چون گوی هو امانداخت و بادست دیگر شمشیر خود را چون گویان قرار داده اطفال
بی گناه را قطعه قطعه میکرد و قلوب ماوران آنها را میکداخت و معدودی از آن را
در مغاره کوه آتش زد و جماعتی از آن را عرا ایا اسیر با سرهای بریده عزیزان با
نیز با عیش و عشرت وارد شرار گردانید و روس مقطوعه را با معدودی از رجال
اسیر مغولان روانه طهران نمودند و آن سرهای بریده را حب الامر و دولت در آن
در قطعه زمین نازینی دفن نمودند این است که این ارض مقدسه مورد این همه

عنایات لایحیی شده و مطاف ملا علی گردیده جناب حاجی محمد صادق خان
از استماع این حکایات و بیانات قریب کربع ساعت میگذرید و بعد مذکور میرسد
جناب آقا میرزا قاضی من از ایمان و اقبال خود مایوسم و ترسم که اقبال و ایمانم
مقبول رحمت ذوالجلال گردد زیرا که شنیده ام جمال مبارک فرموده اند
که هر گاه نفسی بصدق دل و ایمان کامل باین امر مبارک اقبال نماید خداوند
رحمت پدر و مادر او را می آمرزد و لو موثمن نباشند و حال من ملاحظه فرمایم
که چنین پدری سزاوار عفو و غفران نیست شاید بدین واسطه ایمان من هم
مقبول نشود و جناب آقا میرزا قاضی عنوانات مینماید که فرزندان همین مجلس را بحت
اقدس عرض نمائیم و از حضور مبارک حضرت عبد البهاء رجای کشف حقیقت
میکنیم و در صبح آن شب کیفیت را تمامه باحت عظمت عرض نمائیم تا آنکه بعد
چندی این لوح اقدس با شمار جناب آقا میرزا قاضی از اثر قدم مبارک مرکز
سیناق نازل میگردد

آباده جناب قاضی علی بجهاء الله الایحیی
هو الایحیی

ای قابل مقبول آنچه مرقوم نمودی شهود گشت مضمون مفهوم شد الحمد لله لیت
بر اثنا روز هدایت داشت شرق منور نما غرب معطر نما شعبه سفارزن نور
با فلق بگشایم التوم این موبت کبری در قطب امکان صلوه نموده و اواره
امر مبارک جهان گیر گشته و صیت سبحان ربی الایحیی آفاق را و لوله احسن

ولوله در شهرت خرسکن زلف یار نشسته در آفاق نیت خرم ابرویست
 در خصوص پاکت مرسل مرقوم نموده بود مد که در ظهر ورقه معلقه عشق آباد مرقوم
 شده بود و در سر پاکت آماده آن مکتوب بعشق آباد نوشته شده بود سوادش
 بآباد ارسال گشت جناب محمد صادق خان ابلاغ نمایند که صبح صادق احرام
 لیده ظلمایطبع نماید و نورجهان افروز از ضمیمه آرد و تار یک شب در آید گلی
 رعنا از شاخ خار برود و انواع ریاحین از خاک عنکبوت انبات شود و کمره سیئه
 از جوی خشک نابت شود و بخرج الحی من ایت و بخرج ایت من الحی تحقیق مابد
 حضرت امر محمد ابن الی مکر میفرمودند که تو از نسل منی معلوم شد که ابوت و بنوت
 جسمانی را حکمی نه کنان پذیر نوح بود و ابراهیمم بر آرد آن پدر پیغمبر بود و پدر
 عاق و ابرو این نسبت برت بود و پس فصلی حاصل ابرو این درج بیضا
 نولولست ظاهر شد و از آن حدت نفس بر بها حرف حسن پرغش و جفا
 پس از این محزون مباش و بدرگاه احدیت تضرع و زاری کن و طلب مغفرت
 بجهت آن در قافی نما و عهد الهام نیز در کمال اقبال بدرگاه احدیت خراج و فرغ
 و رجای نماید بلکه نغمه شکر مغفرت پروردگار شام خان برسد و موجب
 از امواج بحر عفو الهی بر او زند و از لوث ذنوب و خطایات مابدلس بذا
 من بحر فضل الهی و رحمته و معفرت به سعید بزرگواری او عظم ارگنه کاری
 بندگان و نورانیت بخش کاشف ظلمات طغیان حقیقت ظلم راداء عدل
 پوشاند و طغیان صرف رابع عطا بر سر نهد تصرف فی مملکت کیف شالایس

تمامی فعل اگر شهید و مدفن روس شهیدان نهایت روحانیت و لطافت
و لطافت بنیان گردد البته سب قربت در گاه احدیت شود و عینک
انجسته و انشاء ع

و این لوح مبارک با فحار خود جناب حاجی محمد صادق خان نازل گردید چون
ذکر این مقام مقدس رفیع است و راجع باین بنیان مسع مرقوم و مطور نگردد
هو الله

آبادیه بواسطه جناب قائل جناب حاجی محمد صادق خان عمده بهاء الدین الای
هو الای ای بنده الهی نامه عالی ملاحظه گشت و بر حقیقت معانی
حاصل شدنت خرمه انجاس مسلم الوالایات و انشاء الله نسبت احریب
از حضرت رب الارباب خواهد شد بوی خوش از گلشن عباراتش نشام آمد
و بسبب روح و روحان گشت الحمد لله لعون و عنایت جمال الهی منوره
نور هدی شدی و مظهر محمد صلا علی اسد وارم که سب غفران در گرد
و امر زما در امروز یوم حسن است و وقت ظهور غنوغ و غفران و فیض
رحمن عصر جمال قدم است و قرن اسم اعظم بس اسد وار ما شش و با
شکار لشکرانه پروردگار پروردگار که بمو بهی حسن سوختی گشتی نازوت در
پن ابرار فیض انوار مایه و مایه الاماد نامت در محض ابرار شکر شود اردو
جان حاصل شود و موتبت کامل میسر گردد ولی باید در نهات همت هر
برور آن بنای معبر را در کمال ملاحظت و لطافت انجام دهی و عینک انجسته
ع

بعد از زمارت آن لوح مبارک خات حاجی محمد صادق خان معذاری
 گنیم و خود تقسیم حضرت سراج اکلماء نمودند که صرف تعمیرات آن نمائند مانند
 و حضرت سراج اکلماء هم در نهایت همت از جب قوت خود حصار نجفی دوران
 و قطع زمین مبارک کشیده و در سنه (۱۳۲۶) هجری اطاعتاً مرمولا ه
 (حضرت عبدالنہاء) تنای سنائی اطاعتی سمت ششمالی آن نمائند رفع راہها
 و باغچه های شجر و مطرز از کلهها و او را در نگارنک ترتیب دادند و تسبیح آریال
 شخصی خود از صفا و عیانا اخراجات این مقام منیع رفیع نمود و بنیان را بعد
 باحت عظمت حضرت رب العزیزه کرد و بموجب وصیت نامہ خود تولد انعام
 منع را بعلیل جلیل خود آقا میرزا بدیع اللہ خان آکاہ بخشید و در یوم شنبت
 از شهر قدرت سنه (۶۹) مطابق (۱۳۴) ذی الحجہ (۱۳۳۱) هجری ^{بین الطلوع}
 حضرت سراج اکلماء ملکوت باقیہ جمال الہی صعود فرمود و بر حسب وصیت حضرت
 در اطاق اول در بزمین نمائند رفیع در نهایت اعزاز و احترام بنین و ادا
 امر مبارک الہی دفن نمودند تسلسل اللہ من ربی الالہی ان نعصہ فی لمحہ افضل
 والاحسان شمایل آن بزرگوار کہ در ایام نیات جان نثار و خدمت گذار
 امر مبارک حضرت مقتدر مختار بود از برای یاد کار و استبصار اجبای ابرار
 در این ورقہ طبع و گراور میشود تا حظ او فرزند و بهره اعظم گیرند و بایا
 روی و خوی آن بزرگوار ہمدم شوند

شہا بن نور حضرت متقاعد الی اللہ مرزا عطاء اللہ خان سراج الکلماء

در سنه (۷۲۱) مطابق سنه ۱۲۹۸ شمسی جناب آقا میرزا بدیع الله خان کاشانی
 سیل حیل حضرت سراج اللمکا، با جمعی از احای آنهی و اماء الرحمن لعنه علیهم
 بوسی روضه مبارکه جمال اسی و مقام اعلی و تشریف بحت عظمت حضرت عبید
 فائز شده و این لوح مبارک در تولیت آقا میرزا بدیع الله خان آگاه از برای
 این بنیان رفیع مازل گردید و این بنیان را انصرت عبید الهما بحدیقه الرحمن
 موسوم فرمودند اینک لوح مبارک مرقوم میگردد

هو الله جناب میرزا بدیع الله خان سیل میرزا عباد الله خان علیهما سماء الله الا
 هو الله ای پروردگار این روس در سیل تو معطوع گردید و زینت مباح گردید
 تا آنکه در حدیقه الرحمن مدفون شد خدا یا این زمین را گلشن فرما و آن ایتمرا
 گلزار و چمن کن و بانوار فیوضات روشن فرما و بولیت حدیقه الرحمن را
 بر بنده ات بدیع الله آگاه نما که در آن سلاله این موت سب ظهور الطاف
 و عنایت گردد (عبد الهما عباس)

و چون تولیت این مقام از خیمه روس الشهداء (حدیقه الرحمن) از فضل
 و موت حضرت عبد البهاء جناب آقا میرزا بدیع الله خان آگاه عنایت و عطا
 شده لذا سزاوار است که عکس ایشان بر صفحه این تاریخ الصاق و منضم شود

تا از برای باران ابرار

استبصاری

باشد

عکس جناب آقا میرزا بدیع اللہ خان آکاہ سلسل حضرت سراج اکمل علیہما السلام

و کذا لک در بمان سفر این مناجات طلب مغفرت از درگاه رب عزت تجر تحت
 تصدعالی الله سراج الکنه، نازل گردید چون ذکر آن مقام رفیع و زودستغف
 در پس جمل حق شیع و خدمات انوجود محترم در این بنیان عظیم است عین مناجات
 مبارکه مرتوم و مطور میگردد

مناجات طلب مغفرت کجسته من ادرک مرکز الانوار فی ملکوت الاسرار حضرت عطاء

سراج الاطیب، علیه بهاء الله الابهی

هو الله الیه الی انی افرع الی ملکوت رحمتک و امدل الی غره فردتک
 و استغرق فی بحر المنجات و اقول یارب الارباب البینات بقت رحمتک
 امکنت و احاط فضلتک الموجودات رب ان عبدک عطا قد کشف الغطاء و تنک
 الحجاب و جی الموهوم و استفاض من الجمل المعلوم و قرع عینه بشده الاثار و طهر
 فواده بطوع الانوار و طابت نفسه و انشرح صدره لما اطلع علی الاسرار و رض
 فی الدیار و دوع الناس الی القراط المستقیم و المنهج القویم بنطق تحرت به عقل
 المستعین و بشر بالنور لمن اسال من الافق العظیم و وفقته فی جمیع الاحوال
 الی ان یهدی جماعف من الاررار و سعی فی اظهار الاثار من الذین استشهد و انی
 سلکت فی ملک الاقطار و ابراز اجدات الروس الرفعه علی آفاه الی کانت
 تهادی علی الرماح کروس الاشرار رب ان ملک الروس قطعت فی سلکت
 و زنت بها الرماح فی محبتک فیاطومی لها من هذه الخفة الکبری و یا بشری لها
 من هذه الموبسة العظمی رب ان عبدک عطاء قد قام علی خدمته مولا الی ان

ترک الحفص الادنی و اقبل الیک للقلعة غزاة متمسکاً بالعقود و العقران متمسکاً
 الرحمة و المرصدان رب اکرم له المثنوی واقعه فی عتسک النواء و کمنه فی نخوت
 الجنة اعلیما و اجره فی جوار رحمتک الکبری حتی یرتخم علی افنان الفردوس
 مع حمام انقدس و تتخذ سدرة المنتهی و کرا و شجرة الطوبی سکناتحری من تحتها
 الالهة انک انت الکریم المتعال و انک انت العفو الکریم الیلیم العفو الصلوات
 واقعه ثانیة

بلا یامی وارده و زریامی نازله رجات استاد علی اکبر که از قدما ی اجامی
 آباده بود در یوم (۱۹) شهر علانسنه (۳۴) امری مطابق سنه (۵۲۹۵) هجری
 بوقوع نبوت و آن ارض قرار است که جناب استاد علی اکبر از جناب آقا سید غنی
 حمام اندا کربن بملفی وجه چیت ناری طلبکار بود و در بازار آقا سید عباس را
 ملاقات نمود و مطالبه قدری وجه کرد جناب حمام تمغیر شده بنای بر حاش
 و شمات و لعن و طعن را گذارد جناب استاد علی اکبر نکوت اختیار نمود و در آن
 منزل کرد در صبح یوم بهما از شهر بهما اول سنه (۳۸) که روز عید نوروز بود
 جناب حمام با عریده و نای و هوی تمام عارم منزل حاجی قاضی که از شهر هیسر
 عمی آباده بود گردید خون و ارد منزل حاجی قاضی شد ملاحظه نمود که جمعی
 از علما و اعیان و اشراف مبارک باد عید جهنور دارند جناب حمام چون سخن
 راجع و اسباب راهما دید عمامه خود را بر زمین زد و فریاد ماجدا برکشید
 و نغزه و ادینا بلند نمودند کور داشت که حاشا بغیرت شما مسلمانان در یوم گذشته

در بازار عبور نمود استاد علی اکبر مابی بجهت نگاهش طبعی که از من طلبکار بود من
 دشنام داد و بدین اسلام ما سرگشت و بجهت اظهارم زده ادا کرد و شما بر سینه و سواد
 نشسته اید و شربت و شرینی میوشید و چشم از تعصب دینی میوشید و حفظ پیغمبر
 اسلام را نمی نمائید از این قسبل مقرمات و ترهات زیاد عسنوان نمود جناب
 حاجی قاضی در نهایت تحقیر و تفرعن چند نفر از حضار را مامور مگر مقررین جناب استاد علی
 نمود از عهده مامورین یکی استاد آقا قاشق تراش بود که همواره سر سینه جمعی عیش
 او باش و ارادل بشمار مرفت و دیگری دائی محسن که در نهایت تعصب و عداوت
 بود خلاصه آنکه مامورین آمدند در منزل جناب استاد اکبر و تعصب نمودند و فهمید
 که شارالیه بجهت تبرک عید نوروز در منزل جنابان آقا لفر الله و آقا کریم خان ولد
 جناب آقا یونس خان که از قدما می احباب و اعیان و اشراف آباره بودند فرقه
 لذا مامورین مذکور با تفاق اخوی حمام (آقا سعید حسین) وارد منزل جناب آقا لفر
 شدند و بعد از تعارفات و تبرک عید و خوردن شربت و شرینی مذکور نشستند
 که جناب حاجی قاضی جناب استاد علی اکبر را خواسته است و میخواهد در خصوص
 مطلبی احوال پرسی نماید نوراً جناب استاد علی اکبر را خواسته و با تفاق حضار
 مامورین بمنزل حاجی قاضی آمد مجرد ورود جناب حاجی قاضی حکم داد رلف های
 استاد علی اکبر را تراشیدند و حضار تبرک آب دانی برای او انداختند سپس
 حکم بچوب نمود چوب و فلک حاضر کردند و پاهای استاد را در فلک نهادند چوب
 پساری زدند و بعد از فراغت از چوب حاجی قاضی گفت باید حد شرعی زد

۱۰۵۸

و اجرای حکم حد لازم است لذا جناب استاد علی اکبر را برهنه کردند و نفسی او را
 بدوش کشیدند استاد آقای قاضی تراش دست شلاق نمود و در نهام ششم
 و غایت بعضی و عداوت بنای شلاق زدن را گذارد و چون خسته شدند قاضی
 بدت دیگری میداد آنچه توانسته تنها کی و فحاشی دشمنی نمودند زیرا که
 ثناء و مسء در این امر حاجی قاضی بود ماری آن سر حلقه ابرار و عشق از
 ضرب شلاق مدبوشش گردید و از بدن نازنینش خون بر زمین مرتخت و آنچه
 محرم مجروح مشروح راپس از این صدمات بحس بر رند و در آن حین حاجی
 حکم شدید باخذ جناب لب الالباب و الاحباب که بلائی حستان که از قدما
 اجباء آماده بود داد لذا سزاوار است که در این مقام معرفی از ایشان شده
 مخصوصاً آنکه کر بلائی حستان در آن ایام ارزش بهر عرفا بود و در امر تبلیغ تطبی بلوغ
 داشت و بدون ستر و حجاب بهدایت نفوس غافلہ بهمت میگاشت و بسبب بدعتی
 و اکاهنی نفوس عسیده شد و در فن شاعری مهارت تامحی داشت و قصاید
 و غزلیات عدیده اش دلمنود و در لحن و آواز در آن ایام ثانی نداشت و بلحنی
 نادر است آیات مبارکه الهیه مینمود که ارواح مستمعین سرواز مسامد و آواز شود
 و شنایندش ماده روح بود و نوای عراق و حجازش نقشه و قلوب مقبولی
 را باعث گشایش و فتوح و از جمله غزلیات بلوغ و فصیح این است
 نیشه هجر تو ای دلبر که بند بنیاد را شور شیرین نشه تر سر فرزند فراد را
 یار من نکت نخواهد ای معلم شو خموش درس و لداری زهدان دلبر است

عشق از روز ارل قیمت شد ز یاد	زاهدان آگه نمایشند از اسرار عشق
کی پاد آرد شیر از آب رکن آباد	آنکه در ری پرورش کرد انت رکن آباد
کی شود مایل بر ماضی و گشای آباد	بوم کاندز کلفن و ویرانه دارد انس و بی
میشود استه نمکر و کب قنادر	آنکسکه دکه نمنفل فردشی کرده باز
نغم نیارارد بکنستی خاطر آزاد را	سالک از گفهار نمودشاد و آزادار غم

یکی دیگر از غزلیات بجان بخشش این است

ز کس شش خراب ساخته آباده را	با که ما م بر دآن صستم ساده را
که بود از خود خسر عشق دلداده	عشق ترو ز بند خک صحت ننگ دهبو
بر سر رن آفکند طفل بازاده را	زاهد خود مین گمر دام خصل گسرد
مانده از هیچ نبت سفرد نهاده را	چون رخودی بسخ نبت هیچ بسی صبح
حجت شاطه نبت حصن خداداده را	دسته براروی گور کوشش نهفادته
گردن آزادت رشته قلاوه را	نار مملکان خودش آورد اندر حجاب

خلاصه با مر قاضی جماعتی کثیر از اشرار و او باش با اتفاق استاد آقا قاسم تراش در بیت انرو ابرار شتافتند و هر چه تهنیت و تحسین نمودند بر کلامی حکما (آزاد) را یافتند لذتای مالان و تاراج اموال گذارند و در بظاهاتها مشتند و آنچه زبجحات و عبور مات در آن پیت بود خورد و زیر نمودند و فرما مهند و غنوه دست و لعل با سمان بر کشند چون جنابش را یافتند با یونان بفرل جناب صبحی قاضی مزاجت نمودند حاجی قاضی هم از خوف خود صورت

واقعہ بابا بنفی اثرائت و روایات مجموعہ ملکہ افاضل شرار بحضور حضرت آیت
 کبریٰ نواب والا شاہزادہ فرید میرزا اہتلاخ داد حکم ملکہ ان فی باحضر استاد
 علی اکبر صادر گردید در آن ایام حکومت آبادہ سرکار میرزا حسین خان واکد اول
 ولی ایشان در این موقع شیراز بودند لذا حاجی محمد صادق خان نائب حکومت
 جناب استاد علی اکبر را مامور مخصوص منولاً روانہ شیراز نمود و چون استاد
 علی اکبر وارد شد حضرت والا معتمد الدولہ فرید میرزا اورا حضورا خواست
 و واقعہ را بطور صداقت و راستی از او در خواست معری ایہ ہم واقعہ را
 از ابتداء تا انتہا بہ و ن سرسومی کم و زیاد عرض نمود و قسمی بیان نمود کہ
 در قلب شاہزادہ صدق مطلب کا نقش فی الحجر نایتر کرد حضرت والا فرمود
 استاد را تو گوئی مطلب دیگر ہم از تو سوال ینمایم آنرا ہم بدون ملاحظہ را
 بگو حال بگو بہ پنیم بہائی مستی مانہ جناب استاد عرض نمود استبہ برصیر میر
 حضرت اقدس والا واضح و شہود است کہ اگر بہائی نبودم مورد این قدر
 اذیت و آزار و بلکہ مجروح از ضرب شلاق حاجی قاضی ینڈم شاہزادہ فرمود
 بر منہ شوبہ پنیم قاضی با توجہ کردہ است جناب استاد فوراً بر منہ شد و چون
 چشم حضرت والا بر آن جراحات افتاد حالش منتعب شد و فوراً حکم شد ید
 ملکہ افاضہ و دریافت کہ حاجی قاضی را با تازیانہ اش روانہ شیراز نماید و جا
 استاد علی اکبر را بدت فراشباشی سپردند کہ در فراش خانہ محرمًا اورا
 پذیرائی نماید و سرکار میرزا جنخان کہ مرکز رتی و متقی امورات سیاسیہ

بود نفر آشنائی سفارشات لازمیه را در باره استاد علی اکبر نمود تا آنکه بعد از
 چند نوم حاجی قاضی وارد شیراز شد و با اتفاق جناب لاماشی که یکی از عمای
 شیراز بود بحضور حضرت والا آمدند حضرت والا از معتدالدوله بعد از سؤال
 وجوابهای عمید در باره استاد علی اکبر سئیده از سئیل عمیه از حاجی قاضی سؤال
 نمودن حاجی قاضی از جوابها فرماید سنه اول از شرایط بازمانده نمودند باز هم از جواب
 عجز ماند حضرت والا حکم بدت بازمانده و اخذ آن داد لذا شلاق قاضی را گرفتند
 و در بالای سر در ارک دولتی آویختند و حضرت والا فرمودند جناب قاضی
 شما بسوز برتبه قضاوت و اجتهاد نرسیده اید ما بد جندی در شیراز بمانی در
 کجانی و بقصیل فقه و اصول کنی تا برتبه قضاوت رسی و جناب استاد علی اکبر
 مرضی نمودند و علاوه خرجی راه بهم باو عنایت شد و بدست میرزا حسن خان
 این را سپردند که او را بخدمت وارد آباد نمایند و قاضی چندی در شیراز بود
 بود تا آنکه شفاعت بعضی از عمای شیراز و بدعت سرکار میرزا حسن خان قاضی
 را اجازه حرکت بآباد دادند و جناب استاد علی اکبر محرمًا وارد آباد گردید
 و جناب حاجی قاضی پس از این تادم و مراجعت بآباده ما دوام الحاح بلکه
 تا نوم وفات دیگر متعرض حال بهائیان نشد و حدیثی باحتیای آنهی ننمود
 و باعث خسارت خود و زحمت دیگران را فراهم ننحست و بلکه گاه گاهی هم
 اظهار رفاقت و همراهی با احتیای آنهی نمید و گوش تبرهات هزار نمید
 (بیانیه واقعه ثالثه چنانکه)

مختصری در شرح حال جناب آقای آقا میرزا قایل و صدقات وارده بر ایشان
 شارالیه در قره از قرای آباده موسوم با درس آباده که تا آباده ربع فرسنگ
 است کنی و ماوی داشتند و در سن نازده سالگی متاهل شدند و بواسطه
 از طرف عمال با جناب آقا علی اویس که از قدما می آجا بودند مؤالستی پیدا
 و چون جناب آقا علی رفیعی رؤف بود و ملکه متلغی و آتف و ناطقی عارف در
 سائل دینیّه و ظهورات مظاهر مقدسه الهیه گفتگوی نای بسار و سؤال و جواب
 های پشمارمان آورده تا اینکه جناب آقا علی حدیثت امر مبارک جمال اهل حل
 بهائیه را بر ایشان ثابت و مبرهن نمودند و ایشان هم با مر حضرت سبحان فائز شدند
 شوری تاره و جوششی بی اندازه و حرارتی شدید و بحسب انی کامل زرد
 ایشان حاصل لذا در اندک وقتی شار با البسان خواص و عوام گشته
 و چون اقوام ایشان اطلاع حاصل کردند بلا عسب الحین بر روی راکه تقدیر
 قره مزوره بود در این داشتند که ایشان را نصحت نماید و بدلائل و ایحاش
 از وثوق و تمک امر الهی مسصرف دارد لذا برای انجام باین خیال ماطل
 مجالس و محافل آراستند و آن علای فاضل را با جناب ایشان طرف گردید
 و در تاسدات الهیه ب طر حرفات و ترتبات آخوند را پیچید و کشف
 اسرار و حقایق امر نمودند و چون آخوند خود را از دلیل برهان عرض
 دست سلاح دگری زد و میرزا آقا کلا تر قره مزوره را با خود ببرد
 نمود و فتوای تعذیب و تدبیر داد و بنای توهمین و تحقیر گذارد و در یوم نهم

۲۸
 ۲۹

رمضان (۱۳۰۱) هجری در قریه ادریس آباد تحرک اند و مقصد بر عباد
 بعضی از اسرار الهی بر سر ایشان ریخته و از ضرب خوب و حماق و کبر و
 مغزوب و مجروح نمودند و خانه میرزا آقای مذکور کشند نیز آقا از اطاق
 بیرون ناخت و چون بر سر ایشان نواخت و پس از زجر و عقوبت زمانه امان
 و استکان جناب آقا میرزا قابل مصلحت شده ایشان را بمنزل آوردند لذا بعد از
 این واقعه جنابش ترک خانه و لانه نموده و آباده تهنه و مدارک خانه و شیانه
 نمودند و بضررت امر الهی در آباده و نواحی بفرامر الله مشغول شدند.....

۵. واقعه رابعه (۵)

در بلایای وارده و زریای نازله و سدمات شدید بر حضرت میرزا حسین
 در سپیل امر مبارک حضرت حی سبحان و شجاعت و استقامت آن نفس نفس
 در امر اقدس جمال قدم او نزد حضرت میرزا حسین خان از شاهپور و جمال آباد
 بود و بعد از تقدیق با امر اقدس جمال مبارک تاج و تاج خدمات امریه را
 بر تارک نهاد و در غایت علو همت و سمو نفوس در آباده و نواحی بسبب ارتقا
 امر آتشی شد و همواره در محی لفظت و محاربت اجباء بدل و جان میکوشید و پستی
 از کاس ثبوت و استقامت در هر امری از امورات امریه نمیوشد. خوف
 و هراس را ابداً احساس نینمود و بیم و اندیشه در قلب میرش خطور نیکم کرد
 اجبای رحمانی را موج بحر رحمت بود و طیسور حدیقه محبت رحمانی را بسبب پرواز
 در اوج غریت و زلفت امر پروردگار دیاران این دیار و سامان ایامه غریت

د اشتهار لذا معاندین همواره در کین بودند که صدمه بر آن وجود نازنین وارد
 آرند و موسسه در صدو اسباب چینی بودند تا آنکه در سنه (۱۳۰۲) هجری
 که ظل زامل در نهایت اقتدار بود و با ایالت فارس منصوب و با و تفویض شد
 بود لذا صاحب فیراز جانب خود بجا موت شیراز اگرام داشت و چون حضورست
 ظل زامل نسبت با مررورد کار بشماره کفر ابلتس واضح و آشکار بود معاندین با
 فرصتی یافتند و بتوسط این دشت تلگرافاتی شکایت آمیز و مملو از افترا
 نسبت میرزا حسین خان بظل سلطان شکایت کردند و روایات و اراجیف مهمه
 نگاشتند و ارسال با صغمان داشتند لهذا ظل السلطان شرمالکت اصفهانرا
 که بعضی مجسم بود و ظلم مقصور مامور فارس نمود و در باره میرزا حسین خان
 دستور العمل خاصی داد چون میسر شرر با مانده وارد شد حضرت میرزا حسین
 بشرار زقه بودند لذا میسراخ اصغر میرزا حسین خان (جناب آقا میرزا علیخان
 را گرفته و منع بجاه تو مان از ایشان جریمه دریافت نمود و بنای تعذیب
 و تعزیر را گذارد و نهامت سختی و شکنجه و عذاب را در باره از روح مجسم مجری
 میداشت تا آنکه اخیراً امر محبوب نمود جماعت فراشها حاضر شدند و چوب
 و فلک حاضر خستند و هر دو پای نازنین آنحضرت را در فلک گذاردند
 و بنای چوب کاری را نهادند و میسر شرر استاده از شدت بعضی کین
 مستقل با پای خود را بر زمین مرمرد و امر بضرر بمیمود و لسان فحاشی و سب
 و لعن میکشود تا آنکه ضعف بر حضرت خان استیلا یافت حضرت صاحب دلا

پیش آمد و او را از خوب رها کرد و ایشان را با بای مجروح در محبس بردند و
 در تخریر کردن نهادند و بر عت یکمنوع اذیت و جفا تی راحت بد می نمودند
 گاهی مریغضب می آمد کنه و عدالی نمود و گاه بسنی وجه میگرفت و وقتی فرا
 می آمد و آخر تو بین و تحقیر میکرد تا آنکه اخیراً حضرت افغان سدره مبارکه الهیه
 آقا میرزا آقا سیل جلیل حضرت فرع رفیع شجره مبارکه رحمانیه حاجی میرزا محمد علی
 ابن حضرت خال واسطه شدند و مبلغ یک هزار و دو دولت تومان وجه نقد دادند
 و حضرت میرزا حسین خان را مرخص و آزاد نمودند و بعد از چندی عازم آباد
 گردیدند و لکن این صدمات و شدائد و رزایا ابدادر وجود مبارکش اثر برد
 نمود بلکه فرید را خداب و اشتغال آن وجود شد شعده نار بخشش شدید تر گشت و بحر
 موبتس پر موج تر شد و گلزار فتوتش پیش از پیش بر طراوت افزود و خدای
 امره اش مستکم تر شد تا آنکه بعد از چهار ماه این لوح منسبع مقدس رفیع از ما
 شیت و اراده جمال قدم جل اسمه الاعظم با فقار حضرتش نازل و صادر گشت
 و آن لوح مبارک این است

آبا ده میرزا حسین خان علیه بهاء و اللہ
 این نامه است از مظلوم بسوی مظلومیکه از کاس بلا آشامد و از کوب با سا
 چشد و ارد شد بر تو آنچه بر ما وارد شد مخزون بمایش عنایت حق تو را احاطه
 و نبات بخشید حق جل جلاله شاهد و گواه که در کل حین تحت لحاظ بوده وستی
 از غایت امور اجدی الا الله آگاه نه لذا بناید در امورات حادثه کدر باشی

اگر لذت بیان رحمان را مانی و غمناش را گاه شوی خود را بر سر را طیمان
 و فرح شایده کنی قد بدل الله اضطرابک بالاطمینان و ذلک بالعزائنه بکون
 معک فی کل الاحوال قل الہی الہی فرج الہی بحدک و عطاک و انزل کبرتی
 بلطنتک و اقدرک ترانی یا الہی مقبلاً الیک حسن الذی احسنی الا حرا
 من کل الجهات اسئلك یا مالک الوجود المہمن علی الغیب و الشہود یا معک
 الذی بہ سخرت الاعداء و القلوب و بانوار بحر رحمک و اشراقات النور
 نیر عطاک بان تحلینی من الدین ما منعہم شیء من الاشیاء عن التوجہ الیک
 یا مولی الاسماء و فاطر السماء ای رب تری ما ورد علی فی آیاتک نبکت
 بشرق اسمائک و مطلع صفاتک بان تقدر لی ما یحسنی قائماً علی خدمتک و طاعتک
 ثنائک انت المقدر العذیر و ما الاجابہ جسدہم اسئلك فی آخر
 عرض ما نوار و جھک بان تصیح اموری و تقضی دینی و حوائجی انک انت الہ
 شہد کل ذی لسان بقدرتک و قوتک و ذی دراتہ بعظمتک و سلطانک
 لا الہ الا انت ال مع

المحب

(واقعه خامہ)

درصیبات وارده و بیات نازلہ بر حضرت شہد سہیل جمال محبوب آقا سید یعقوب
 سورسقی ... اولاً جناب آقا سید یعقوب از اجلہ سادات و اشراف قریہ بر لوہ
 بود کہ در چہار فرسنگی آبادہ واقع است و لوابطہ مرادہ و معاشرت کثیرہ با حضرت

[Faint, mostly illegible text within a double-line border, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

عکس و شمایل حضرت آقای میرزا حسین خان مظلوم

نیرا حسنیان و جناب آقا علی اولس شرف اقبال با مرمک جمال الهی هانز
 گردید و شوری خندید در سرا و رید شد و بدون ستر و جناب ما الهی نور من
 پیمان امر حضرت رب الارباب تمیز و در مجمع و مجالس نهید است ماس لکن
 و اراضی قلوب الهی را مستعد مذاق فی محمود و نفوس را مستعد بهماع مطالب
 روح فی مسکراتش حقد و حسد عنکر خان شعله در شد و شجر بعضی و عناد اگر جان با دور
 گردید و مار قسته قند حسد و خان را بر افروخت و جامه قتل آقا سید یعقوب را
 بر قامت خود بدوخت و هر سه برای قتل آن سید محترم همه استان شدند
 و آن خون بر حبت و دوداد الواب بعضی و عناد کثووند در سنه (۱۳۱۱) بحری
 بود که در یومی طرف عصر خانش از سور من بیرون آمد و مساحت صحرای بزرگ گشت
 فرید القرح میفرمود در آن صحن خسرو خان با چند نفری از الواب بشور راه
 عبور را بر او بستند و چون حضرتش بان مکان رسید کمر تپه روی انجم نمودند
 و ضرب چوب در پخر و کار و دشمش وجود مقدس آن بدر تشر را شرح شرح نمودند
 جناب آقا سید یعقوب فرما و ما تهی الالهی را بلند نمود حسد و خان کار کشید
 و لانی انحضرت را برید و پهلوش را درید تا آنکه روح مقدسش از شاخه خود
 پرید و ما و ج طلاء عسلی و ملکوت الهی ظاهر گردید تا مار و افسار و انحال حضرت
 خردا شدند و بر سر آن نفس شرح شرح انشید رسیدند اثر راه فراد نمود
 غلامه حسد مظهرش را برداشته بسور من آوردند و در نهایت اعزاز و احترام
 دفن کردند و بموجب آیه مبارکه اذا نعتو قسیم فعلیکم لولاه الامور و لاد الامور

عارفان
 ارفان
 خردان

وان اجمعتم فوض الامور الی الرب الغفور اسلال و انحال حضرت تسد شهید
 مادہ آمدند و ملکا فاما بایت فارس عارض شدند و کبیر و داد خدایا می خواستند
 از طرف امانت بگری رجوع دادرسی بحکومت آباده گردید و حکومت آباده
 بر شوت جزئی دست از قضاص کشید و دادرسی نمود زیرا که در آن ایام
 حکومات هر نقاط بجهت خون کبیر نهائی متعرض حال جمعی از مسلمانان میشدند
 و در صد قضاص بر میآمدند لهذا بهائیان خزاء و باداش این امر را بخدا و کلام
 نمودند و تقویین امور حضرت پروردگار نمودند و کبیر و داد خدایا از عدل و قهر
 الهی خواستند لذا چند اوند عادل غسور خان رشه بر تمشه قهرمان سیمکاران
 رازد که شجره امدشان از بیخ وین بر افتاد و انتقام کامل و قضاص از آن گروه
 شیر و قاتلان شهید پس بت نصیر کشید که عتره لنا طریق گردیدند اب الله
 بوقت خود شرح ابتدا و باداش آنها

ذکر و بیان خواهد شد

(واقعه سادیم)

در یوم بعد هم شهردی القند الحرام (۱۳۱۳) بخری حضرت آقا میرزا محمود فروغی
 زاده الله تاسیده که یکی از بسفین مشهور و معروف بود از راحت امسح اقدس
 از طریق شسراز با حضرت افغان سدره مبارکه رب ذوالمنن (آقای نورالدین
 با اتفاق جناب آقا میرزا قامل از طرف نزد مستهاد فاما با بادو وارد گردیدند حضرت
 فروغی در منزل حضرت حاجی علیخان که از اجله اشراف و اعیان بودند وارد شده

حضرت افغان سدره مبارکه که در منزل حضرت بانوی که یکی از غزه اعیان و بانوان بود ورود فرمودند و حضرت حاجی علیخان در نهایت شوق و شغف و در وقت بخت حضرت فروغی و سایر احبابی الهی قیام و اقدام تام نمودند و حضرت بانوی بهمانی در خدمت گذاری حضرت افغان جان شاری را شنوده خوشی و از آرزو و آن دور برگزیده رب و دود شوری تازه و قوی می انداره در دستان باران آماده سرات کرد و صد درجه بر اشتعال و انجذاب احبابی الهی در آمان و نوحی افزوده گشت چه که بدایت ظهور و بروز و شیوع نقض عهد و مشایق مالک آفاق بود و حضرت فروغی با فروغ و نوری جدید و شدید از اصل کبکی رسیده بودند و باران رحمانی را التوفیق و تحریص بر شوق و ریح بر عهد رسالت جمال الهی و توجه تامه من جمیع الجهات بفرع تشبیه از اصل قدیم حضرت عبدالمجید روح العالمین بعبودت الفداء میفرمودند و تاکید بکسب بر تبری و اجتناب از مرکز نقض و تابعین می نمودند لذا محاسن و محاسن باران فی کل یوم منعقد و دوستان رحمان مجتمع میگرددند آتش حقد و حسد ملا محمد حسین امام جمعه آماده شعله و در گردید و اشجار خسته نقض و غدا بار بار در شد در ضلال این احوال مکرر افغان خضر قتل ناصر الدین شاه با آماده رسیده و درخت امید امام جمعه و سایر معاندین سرسنگر گردید امام جمعه فرصت تمام یافت و بمسلمان فتنه و فساد شایسته علم خجاست بر افراخت جمعی از رو فدا و گمرا تا بخود توأم رخت و با عسگر خان سورتچی کوس لقب نمود

تاریخ حسن نام لجنه بمباره
زالی خان ملکاچی
عسکرخان لورده
صفحه

و با زالی خان ملکاچی نزد محبت و با حاجی خان خبر سوختی که عالم را یک چشم
سید مارتد و حاجی لایعبد الله و اعطای ششای همدوم و همرا شد و با ملاهای پتھر
از جنی و تسبیح بهم آواز کردید راست افراء و هستان برافراشتند و نرخرافات
و ترمات منقره نکاشتند و لشتران مخصوص رکن الدوله حکیمت فارس ارباب داشتند
و مقرات شدید ملکراف نمودند و هر یوم افراء بر افرائی افزودند من جمله حاجا
منقره کذبه یکی این بود که در این آتام که در طهران بابی با سبقت مل اعلی حضرت
ناصرالدین شاه شده اند و نقر از آنها در آباءه آمده اند و تکمیل جمعی میدهند
و از اطراف آباده جمعیت و اسلحه میسلبند و غنچه که خروج نمایند و ما با راد سبگر
و عیال و اطعمال با اسیر و اموال با اغارت و سلیمان را ذلیل و تحقیر گردانند
و مصدر این فساد و افسان چهار نفرند (دانی حسن) (حاجی عثمان) در ارض
(عاس خان) اند و سلمان از خوف بهائیان ابدان تا من نمانند و از ایالت سید
استدعای تا من نمانند و زالی خان ملکاچی هم را پورت های منقره را مطابق
این مضامین بشراختن خبره نمود و از صد و فرمان بر تلع و قمع بهائیان با ایالت
نوید دخل بشمارید اوند در این اثناء میرزا سید محی خان میرنجه توج نسوهند
طبق به حشمت نظام از طرف طهران با آباءه وارد شد و ملکا فاجر و رود خود را
برکن الدوله داد ملکا فاجی از طرف ایالت بمیرزا سید محی خان با من مضمون سید
که شما در آباءه بمانند و بسبب نظم و تأمین اهلی آباءه شود و هر گاه دانی حسن
و سه نفر دیگر که سابقا مرقوم شد (شرارتی نمودن ایشان را گرفته حبس نمایند

اصفی با
غیرله
در عطا
سیرانی

سلمان

و بنزد آمد تا حکم ثانی برسد مرزا سید محی خان حشمت نظام این ملکراف را امام
جمعه ارائه داده و تکلیف خوات امام خمیه گفت تکلیف این است که مطابق
احد حضرات را از مضمون ملکراف بردارید و فقط رضایین حکومتی خود را اعلام
نمایند تا مدارک کاملی دیده شود و فوراً از فتویٰ مستنده راطبیه و ایشان را بنویسد
خلعت و اکرام داد و راه ثواب را نشان داد و امر کرد که در صد و هفتمه استوار
باشند و عگر خان سورمقی را با جمعیت و تفکیکی طلبند و در سردار کاتان
خود را چسبند و در ضمن مذکور داشت که ای مادران دیگر حسن فرقی بدست
نخواهد آمد و حسن نعمتی برای ما بهره کشید ما بد وقت را غنیمت شمرد و فرست
را از دست نداد و این حزب بهائی را معدوم و مفقود نمود و تمبر سحره دستور
داد که راه گرفتن این چهار نفر مذکور این است که در یک روز و در وقت
این چهار نفر را در دیوان خانه احضار نماید و بعد از حضور امر باخذ هر چهار
نفر فرماید تا آنکه در تویم غره شهر ذی الحجه الحرام سنه (۱۳۱۳) هجری
بزرگ سید محی خان دانی حسین و حاجی عثمان و مرزا حسن خان و عباس خان
را احضار بدیوان خانه نمود و خود عازم ملکرانخانه شد حاج دانی و حاجی عثمان
و عباس خان هر سه وارد ملکرانخانه شدند حشمت نظام بعد از فراغت از ملکرانخانه
برون آمده و عازم دیوانخانه شد و عباس خان از قرآن منفعت شد که حال
حشمت نظام بدست و آتی توانست دانی حسین و حاجی عثمان را آگاه نماید
و خودش را عقب کشید تا حشمت نظام آنگاه که منفعت شود عباس خان را

از راه دیگری رفت و بوسیدہ را لورت پیرزا حسن خان داد و ایشان را آنگاه
 نمود که شما دیوان خانہ بروید تا بہ منسم تہ بشود زیرا کہ من سخیل شمت نظام را بدو دادم
 و برخواستہ عازم دروغکت شد و چون شمت نظام وارد دیوان خانہ شد ہدہ کرد
 کہ عباسخان نیامدہ است فرانس فرستاد عقب عباسخان و میرزا حسن خان ایشان را
 نفاقہ امر ناخذ حاجی عثمان و دواتی حسن داد و حضرت فراتان حاضر بودند
 ہر دو گرفتند و کتہ بر ما در بخر کردن نهادند و در صد کربن اجاب و ابرار شد
 و جمعی کثیر از برنا و سرو و صغیر و کثیر با مر امام جمیعہ و شمت نظام سرداری علی گجر خان سوری
 و حاجی خان خرمودقی با تلکچی و از دھام در خانہ حاجی عثمان بختند و حضرت
 فروغی را ما حاجی یاس کاشتہ ایشان گرفتند و در نہات تعذیب و تحقیر
 و توہین کشان کشان و عیدہ کنان و ہلہلہ زمان بدیوان خانہ وارد نمودند
 چون حضرت فروغی نوشتہ توشیہ از رکن الدولہ زد دست داشت کہ حکام بلاد
 فارس ہمہ جا اورا محترم بدارند و ہمراہی کند و نہات استوار در بارہ معمول دانند
 لذا شمت نظام بر حسب ظاہر امر نمود کہ کسی متعرض حال او نشود و چند نفر سوار
 ہمراہ او کرد کہ اورا محرمًا از خاک فارس ررنانند و خراب فروغی را بدست
 سواران سرد و دستور العمل تحفیہ لغلامان داد لہذا سواران فروغی را
 برداشتہ از آمادہ حرکت کردند چون قدری راہ رفتند بال و اسباب
 و اثاثہ سفر او را گرفتند و حضرتش را بر ہنسہ نمودند و بیادہ بیای سوار
 تا شورستان و از شورستان تا بامردخواست بردند و در آنجا حضرتش را رانگود

و غلامان بر اجتهت با ماده گردند جدا همه حضرت فروغی از آماده تا انروز حوست
 که یازده فرسنگ راه پیماید عرمانا جماعا عطا ماطی نمودناری تعداد احرار حج
 حضرت فروغی در صد و گزین سیار احتیاجی الهی بر آمدند امام جمعه حاجی خان XX
 خرمودقی را احتضار نمود و مامور با خدمت اقامت را قایل نمود و تا که زمان
 کرد که تا بتوانی سعی و کوشش ما که شتاب قایل را دستگیر کنی زیرا که قتل و اجتناب
 است چه که گمراه کننده امام است تا بتوانی در این امر کوشش نما که باعث
 اجر عظیم عند الله خواهی بود و روز منزل ایشان نمود و در نهایت قتل و قبال
 و عریزه خانه وارد شدند و هر چه نقص کردند ایشان را ناسفتند لاجرم حاجی
 با متابعان از منزل بیرون آمده و در تقصیر ایشان سر آمدند در این اثناء حاجی
 محمد صادق شزاری بر خورده (معروف باش بزرگو) از عزیزان کرد که ایشان
 را دیدم بخانه ابوالرؤف نمود حاجی کریم بر رفت و دست بر سر او نهادند است
 لذا آنجا عت کثرت با حاجی خان شریفات و جوب و شکر خانه حاجی کریم شتاب
 و در تقصیر و تحس بر آمدند تا آنکه در اطاقی ایشان را یافتند و ضربت خمر حسن کرد
 خرمودقی سر ایشان را کافتند و با جوب و صفاق و سنگت بر ایشان حمل نمود
 ام الرؤف ایشان خون این حال را مشاهده نمود فریاد بر کشید و با حاجی خان
 طرف صحت شده که ای گروه خدا شناس از جان ما فقراء چه میخواهد گناه
 باجست و تقصیر ما کدام حاجی خان فریاد بر آورد که ای ضعیفه کدام گناهی است عظیم
 از این که رفتی باید بهائی شده ای آن خرمه مذکور میسازد که اگر این خطای

زیرا

مات و اللہ کہ اس خطا عن عطا است از سادات آن محترمہ حاجی خان متعمر گردید
 و با کعب لعنت بازو و ہتھوی آنچہ درہ را نیکگون نمود و بعد از فحاشی و تہانگی زما
 جناب قائل کہ غرقہ در خون بود حرکت دادند و رو بدلو ان خانہ نہادند و با ہتھ
 و غلغلہ و کف و دف شادان در قہان رو سارار نہادند و بسوزید لو ان خانہ
 برسیدہ لو دند حاجی مرتضی کہ کئی از سنگان امام جمعہ لو رسید و چوتنی بر سر
 جناب قائل نواخت گشت حال خوب قائل شدہ جواب دادند آری نزدیک
 است قائل فیض آہی شوم حاجی مرتضی آب و ہانی روی ایشان انداخت
 و سرعت تمام رو بدلو ان خانہ نہاد و چون وارد شد فریاد بلند نمود کہ قائل را
 اسیر نمودم و آن گمراہ غافل را دستگیر کردیم ماری ایشان را نزد امام جمعہ
 و حشمت نظام بردند امام جمعہ گشت ای قائل غافل حال جزای خود دیدی و لہذا
 احوال و افعال خود رسیدی حال باب بیاید تو را نجات دید و ہما ساید تو را
 رہنماید امروز ما ماہ ہر دو را لعن کنی و رہا شوی و ما ماہ کشتہ شوی و چون
 خویش آفشدہ گردی حال تمایل مگدای ایشان در جواب امام جمعہ مذکور داشتند
 کہ البتہ نجات من در قتل من است چہ کہ نہایت آمال و آرزوی جان و من است
 ماصح یعنی فرمودہ زبان مخصوص و کز خیر است اورا بگفتار زشت من لایب
 و از لعن و طعن و ماعتد بہ الا لسان جناب نامند این شان ایشان است
 نہ آب و لعن زرگان و تقدہ ایمان امام جمعہ متعمر گردید و حشمت نظام بر آفت
 و چند ماہ را گشت و امر بچوب نمود و ایشان را بچوب بستہ آہ حسن حاجی تھے

که آن روز به امام جمعه از دمش آمد و کدی بر سینه خراب قابل زد و پاهای ایشان را
 عریان نمود و بند فلکت را محکم بچید و بد کور داشت که آقای امام میرمانند بهر کسی
 یک چوب حصّ رضای خدا به قابل نرند. آب و بن بروی او بند از خداوند
 از جمیع کناهان او میگردد و او را میافزود و خود آب دانی برایش انداخت
 و کنار استاد از این بیان جمیع مسلمانانیکه بجهت تماشای استاد بودند بالبرقع
 دست بچوب کردند و هر یک بقدر عفو کناه خود اذیت و چهار واداشتند بعد
 ایشان را نرندان برده با خاب دانی حسن و حاجی علیخان هر سه سجود شدند
 بعد از این مقدمه اجای الهی کلا و طرا از آفاده و در غوک و ممت آباد بحال
 منزل گزیدند و اشرار و الواط کسی در کمر دست نماند و حرمت آنکه بطرف
 حال بهم رو آرند داشتند و مخصوصاً چند فقره از طرف خاب آفاید علی
 بهمت آبادی و عباسخان در عوکی بیفاهما به محس آمد که اگر حضرت حاجی علیخان
 و حضرت مانی اجازه میدهند از حبل محوم بنما تیم و لقبه قهره محس را می نمکنم
 و محوسن را آزاد نمکنم ولی ادا اند و نفر محترم راضی با من امر شده و اجازه
 ندادند زیرا که ملاحظه نمودند که عسگر خان سورتقی با صد نفر سوارش در درخت
 و سجا موافق محس هستند و البته این عمل بسب قتل نفوس کثرت خواهد شد
 تا آنکه در نوم هشتم شهری الحّه اشرار اشرار دادند که فردا محوسن را اشرار
 میزند در انوقع مرحوم سراج الکمل جمعی از آن که از آنجده حرم محترمه عباسخان
 در عوکی و در قهره محترمه بنت الذیح حرم حضرت حاجی علیخان و قریب با صد نفر

سکا نانی کبر

از حضرت اماء الرحمن از آماده و نیت آباد برداشته ما همیشه واقفدار بدو بنامخانه آمده
 و از دیوانخانه ملکراف خانه رفتند بطوریکه خدمت نظام و عسکر خان بر و منظر
 شدند زیرا ملاحظه نمودند که مقام بانوان کار است مکل و عیال فرورفتن پای
 در گل است لذا هر دو مجلس آمدند و در خدمت حاجی عثمان و باقی بنای چالوس راهبان
 و خواجس نمودند که شما بفرمائید حضرت و رفات از این حال ملکراف منصرف شوند عمل
 سهل و آسان رانخت و دشوار ننمایند و ما هر دو بشما قول میدیم که در استخلاص شما
 گماریم و در نهایت سهولت اسباب استخلاص شما را فراهم آیم لذا حضرت حاجی سلطان
 رفته بحرم خود نیت اندیج و والده ماجده میرزا حسن خان مرقوم داشته که شما بروید و ما
 در این کار نمایم و ملکراف بی طهران بحضرت صدارت کینند و رادسی از او لطیف حضرت
 اماء الرحمن بملاحظه این رقعہ بالا جماع عازم ملکرافخانه شدند و شرح حال را بطهران حضرت
 صدارت ملکراف کردند ولی چون زالی خان ملکرافچی با امام جمعه و خدمت نظام مبرار و
 بود و به ملکراف را گرفت و ملکراف را تحمیره نمود و بر عکس را پورتهای ارجح کینند
 بطهران نکاشت و یا ملکراف و اطلاع میداد من جمله اینکه من از خوف بهایان حرم
 ایسکه از ملکرافخانه سپردن آیم مدارم باری در یوم (۹) ذی الحج حضرت والا
 حاکم اقلیة تجل جیل حاکم اقلیة سابق که از طهران ما مور بو شهر بود و ارد آباد کرد
 بواسطه آشنایت سابقه در باغ کلاه فرنگی که متعلق بحضرت میرزا حسین خان بود و در
 فرموده و میرزا حسن خان بانکه نفر از کماشکان که آقا علی اولیس بود از سل ما داده
 آمدند و بجهت پذیرائی خدمت حضرت والا رسیدند شایسته کینیت این اهلان را پذیر

المنفی

جناب میرزا حسنخان تمامه دشمن و مترو حاض نمودند و در همان روز مسلمانان ایشان دادند که امروز جناب قابل را سر ببرند یا آنکه مدار میفرستند و حکم علمای اسلام را مجری میدارند در این نسبت کام فراشی از طرف حضرت والا شاهزاده حسام الدوله مجلس و جناب قابل را برداشته بحضور حضرت والا بردانالی آماده این ایشار را صحیح دانسته و لکن بر قتل ایشان نمودند لذا دسته دسته و جوقه جوقه بر درب باغ آمدند و از کیفیت سزاغ می گرفتند باری ایشان را بحضور بردند حضرت شاهزاده فرمود میرزا قابل شخص عاقل چرا باید کاری کند که نساء فساد گردد و باین دلت و ضمیر عظیمه دوچار شود جناب قابل عرض نمود که هسته بر ضمیر منیر حضرت والا کثوف است که بهایان امر که مصدر فساد و فتنه بوده و نیستند بلکه از اهل فساد بری و پیرانند و از اهل فتنه محرز و در کنار بهایان در اصلاح اهل عالم میکوشند و جان و مال خود را فدای اصلاح اهل عالم می نمایند دعاگوی دولت اند و خیر خواه ملت و آنچه را سمع مبارک از افاد این حقیر رسانیده اند اشراف و اراجف معاندین است و اقوال کذب مغرضین حضرت والا تبسبی نموده مذکور داشتند علی چنین است که میگویند و در پنجاب میرزا حسنخان کرده فرمودند میرزا حسنخان فی الحقیقه این بهایان شرابگرنه نیستند بلکه جد و جهدشان در اصلاح حال عموم است و این مسئله بر خج اولیاء امور واضح و مشهود گردیده پس رو بخت لظام کرده فرمودند در این ایام که واقعه ناگوار شاه شهید روی نموده باید کارکنان دولت علییه در هر نقطه از نقاط ایران باشند باید سبب راحت و آسایش آن بلد گردند و توبه و نجات

بد معنی مثل آماده را با اسم گرفتن بهائی بر رسم زده و رعایای پچاره را فراری داد
 باد و دیار نموده پس از عجب است این نفیسی چه کرده اند که آنها را چوب زده و در
 وزدان انداخته حشمت نظام مکراف حضرت والا رکن الدوله را تا بهزاده آزاده اراده
 داد فرمودند خوب بگو به نسیم که این چهار نفر مذکور در این مکراف چه شرارتی کرده اند
 میرزا قایل که در این مکراف نپاشد چه کرده است و رو کرده میرزا حسنخان که توجیه شرارت
 کرده میرزا حسنخان عرض نمودند از خود میر سنجه سوال فرمائید باری قلم برداشته و صورت
 واقعه را مکرافا بر رکن الدوله مرقوم داشته و ارسال مکرافانه نمود و جناب میرزا قایل را آزاد
 نمودند و ایشان هم مراسم دعا کوفی و سپاس کناری بجا آورده از باغ سرو ن آمدند
 بمطربن قتل ایشان چون چنین دیدند هر یک با یوسانه شمشیر کشنده زیراکه شرو و پیچ
 از شجر آمال بچیدند بمقتضایان بر عکس گردید و جناب قایل چون بجانمانه وارد شدند
 خانه را چون ویرانه دیدند و بجای اسباب و اثاث پلست تموار سنگ و کلوخ شایند
 نمودند لذا عازم منزل حاجی کریم ابوالزوجه گردیده و شت و شوشی نموده و لغزش اس نا
 و عازم محبس شدند و کیفیت را تمامه بجهت حضرت باقی و حاجی عثمان حکایت نمودند و
 نمود و در یوم دهم ذی الحجه لواء سطرخان سورتقی حضرت باقی و حاجی علی سید
 محبت نظام دادند و مرخص شدند در صبح یازدهم ذی الحجه حضرت والا حرام الله حضرت
 نمودند و فوج سرباز ناصر الملک بهدانی باآماده وارد شد میرزا سید محی الحشمت نظام
 مجددا قدرت و قوتی یافته و از استخلاص محمودین نادم و شیمان گردید و مجددا در
 نشه و فساد برآمد میرزا عبدالحسن خان پیش خدمت حشمت نظام بود و در ایام محسن جناب

قابل کاہی صحبت داشته بودند اندکی ہم تعییر حالی پیدا کرده بود اول غروب بود ما رفتیم
 میاید در ب خانه حاجی کریم ابو ازوجه خات قابل و ایشان را لطیفه و بعد از ملاقات
 مکور داشت که امروز امام جمعه با شصت نظام شورت می نمودند و معاہداتی میکردند که فرا
 صحیح تھا شمارا بگیرند و بجز گرفتار حکم قتل دهند و شمارا کشند مطیع باشند و در آباده
 نمایند که خطر عظیم دارد این خبر را بخیاب قابل داده و فوراً امر جمع کرد لذا ایشان ہم
 در شب دوارد ہم ذی الحجہ دو ساعت از شب گذشته بدون اطلاع احدی الا اہل علیہ
 پای سادہ از طریق چامان کہ ادا کہ آبادی ندارد عازم نزد گردند اینک عکس ایشان
 را در این ورقہ الصاق نموده تا اجای آہی بش بہ آن تند کردیات و پلمات

ایشان در راه محبوب بی ہمتا کردند

اما حضرت فروغی که استه او را عریاناً بازخواست فرستادند بعد از پنج لوم
 مراجعت شور حستان ننماید و در خانه شخصی حمامی بسر میرود و در لوم دهم ذی الحجّه
 حرکت ننماید که شبانه خود را با باده رساند در وسط راه طریقی اشتباه میرود
 تا آنکه تکلی راه مشقوق میشود و در آخر شب وارد کوهی میشوند و در آن کوه توقف
 ننمایند تا صبح مگرد و حرکت نموده سر پیمان سکدارند و گمراه ارض سد جوع
 ننمایند تا آنکه عصر تویم دوارد دهم وارد مزرعه عشرت آباد که کفر سنگی آباد است
 میگردند و قدری آب میل فرموده و در گوشه خود را پنهان ننمایند تا شب شود
 و در ساعت شش از شب سنزد دهم ذی الحجّه مای بر آزله وارد در شب عماد
 حضرت حاجی علیخان سگ کردند و از راه تهر آب داخل خانه میشوند و حضرت حاجی
 بهم ملاحظه القاب ثانوی سرباز وقتسه جدید امام جمعه و حشمت نظام که در
 ذیل شرح داده میشود بسیار جصل شده بودند و با احای الهی که در جصل بودند
 ملحق شده بودند حضرت فروغی خون داخل خانه میشود صدرا بلند نموده و
 بنت ذبیح می پند در حیاط عمارت سدائی میاید ترخواستہ چراغ روشن ننماید
 و کوکرها صد امرند که به بند کت خون خدمه سرون میدوند می بند حضرت
 فروغی است فوراً در ب اطاق راقمی کشند و آب گرم نموده حضرت فسوخی
 شت و شوئی ننماید و خود را تطهر میکند و کت لباس میا درند میوشد
 و فوراً غذائی حاضر نموده میل ننماید و میفرستند و نفر از رعایا آمده بود
 برداشته در کوه نزد اجامی الهی میرساند در آن لیل وصال چنان شوق و

باجسای آہی دست میدہد کہ وصف ثوان نمود اما شرح القہد ثانوی است کہ
 در صبح دوازہم ذی الحجہ شہساز نظام محمد را حکم نحت سرباز داد کہ بر اسماے
 عکر خان سورستی و حاجی خان جزمودقی نجانبہ ہی اجتہای آہی بریزند و غارت
 نمایند و محوسن آزاد کردہ را دستگیر کنند و جناب قابل را ہم اسیر سازند لہذا
 بہ بعض اشان شناسند و ہرچہ کوشش کردند نافتند و چون ہمہ کرفتن حضرت
 افغان سدرہ مبارکہ آئینہ مرزا نور الدین نمرل حضرت مانی شناسند کہ حضرت
 افغان دہاتی را گرفتہ ہرچہ محبت کردند اشان را نیافتند نسیل جلیل مانی آقا مرزا
 از شدت خوف پنهان شدہ بود چون این ہماہورا مشاہدہ کرد با قلمہ اش پہلو
 خود را دید چون والدہ اش انجالت را شاہدہ کرد صدای بچہ و این منسند نمود
 کہ نقیہ و کتر فوج رسید و منع دہ تومان از والدہ محترمہ اش گرفتہ و زخم پہلو
 اورا بخشید نمود و مرہم نهاد و محکم بست و سرباز ہا مبالغی مال و اثاثہ از نمرل
 بغارت بردند و دستہ دیگر بدلات حاجی خان جزمودقی در نمرل حضرت مرزا
 بخشند و اسبہای سواری حضرت خان را از اصطلیل سرون کشیدہ بردند
 و مبالغی اثاثہ البتہ اورا غارت کردند و لکن خود خان را نیافتند جناب
 میرزا عیاض خان اخوی کوچک اورا گرفتہ و اذیت و آزار نمودند کہ مرزا حسن خان
 را شان بدہ و خود را از عذاب برہان و الا جائت و خطرات انجوان نورستہ
 با ضرر سن پائی استقامت نمود و فریاد بر کشید کہ اگر مرا قطع قطعہ نمایند
 از برادر ماطلع مدارم و میدانم کجاست و اورا نزد سربہای فوج بردند ہرچہ شد

ثری نحمد تا آخر الامر منعی وجه از او دریافت نمودند و بنا کردند خدا صفت خود
 و انقلاب شدید و غوغا و اضطراب بدیدگشت نفی را الهیمان بنمود صدای و
 طفلان و گریه و زاری زمان لعنان آسمان می رسید باری مرزا قاجار بعد از
 ششده و زحمات عدیده با پای راه در لوم (۱۶) شهر الحجه (۱۳۱۳) هجری
 وارد سرد گردیدند و در منزل حضرت فرخ رفیع سدره مبارکه آئینه حاجی میرزا
 وکیل الحق ورود نمودند حضرت افغان سدره مبارکه رحمان و سایر احتاجی
 حضرت سبحان مجتمع شدند و جناب آقا میرزا قاجار و قایم القابله آماده راجه
 حاکی و ماقبل گردیدند فوراً حضرت وکیل الحق قلم برداشته از زبان رعایای
 آورده آماده بصدر اعظم ملکرافی مرقوم و بدست میرزا عیسی خان سرتک
 ملکرافخانه نرزد دادند و بخار سرد فوری بطهران نماید ندانم از علی تقی خان
 که از دوستان شمار گرفت حرکت نموده عازم ملکرافخانه شد و ملکراف را
 بخار سرد نمود در لوم (۱۷) شهر ذی الحجه جواب ملکراف از طهران از طرف
 صدارت عظمی باین مضمون نرور رسید . . جواب رعایای آماده حضرت
 والا کس الدوله میرزا سید محی خان مرسته فوج منصوبه بدان تخریب امام جمعی
 مفید آماده بدست باری زالی خان ملکرافی حرام زاده چرامند حسن
 در آماده روشن نماید و باسم بهائی رعیت بخاره را متفرق و پراکنده کند
 و مبالغی مال و اموال آنها را غارت نماید و نفوس را مغلول و مضروب سازد
 و مبالغی کثیره چربه بگیرد البته فواید سید محی خان از آماده حرکت نماید و

و اموال منسوبه و جرائم را بباغبانان سرسرد دارد و رعیت را آموده نماید باری
 این ملکات از ریزش شرار و آلوده نماز گردید و ملکات رکن الدوله در حرکت
 حمت نظام آباده رسید حمت نظام دست از ظلم کشید و حرکت بشر از نمود
 و انحصار المملکت سیرت فوج حاجی خان خرمودتی را گرفت و باره آجر داغ
 لای زاتوی او گذارد و زانوی او را محکم بست و حکم با سورمه داد لغزه الا
 حاجی خان بغان آسمان مرسیه تا آنکه سبغ هشتماد تومان از او گرفته ریش
 نمود مردم را از این امر عقاید بر این بود که این عقوبت سزای اعمال این چند
 روزه حاجی خان است که حال چنین مفسور و محتمل گردیده است و حدیث
 بروی تلافی اداء سهامتان را کشید منم خرحت الفتنه و التهم بقود باری فوج
 سرباز حرکت نمود و اجابای الهی آموده و راحت شدند ولی اموال منسوبه حرام
 ماند مدار عمر بگشت و اجابای الهی همت کجاشته مال سواری و اسباب سوار
 بجهت حضرت فروغی فرطسم نموده و ایشان را با اتفاق یکی از دوستان از راه
 پامان روانه یزد نمودند و حضرتش در یوم ۲۸ ذی الحجه وارد یزد گردید و در
 منزل وکیل الحق روحی فداه ورود نمودند و خاب قائل با حضرت فروغی تا
 ملاقات نمودند و حب التواش حضرت فروغی از خباب قائل واقعه اباده را
 برشته نظم کشیده و در دیوان خباب قائل آن منظومه ثبت و مندرج است
 باری بعد از چند یوم حضرت فروغی عازم طهران شدند و خباب قائل رسا بر
 آلوده و با ماران ملاقاتی حاصل و در صد دخارات و ترمیم خزانی منزل و حاجی

(واژه سالعه)

در او اخر محرم ۱۳۱۴ که قریب یکماه بعد از واقعه آباده بود خبر و جناح سورمقی حجاز
 از شرار سورمق را برداشت و بقریه چارشتافت که جنانان کر لاتی علیخان و ملا
 کتد و اموال آنها را غارت نماید و بهاتیان چنار را قلع و قمع نماید و چون وارد شد
 اجای چنار از غبت و ضمیر او اطلاع یافته و بهر یک فرار اختیار کردند اثر ابراهیم خاند
 جنانان کر لاتی علیخان و ملا مسد تاختند چون ایشان را نماندند نمانی غارت و آش
 البت آنها را گذاشتند و آنچه در غارت از خانه آمد و بزرگوار یا قنبر بود بدعیال و
 ایشان سراپای برهنه فرار خود را با ماده رسانیدند و جنانان مذکور از حضرت سراج کلخا
 و حضرت حاجی علیخان و حضرت بابائی و حضرت مرزا حسینخان تکلف خواستند ایشان
 در جواب فرمودند حال که ایالت فارس تصرف کرده بصر نمائید تا امانت جدید رسد
 آنوقت داد خواهی بنمایید و کفر لظیف چند بومی از این قصبه چار گذاشته بود که
 بواسطه کینه و عداوت دیرینه نائب خان نجسباری فاعله سورمقی آمده و شبانه
 عموی خسرو خان (عسکرخان را قتل رسانده و این عمل از خواب اتفاق افتاد
 ولی امام جمعه بازنمای فساد را گذاشته خسرو خان و اکبرخان سورمقی را و ایشان را
 دلالت بر این نمود که اتهام قتل عسکرخان را بر حزب بهائی نسبت دهید و بالاخص
 میرزا حسینخان که سابقاً ریاست سورمق را داشت تا خودتان در سورمق ریاست
 و برتری داشته باشید در صورتیکه خودشان میدانستند که محرک و قاتل دگرگونی است
 لذا میرزا حسینخان و دانی حسین و حاجی علیخان و عباسخان در عسکرخان را محرک قرار

و دستور داد با مالیت حدیده که مهاده عارض شوند لذا حضرت سورتقی بدستور امام جمعه
 نمای این زمره را گذاردند که چون عسکرخان در حکومت حثت نظام با هماتان خشن
 و خنان کرد لذا هماتان محرک قتل عسکرخان شدند تا آنکه بعد از چند نوبتی تسلیم سلطنت
 که پیشکار ایالت فارس نظام الدوله بود وارد نزد خواست شد خاتمان کرمان علی
 و ملا میرزا ثور حستان استقبال نمودند که عرض حال نمایند و از خسرو خان کفر
 و اموال طلبند و خسرو خان و اکبرخان هم با جماعتی از اهل سورمق با استقبال رسیدند
 بعد از آن خسرو خان را احضار نمود و شرح حال این دو عارض را استفسار کرد و خسرو
 عرض نمود که عرض ایشان خلاف است زیرا که بهائی هستند و میخواهند باین اشتباه
 کارها بخون عسکرخان را با مال کنند و محرک آنها چهار نفر از روسای خراب
 بهائی هستند که محرک قتل عسکرخان شدند و آن چهار نفر دانی حسن حاجی علی
 و میرزا حسینخان و جاسخان هستند چنانچه امام جمعه آماده و امانی و توابع آن
 کل گواهند و مطلع که این چهار نفر محرک قتل عسکرخان میباشند و بعد از این عرض
 اثرات اشتباهه میان کردند و مبالغی کراف وجه نقد تسلیم ایالت نمودند لذا
 بعد از سلطنت که پیشکار نظام الدوله بود و نسبت به هماتان بعضی محسوس و سقا
 حکم گرفتار کرمانی عثمان و ملا مسدود داد لذا هر دو را رقت و اسیر غل و زجر نمود
 و بدست حضرت خبیر قلیخان (جاد کاتی که تحت معظم الملک و سرتب فوج فرزند
 سردند که تحت الخطب تشرار برزد ولی چون حضرت معظم الملک از دستشان
 بقدر مقدور مراعات حال بستگان و مغولان را میفرمود چون فوج بزر

با ماده دارد شد جناب شهیدی صادق سمائی که از اجامی کوشک بود چون ^{مشیت} سابقه
 با حضرت معظم الملک داشت بخدمت ایشان شرف شده و سفارشی بود که برای
 کرمانی علی خان و ملا امیرمؤد حضرت معظم الملک میفرمایند مطمئن باشد که مورد شرف
 بهر وسیله باشد ایشان را از آدمی کنم و صحیح و سالم روانه آماده بنمایم ماری حضرت سوری
 در آماده اجماع نمودند و مخصوص بعد اللطفه باب اقراء کفودند و قتل عسکر خان را حضرت
 چهار نفر شخص محرم مذکور ذکر نمودند و امام جمعه و تابعین هم شاهد و قاضی شدند
 و تصدیق اراچیف که به سوری هارام نمودند لهذا بعد اللطفه در نهایت لطف و عنایت
 حکم با جز هر چهار نفر داد حضرت دائی بائی و حضرت حاجی عثمان و حضرت میراجا
 و جناب عثمان خان در عوکی را گرفتند و بدست مامور مخصوص سپردند که شرار برند
 خلاصه آن چهار نفس نفس محترمه را بورد شرار به محس خانه بردند و کذب برآ و غل
 و زنجیر کردن نهادند و محس شدید انداختند و هر روز اذیت و جنائی روا
 داشتند و در هر آن بشکنجه و عذابی اخذ می نمودند تا آنکه بعد از دو ماه حبس
 و زندان و جفای بی تابان مسلح شدند تو مان از ایشان جریمه گرفته و بر جسد
 و تهمت جناب معظم الملک جنابان کرمانی عثمان و ملا امیر را به بان جریمه
 کردند و مجوسین مراجعت با ماده نمودند ولی مال و اموال سهویه را حضرت سوری
 ندادند و جنابان کرمانی علی خان و ملا امیر صبر نمودند و بجای تقسیم و کذا نمودند
 و کفیر ظالمین را بحال ابهی حل بهانه تقوی لیس نمودند و حضرت حاجی عثمان و حضرت
 بائی و حضرت میرا حسین خان و جناب عباس خان با وجود این صد مایه ^{بان}

و بلا ما و زما می در می فراوان ابد آرزوه و طول کشند و افسرده و محمود
 نشدند امواج کج و تمشان نست نامر مارک حضرت منان شتر و شدید تر شد
 و نار اشتغال و انجمنان روشن تر شد و امطار سحاب غمایت و غایتان
 در حق اجبای مجال رحمان زبران تر میگردد لذات سرا و ارخان است که شمال
 این نفوس محترمه منظم در این مقاله شود تا از برای تمسح یاران در قرون و عصا
 است استبصار می باشد

در شمال حضرت متصاعد الی حاجی عثمان علیه بهاء الدال

شمال حضرت متقاعد الی اللہ ابانی علیہ السلام

شمال حضرت متقاعد الی ملکوت اللہ اقامہ احسن علیہ السلام

کتابخانه
بیتناهی امامان معجزه

شمایل حضرت مصلح عالمی رضوان اللہ علیہما اجمعین در نحو کی عینہ کل
الفصل والاحسان من الرحمن

(واقعہ نامہ)

در شرح حال جناب آقا سید مرزا نعلی حسن مرحوم آقا سید محمد علی سابق الکر
کہ بہتی کماشت و علم خیری او داشت و آقا سید غلامعلی اسپر نیری را
از بند آزاد نمود و در لایم صعود او در شمع خارہ و کفن و دفن او ہا
اعزاز و احترام را بجزئی داشت و ثمرہ شجرہ پر اثر او این شد کہ سلسل
جلوس آقا سید میرزا بشیر لعلہ مقدسہ امر پروردگار وارد شد و از کتاب

عرفان حضرت حمی سبمان پاشا آمد و از خوان نعمت حضرت احدیت مرو
 گشت سرر شوری داشت و قلب و جان سروری و بعد از صعود حضرت معاد
 الی الله مرزا حسن خان عمه الله فی الله فعهده واحسانه که در سنه ۱۳۱۳ واقع گرد
 رتق و فتنه امورات املک فیض آباد راجع بحاج عبدالکریم خان اخوتی
 خان مکور گردید و جناب آقا سید مرزا را در فیض آباد منزل و ماوی داد
 و در قسبه فروره و سایر قرای سورمق بدون تشریح و جناب ماثار امر
 مبارک حضرت رب الارباب شمول بود و لسانی بیع در امر منع مسکود
 و در خدمات امریه و پذیرائی عابری سنس از حزب بهائی جان فانی محمود
 اش حقه و عناد در قلب خسرو خان تورمقی برافروخت و نارکنه و قیام
 جان و کسب اکبر خان را بنوخت این زفره را بلند نمودند و این طنطنه را کوفتند
 هر غنی و مستمند کردند که سید میرزای بهائی میخواهد بذرهای اف نده ^{تس} سید
 آب یاری نماید و انالی سورمق را منصرف و مخرف از دین و این خیرت یاری
 نماید و راه ماطل کشند لذا باید این رله را از این پیشه بر آورد و بایشه جناب
 قمع و قمع کرد و بهمان کاریکه باشد تعقوت شد در باره او مخفی داشت ای
 یاران نگذارید که این بذر در این بلد آفانده نشود و این شجر در این ارض کالجهر
 عرس کرد و لذا در او اخر سنه (۱۳۱۷) هجری جماعتی از اشرار سورمق متحد
 شدند و از سورمق به فیض آباد شتافتند و در صحرا جناب آقا سید مرزا را
 گرفته و از جبهه زکوارش شرم کرده ناسزای سپار گشته و لسان سب و لعن

گنودند و بنای تهاکی و ناماکی نموده با ضرب سنگ و حماق و رنجر و شلاق
 سر تا پای حضرت سید را سیاه کردند و در حین شکنجه و عذاب در نهایت
 عتاب و خضاب آسید عزیز را امر به سب و لعن باب نمودند ولی آسید
 بر زکوار اظهار لشکر نمود و آن لشکر آنه بدرگاه رب بکایه نکشود که الحمد لله
 در سیل رب حلس مورد ضرب و شتم و سب و لعن شدید قوم رذیل شدم
 خلاصه اشراذقی آسید را ازیت و آزار نمودند که لعن بر ملک او کردند
 لذا او را با نموده و رفتند و رولور متق نهادند و حضرت سید را از مرض
 برداشته بآباده آوردند که کسیر و دادخواهی طلبند ولی زمانی بود که بجهت
 بهائی و ادرسی نبود لذا چند روزی در آباده توقف نمود و بعد مراجعت
 بفض آباد کرد و از بهمان صدمه و لطمه مرض شد و مستلابه تب و نوبه
 غشی گردید و بعد از چند روزی ملکوت غیب ماقه صعود فرمود و فی الحقیقه
 بدرجه رفیع شهادت فاشر گردید و کین ظالمین تکبیت ابدی و ذلت سرری
 گرفتار شدند و دید اقدار رب غنور را استین بدر آمد و چنان مشه بر شه
 ستمکاران رذ که شجره اسدشان از بیخ و بن سرافقاد و ذرع فاسد باشد
 چهره کشاد خدی از این مقدمه گذشته بود که حسرت و خان نخال افتاد که کم
 نه چهار نفر دیگر در سورتق نباشند خودش بالا افراد مالک رتبه ریاست
 سورتق مگرد و کوس استقلالیت را می گوید لذا اکبر خان و محمد حین
 برادر او را و ملا علی باثانی آقا که از روسی سورتق بودند در منزل خود

کتابخانه
مجلس علمیه امام کاشانی تبریز

بصاف دعوت نمود و خند نفی از اشرار تبعه خود را با لعنت و یراق در اطاق
خفی جای داد و چون مدعوس حاضر شد نزد و نهار می میل کردند و بعد از نهار
اشرار که پنهان بودند از اطاق پسران دویدند و بر مهمانان تکیه نمودند
و هر چهار نفر را از گلوله مشتک نمودند و در طویله همان خانه انداخته و شش
بروند و در قبرستان دفن نمودند و در آن حین وقوع در ب سر را محکم بستند
و در پشت بام خانه سنگر ساختند با اسلحه شسته در این هنگام نحر کون موتم
باید بهم تحقق یافت و دفع الفاسد با فند چهره کشود و خسرو خان را کمان خان
بود که بعد از این مقدمه منفرداً در سور مقرباست ننماید و مال دیری می کشد
ولی غافل از اینکه خداوند رحمن هر چند مستور است ولی غمور است تباری
خندی نگه نشسته بود که در راه ایزد خوار است خسرو خان را بد ف گلوله یارین
شاهده کردند و طوابعات را در مسجد و کوس جوت فرو گرفت

(واقعه تاسع)

در سنه (۱۳۱۹) هجری است که پیکر پگنی از طاقه قفقازی در لوک قبر دمار
بدان و و ماوس و شعبه بازیهای زیاد خروج نمود و شاه عبداللهمو بمو
ترقیب داد و او را با اسم نائب حضرت صاحب الامر نامید و خود را وکیل خلیف
او قرار داد و نمشابه عثمان ابن سعید در سردابه طنون خدمت امام موموم مبر
ولی نفسی دیگر غر از خودش شاه عبداللهم و م الوجود را نمیداری ساقی
شعبه بازیرا گردوده و معجزاتی و ایتمه مقصوبه از او بام در میان امراک لاشعرا

در لوک از و اشرار
زمرات

داد و باد اجحف و موهومات اشتها غریبی در ناس انداخت که شاه عبدالله
پس خنک حضرت صاحب الزمان است و این زفره در آراک سرات غریبی نمود
و همه غشی انداخت و مرده بسیاری دور او جمع شدند و داخل پیشاری از مال
و اموال نمود رفته رفته خیفای ابراک زیاد شدند و در بقعات بهتر که علم فاد
بر انداخته تا آنکه کم کم چون زمان

سرات مانده نمود و در حین آباد
همن که دو فرسنگی آباده واقع است در امام زاده احمد خیفائی از ابراک
جمع شدند و معرقاتی بصرف او نام ایشار و ادند و افانه بافتند و تر باقی گفتند
و عوام کالاف نام را دور خود جمع نمودند تا آنکه اندک اندک قریب چهار نفر
از رجال و نساء در امام زاده از اطراف و کناف بوک آباده مجتمع گشتند
ساعتی صد خوارق عادات مهله ایشار رسیدند یکی میگفت حضرت سید الشهدا
علیه السلام را با اهل و آل و خیام و خرگاه برای این دیدم که در سقف کبند اما
عبور نموند و دیگری میگفت که چشم خود دیدم که حضرت امام رضا سوار شتر بود
و ابوتی عقب سرش میدوید و در سقف کبند امام زاده شش می نمود و بعضی می گفتند
که حضرت رسول را با عمامه سبز در سقف کبند امام زاده مشاهده نمودیم و برخی
گفتند که حضرت امیرالمؤمنین را دیدم که سوار بر دلدل بود و ذوالفقار در دست
و در سقف کبند امام زاده جولان می نمود و دیگری میگفت که در قیل کاری که
مکر خدافت اسد الله پیکت بود در آنجا خدمت شاه عبدالله میرسید و هم

مکلف بکفر آخوند بر معجزات شاه عبدالعزیز آورد و فورا حمار شد و او را
 گرفته سنگ بارش میکردند خلاصه اراحت بسیار و فرخات بسیار ایشادند
 و جمیع عوام او نام را در امام رازده حسن آباد منتشر کردند بطوریکه شرح شوان را
 از قشقه و توابعش که تا آجود چهار منزل است دسته دسته رجالا و نساء جمع میدادند
 و این مومنان کثیره و جماعت مذدحه سبب شد که امام جمعه آجوده ()
 با تابعین رجالا و نساء خیمه و خرگاه در امام رازده زدند و تصدیق اقوال کذبه
 و اراحت خلفاء را نمودند و گوارا کرد داشتند که الحمد لله و الله که در مابقی فصل
 پوشش آمد و سرپوش را از روی کار برداشت و مثل حکمت حضرت صاحب الامر
 ظاهر و آشکار فرمود و روی بهایان را سیاه فرمود و بر جمع اهل عالم واضح
 و آشکار نمود که سید ماب شراری دعوی ماطل نموده و سروانش سیس علی نمود
 باری از این قبیل ترهات بکار ندهند که عوام کمال انعام را برنگانند
 که نقل و غارت بهایان بهداستان شوند و کل را برای محمدال بهایان دادند
 نمودند و خطا را این داشتند که حکم نقل بهایان دهند از استماع اینکه مذاکره
 مسلمانان بی ثبات در جمع قری و دنات علمی افزایند و دست برداشته و بمتی
 کما شد که بهایان را با مال نمایند و غارت مال و اموال کنند لذتیه زمان
 و حسن حسن کویمان در کوچه و بازار شتافتند و با عریبه و نای و همی بهر سوی
 و کوی شتافتند و فریاد ماعلی ماعلی برکشیدند و ناسب و لعن بر احمای اهل
 کورد و سقند این دور دور حضرت است و کف برکت میوند و از گوشه و کنار برضا

اجبا تا نزد نفوس را سفوف و محروج مانند درآمده و نواحی العلاب شد
 شد و وحشت و القاب بویا فیوما فرزند کشت سلمان آمده سخته قتل و غارت
 بهایان آمده شده و ترک تجارت و زراعت و صناعت و فداحت
 نموده امام راده شاف قد غرب و ترک و تاجک تمخه شده و بمثابه طسور لیل
 در فضای ظنمای او نام پریدند نواب و الا شاهزاده نضرالدوله که حکومت آباد
 بود مضطرب شد و جناب ملا امین الله ناظم الشرع و حاجی خان که سابقا شرعی
 از حدت او در خرید حد لقه الرحمن گشت فرستاد در امام راده که لبعه بود و در
 هم دست از مردمان نادان بودند تا نقیض نمایند که این اقوال صحت و این
 قیل و قال چه حکایت است این حکایتها راست است یا صرف او نام است
 لذا این دو شخص مذکور امام راده شاف قد هر چه تفحص کردند سخن صدق می‌شد
 و کتب بجهت بعضی و عداوت با بهایان ریش و کین بهم می‌آمد که تصدیق اقوال
 کذب را نمایند و شاهزاده را با او نام اندازند باری چون تراحت نمودند فرخ رفت
 و او با ماتی باقی که صد درجه بر او نام خود لوق افزودند و کتب اجای ثابت در آن
 بر امر پروردگار بمثابه حال اعظم مستحکم بقا و مت ناس نساس برخواستند
 و بکف و حرارت و صیانت ضعیفای ابرار قدر آراستند و بدون خوف و هراس
 بموجب اجبار مخصوص در العواج مخصوص نفوس اجبار از این او نام نموس
 نجات میدادند و بساکن بلند میگفتند که ای ماران بدانید و آگاه باشید که این
 ترهات و فرخ رفت در السن و افواه ناس چون سراب است نه آب

حرف او نام است و بسبب خارت و نکت دولت و نکت عظیم اهل اسلام غمگین است
 خواهد فرمود که جمه شان نشست و راکنده شوند و ستمتان خاموش و آفروده گردد
 و ستمتان محو و نابود شود و لوا. معقودشان منکوس و سرگون شود پای بسته جاستر
 بنفشه بد و فریب اقوال و او نام این و آن بخورد فقط کربلای حسن خان مانی را باغ
 از قدمای آجا. وزیر آباد که هشتاد سال از سن او گذشته بود خوف و اضطراب
 احاطه نمود و آنخوف با خویا تامل شد چنانچه غنچه از خانه سرون دوید و سروای
 برهنه فریاد و او یلا بر کشید و کفشهای خود را پر از ریک و خاکستر نموده گردن تفت
 و دستهایش را در عالم خون عقبت سرگرفته که چنین نمایش میداد که شخص غیبی است
 مراتبه است و کشان کشان میزد و بطبری غریب و حال عجیب گریه کنان در آری
 کنان دیا شاه عسب الله یا شاه عبدالله گویان بود و رو با نام رازده میدوید و عمرم حاجی
 آباوه و اطراف چون جمال شامخ رانج و رقرار و پیوسته میگفت که این چه خون
 دناذانی است که خود بخود عارض شده هر کسی میگفت کربلای حسن حاجی بیا سروی در کور
 میداشتم من میروم مرا میزند عوام او نام پرست این کردار و حرکت مالی خویا تاتی او را
 بجزه پیدا شستند و جماعت کثیری علم افراشتند و عقب سرا و افتادند و سنیه زمان
 امام رازده شتافتند کربلای حسینیان بخورد و رود دستها را از عقب سر خود ریالی نمود
 و بدست و پای خلفا افتاد و فریاد الهیة التوبه را بلند نمود لکن بعضی از مسلمانان تمسک
 بر سر او نداشتند و بضر و کک گنگ نختی باو زدند و فریاد میزدند که بزیند این شالی
 پر خنده و تر و زور میکند بلا شبهه مانی است ولی کربلای حسینیان بعد از بمبئی کش

یا شاه عبداللہ تا آنکہ یکی از خلفا آمد و گفت توبه او قبول شد دیگر کسی اورا ازت نماید
 و اورا داخل اطاقی نمود و در رایہ بست باری از حرکت این روباہ پیراہل او ہام
 شجاع و دلرشدند و عہدہ شان لباہ عبداللہ شد بد ترکشت و تصدیق امام حججہ
 و تالین بر خلفای او ہام تراشش کامل ترکشت و مخدرات خیمہ امام شیشہ و فرقیہ
 خلفای کالالانعام شدند اجتماع در امام زادہ کثرت یافت و تعداد نساء و رجال
 در امام زادہ بدہ ہزار رسید کی غش نکرد و دیگری ضعف سمنود و چون بہوش میزند
 می گفت خطا کار بودیم حضرت شاہ عبداللہ گناہ ما را بخشد وضو کثرت یافت
 و القلاب رو باز دیاد نمود حضرت بخت ساری از فراغہ کہ تا امام زادہ دہ فرسکا
 است سوارہ و پیادہ با اسلحہ ما امام زادہ آمدند و تصدیق او ہام خلفا کردند و کشتہ
 قتل و غارت اجنامی آمادہ مہیا و آمادہ شدند و حرکت خلفا کردند بد کہ کتوبی لڑکا
 آقا میرزا علی خان کوشکی نبولسند و بہائیان کوشک را از او بطبقتہ لدا خلفہ عنون
 ترک کہ رئیس خلفا بود قلم و قرطیس برداشت و نامہ بحجاب آقا میرزا علی خان کاشتا
 و مضمون نامہ این است **بسم اللہ الرحمن الرحیم** این نامہ است از جانب مولای
 تمقان و لکر زمین و آسمان **سید اللہ النلب علی ابن ابی طالب** لوی میرزا علی
 بہائی کوشکی و مطب اینکہ معذہ لفرہائی در قریہ کوشکی موجودند و تو باید
 حتما انہا را گرفتہ فعلیستہ روانہ امام زادہ نمائی اگر اطاعت نمودی از خطای تو
 میکورم و گناہ تو را می بخشم و اگر اطاعت نکردی حکم مسد ہم کہ لکر غیبی تو را دست
 بستہ در امام زادہ حاضر نمایند چنانچہ چنانچہ پیر مرد وزیر آبادی را شاہدہ نمودی

جناب آقا میرزا علی خان از ملاحظه این کتوب و مفرخات سپار به تعبیر اُماد و مذکور داشت که فی الحقیقه این خلفا دیوانه اند و خلق از ایشان دیوانه تر و هورا این نوشته را بواسطه جناب شهیدی محمد صادق که کثیر از اجابای قدیم بود و به صف سلمان شمول خدمت شاهزاده ناصر الدوله فرستاد و شاهزاده هم فوراً عریضه کتب حضرت و الاشاع السلفه که ایالت فارس بود از واقعه آماده و امامزاده عرض کرد و کتوب خلفا رجوف گذاشت و ارسال شیراز نمود بر رسیدن این عریضه بحضور امامت کبری نکلرانی از طرف امامت نجاب آقا میرزا علیخان با جمیع مصنفین گردید عمده الامر العظام میرزا علیخان مبادا گوشش با من مفرخات خلفا در می منتهی باشم که برودی نبرای خود خواهند رسید و فوراً حکم سختی نجاب ضرغام آله و له ایخاننی قشائی صادر کرد و مامور لقلع و قلع خلفا و جمعیت در امامزاده بمن شد نجاب ایخاننی با عده سوار سنج حرکت نمود و بعد از چند روزی وارد نجف آباد گردید و ده نفر سوارش در سنا دستور العمل داد که بخلفا و جماعت حاضر در امامزاده نشارت دهند که حضرت ایخاننی از طرف شاه عبدالهد مامور است که پاید آماده و هایشان را قلع قمع نماید و ساعت دیگر وارد مشهد حلاصه سواران وارد شد نذ نشارت را تا بعین و خلفا و جماعت دادند خادمه امام این نشارت را بجرم سرای امام داد که فوراً از حیمه صدای کلن هله زمان بنشدن یکت زده هزار بار باری فرسند انداختند چنانی و شربت و شیرینی حاضران شربت و شیرینی میل نمودند و از شدت فرح در کاشانه کالبه منگبند که حضرت ایخاننی با هزار سوار سنج وارد شد در دور

تا در زمین و اما فراده و جماعت را حاضر کرده و یکدیگر یکدیگر گرد گرد شد انده نفر سوار طغر
 در چادر کسان امام نختند و چادر از سر نوان کشند و زمان و دشمنان کل را پس نروند
 و بنای تالان و تاریخ نهادند روزه امام جمعه فریاد سرد که ای سواران از برای خدا حج
 کنید اما که بهائی ستم از جان ما چه میخواهید بدگور داشتند شما هم اصحاب شاه عبداللہ
 موم بود و امت صاحب الزمان تارزه و این حکم در باره شما با صادر است خلاصه
 در آن قوم اکثر رجال دستگیر شدند و غنبت شاه ایسر کردند و سرو پای بر سر
 به سامان نهادند بسیاری اموال بغارت رفت و بعضی واقعات رخ داد که ظلم
 تجریش شرم کنش آن محبت آورد که لقمه تر کند و لقمه فی الدنیا خزی و فی الآخرة
 عذبات الیم خراء بما کافوا الیمون ماری تا آنکه بعد از سه لوم سالنی کشته و حقه
 دادند و اسیران و زینهای دستگیر را آزاد کردند و مجالست روزه و شکرگین مشایخ
 وارد آباد شدند و کلاً چراغ شاه عبداللہ را خاموش نمودند و ملکه سابعان او را
 فراموش کردند و اضحی شفقانه بهایشان را چون در در گوش نمودند خلاصه
 حضرت الخانی بعد از تفرار خلفای منفرد را گرفت و تحت الحفظ بسیار فرستاد و بعضی
 را هم نسق نمود آجای آلهی در آباد و لواجی از شر اهل او با هم راحت و آسوده کردند
 امیر شاه عبداللہ موم محو و نالود کردید و با بغیش شرمسار شدند و شاهزاده
 منصور الدوله کرلانی حسنان وزیر آبادی را گرفت و فرمود ای شغال بر این چه
 حرکت و تزویر بود که تو نمودی خواجه ده لوم در طول کشیده بود و جلوگیری
 نده بود هزار قتل واقع میشد کرلانی حسن خان عرض نمود شیخ شهر جان بر ک

تبدیر سمانی دارا کر این کافر مکروم چه مکروم شایزده فرمود ای سکار شرادار
 عقوبت بسیاری و اورا چوب زد و سخی هم از او جرم گرفت و رب نمود و نفس هم
 این نکته را منذر سدار که در شش ماه قبل از این واقعه الواح مبارکی از سماء فضل و عطا
 مرکز شاق با فثا راحای آماد و توابع نازل گردید که همه آتش تمامه در این ^{احاطه}
 پدیدار گردید و تمامه اخبار قبل از وقوع نمودن جمله در لوح جناب آقا احمد مذکور قوله
 او نام در گردش است و اقدام در لغزش انهی و در لوح با فثا راحای کوسلیک
 و آماده و وزیر آماذ مذکور و مسطور قوله الاعلی ای شتعدان بناز مشاق درین
 اقلیم مقیم ترائی گشیش و آسایشی تصور شوان نمود زیرا سنگ است و تار یک و پر
 اندوه و با صد هزار رخاات و هجوم جمیع قابل از عرب و ترک و تاجیک انهی
 و کذلت در لوح مبارک با فثا رعموم آحای انهی در آماده و لواحی مذکور قوله حل پناه
 ظلمات دیماء اتم از هر جهت در محوم است و طوائف عالم در فکر محوت نور
 معلوم با وجود هجوم جمیع قابل چگونه متوان دمی غافل بود استبه بشمار با
 و سدار و در حفظ و حماات سرور و کار انهی این لوز که بعد از شش ماه سرسایات
 و اجازات مبارک تمامه انکار گردید چنانچه برای العین دیدیم او نام مکروم شش
 و اقدام در لغزش بد شد عرب و ترک و تاجیک هجوم نمودند و لیکر محویت
 نور معلوم افتادند گشیش و آسایشی از برای آحای انهی نمود تا آنکه حفظ و حما
 انهی چهره کبود چنانچه میفرماید جا هم نصر نمانی من شاء و لا یرید با سنا عن العوم
 المجرین و بعد از این انقلاب اسد الله قشقای این لوح مبارک جعل با فثا رحمت

بانی بهائی از راعه فضل و عطای حضرت عبدالنہا جل احسانہ نازل گردید

ہو اللہ

ای سرت پیمان بادہ سمان و قلع آبادہ استہ سب عبرت غافلان کتہ و عتس
 انبا، خنکان شدہ بعد از آنکہ در آئادہ ہر سادہ فرقیہ و ساوس آن فرومایہ
 کتہ و آمادہ ادت اجامی الہی شدہ قہر الہی ظہر دخیل بادشاہی عامل و مخرج
 باطل کتہ خانیجہ مفرمادہ و لقا خدا نامہم بالعداب الادنی دون العذاب الاکبر لعلم
 بر حقون آن رکت لبالمصدا اولم یسر و انی الارض فلسطہ و کیف کان عاقبہ
 المکذبین الحمد للہ رایات امر اللہ مرتفع و نجات اللہ منتشر و کلمہ اللہ شہر افان
 عالم بکر جمال قدم سحرک و ہر چند افواج ہر لہ و ززلہ و خذلہ نیز ہر روز از سطر
 ظہر و عاقبت چون ہر قضا فی بحر و معدوم و بالکت گردند ولی شجرہ مبارکہ
 یوما فیوما باوجود استحوم عسدا و ضرب تیغ و مہ از جمع جہات بار در نشو و نما
 خانیجہ مفرمادہ اما سخن نزلنا الذکر و انالہ لھا فظون بارتی ای باران الہی سکر
 کینہ حداز کہ در ظل شجرہ مبارکہ رحمانی آرمیدہ اید و در یہ تیمان الہی نزل
 دماوی بموزہ اید شمول عنایتید و محظوظا بمواہب حضرت احدیت جمع یاران
 الہی را کپہ ابدع ابی برسان و علیک التیمہ و الشناء ع

(واقعہ عاشورہ)

در بدایت سنہ (۱۳۲۱) ہجری کہ بیۃ جامعہ بہاتمان اصفہان و نجف آباد
 از کثرت تقدیبات علماء و اشرا را ناچار پناہندہ بقونقل خانہ روس شدند کہ

و درسی میداشت و بدتجانان شمشیر بر عکس نمیشد و بسبب ذلت و قتل احساگر و بدتجانان
 زفته رفته سرات به نزد نمود و شکر حرکت سید ابراهیم امام جمعه هجوم عمومی شد و مساجد و
 اجبای آلهی در یزد و قزاق یزد شهید بسیل آلهی شدند که شرح آن مشروحاً و مفصلاً در
 یزد و اصفهان مرقوم و مطبوع است در واقعه اصفهان انامی امرالد میرا حسن
 ادیب فراراً بالباس بدل باآمده آمد و در واقعه یزد جناب مرزا قابل برای تبلیغ
 در یزد بودند و در حین حکومت دسته از فرزانان منزل ایشان را نهد و ایشان را
 گرفته لهور خفت مدارا لکومه بردند و توقیف نمودند و چون شد شتابزاده
 حلال الله علیه بخامی داد که جناب قابل را مرخص نمایند و باو بگویند فوراً از یزد
 حرکت نماید زیرا که یزد بسیار منقلب است لذا بعد از مرخصی ایشان حرکت باآه
 نموده و چون بدو فرسکی نداشتن رسیدند در پیمان گرفتار دست ظلم و تعدی
 شامان گردیده و با شماره محمد مهدی پسر کلاترند و دشمن در صد قتل ایشان شدند
 و نای اذیت و آزار و ضرب را کدازده و با چوب چهار نفر از دندانهای ایشان را
 شکسته و سر تا پا را از ضرب سنگ و چوب ساه و تخریح نمودند و قسمی اذیت
 کردند که یقین بر هلاکتش نمودند و احوال امر ایشان را بر همه نموده و قریب کله
 مال سواری و اسباب مسافرت و وجه نقد و لباس ایشان را برده و حد نمرد
 ایشان را در پیمان انداخته و چون بعد از دو ساعت اندکی بهوش آمدند *بسیار*
 و متوجه علی الله در راه نموده و بامدن مضروب و دبان محروح از طریق پیمان
 بعد از دو شبانه روز زحمت بسیار دشمنی عثمانی و عریاناً و چاغاً خود را باآمده *بسیار*

وحين طلوع شفق وارد خانه گردیدند و بسبب روشنائی خانه ذلالت گردیده و طمأنینه
 عموم و عموم اهل و آل و الخال و اسلال را زایل گردانده زیرا که از اخبارات حادثه
 بزد بسیار پریشان حال و افسرده خاطر بودند باری اجابى آباده اردو رود
 اطلاع یافته و بملاقات شتافته حضرت مائی و حضرت حاجى عثمان و حضرت ^{الملک} حسین
 حاضر بودند و از حادثه بزد استفسار نموده جناب قابل بهم اطلاعات خود را بتمايه حکما
 نمودند و ماران ابرار با چشم بشمار و خشن و این بسیار حرکت نموده خلاصه آنکه
 اندک از مهاجرین و آوارگان بزد و اصفهان در آباده نفوسى عديه جمع شدند
 و در مهد آسایش و راحت و آسایش نمودند و اجابى الهی درآمده و نواحى از محبت
 و خدمت و پرستارى در باره ماران مهاجر تصور نمودند بلکه رات انجذاب داشتند
 و در خدمات امریه جان جان و مال در نفع بنداشتند و در پندیرانى مهمانان نورسیده تبه
 بگماشتند حضرت ادیب لبیب تبايس محفل روحانى آباده قیام و اقدام فرمود و با
 اراد و تقوی عموم اجابى آباده و قراء اعضا و محترمه محفل مقدس روحانى اسما
 گردید و در یوم ششم شهر ربیع الثانی سنه ۱۳۲۱ در منزل حضرت سراج الحكماء
 اول محفل مقدس روحانى تکمیل و انعقاد یافت و اسامى اعضاى محترمه محفل مقدس
 روحانى آباده از قرار مذکور و مسطور است (۱) حضرت سراج الحكماء (۲) حضرت
 دانی حسین مائی (۳) حضرت حاجى عثمان (۴) حضرت عبدالکریم خان (۵) حضرت
 میرزا حسینخان دکر تریل جلیل حضرت سراج الحكماء (۶) جناب آقا رضا قلی بابا
 (۷) جناب آقا علی اکبر مهت آبادی (۸) جناب عباسخان درغونکی (۹) جناب

واجب توفیق
 آقا میرزا عثمان کوشکی (۱۰) جناب آقا میرزا قاسم چون این اسمی مذکورہ اول
 اعضای تحریرہ محفل روحانی آمادہ و قراء و توابع بودند لذا عکس و شمایل این نویس
 مبارکہ مترادفاً در این مقالہ تاریخچہ ضمیمہ میشود تا نازان آستہ را استبصار می باشد

عکس حضرت ... سراج الحکماء

عکسِ حضرت دائی بانیؑ

عکسِ حضرت حاجی عینان

عکس حضرت حاجی عبدالکریم خان

عکس حضرت میرزا حسن خان کٹر

عکس جناب آقا رضا قلی بابا محمد

عکس جناب آقا علی اکبر سمیت آبادی

عکس جناب عباسخان درغوکی

عکس جناب آقا میرزا علیخان کوشکی

عکس جناب آقا میرزا قاضی

مذاهب چون جناب محفل مقدس روحانی مستمراً دائر گردید و اساس ندراتی مهمان
 و خدمات با مرمیاری حضرت سبحان محکم و برقرار گشت آتش حقد و کین در قلوب
 و صدور معاذین برافروخت و احشاکان و کباب مغلیین و مغرضین را بسوخت حاجی
 ملا عبداللہ و اعظ شہزادی الاصل آغا راز لمفود و بر سر نابران ہشاک کی ویاؤ
 سرانی گشود و مردیان ماڈان را شوق و تحریر بر عباد و فساد کرد فرماؤ و او
 و اثر بقا را مبد کرد کہ ای مسلمانان وای بہکان غریت و مردانکی چه شد و تقصیر
 و فرزا کنی کجا رفت دین پین پیغای محمدیہ از دست رفت و شریعت غرای احمد
 پایمال شد ای مسلمانان وای شیعیان غریت و قوتی در این آیام کہ در جمیع

بود امران آتش سوزان بختان بهائیان افتاده قطع آماده وارالاما بهائیان شده
 گزاشیده ای که در یزد و اصفهان جماعت کثرت از بهائیان را کشته اند و اجساد
 آنها را با آتش سوزانده و مال داموال بهائیان را گرد و گرد غارت نموده اند
 و حال و احوال آنها را ایسر نموده اند حال بهائیان نرد و اصفهان که فرار کرده
 در آماده به نعمت آماده رسیده اند حاشا بغیرت شما مسلمانان حاشا بخت و نصیب
 شما شیعیان ایما شما از خلق نرد دست تر رسید و از مردمان اصفهان کثرت و سپهر
 یکم کشته شورش نمایند و محومی عمومی کنید و نسل و نیت بهائیان آماده و قرآن را
 محو نمایند هم باعث ثواب عظیم نزد خداوند علم است و هم سب غارت نمودن و حصول
 اسوا کثرت این گران از صراط مستقیم باری از این قسمل تر مات و اراحت بر را
 بنا بر میروند و سلیمان را بر فساد عظیم تسوق نمود در ان امام حکومت مستعفه امده و
 راجح حضرت مدحت الملکت بود و مداکرات حاجی ملا عبد اللہ و اعظم را بر راس نبرد نمود
 حضرت امالت فارس (علاء الدوله) را پورتا ملطراف نمودند کور نمود که اگر در آماده
 شود مسلمانان بر بهائیان شورش و محوم نمایند بلا شک بهائیان آماده چون بهائیان نرد
 و اصفهان و سایر بلدان حرکت نخواهند نمود جز آنکه کلافه تمام نیامند و اقله از نبرد
 نفوس منظرین مقبول خواهد شد و از مالیات بده السنه آماده باید چشم پوشد
 لذا کلافه فی شده و از طرف امالت باین مضمون بخدمت الملکت رسید عمده الامر انخطام
 مدحت الملکت این ملا عبد اللہ گیت و چه کاره است و بر سر نبرد اراحت می گوید
 که مردم را محرک بر فساد می شود البته او را گرفته تحت الحفظ روانه شیراز نمایند حضرت

محنت الملک نیز الملکراف را برداشته و از در منزل حضرت مانی شدند حضرت ادیب
 و حضرات اعضای مجلس رو حافی تمامه حاضر بودند ملکراف را ارائه داده و دستور العمل خواسته
 بعد از مذاکرات زیاد اتفاق ارا و بر این شد که اجنای همت آباد و آماده و در عوگ و کو
 را اطلاع دهند که ابداً تصرف نشوند و اجنای هر قرنه در محل خود مجتمع باشند که هر گاه وجود
 در آماده لازم شد فوراً بمحرد اطلاع حاضر شوند بعد از احوای مذاکرات لازمه قرار بر این شد
 که عباس یک ملک دار مدحت الملک ملکراف را برود درب منزل حاجی ملا عبداللہ و باو
 ارائه داده و بگوید قافی مدحت الملک فرمودند که بموجب این ملکراف باید عازم شرار گردی
 و من راضی باین نسیم که خالصاً حق تعالی حقیقه ظهور حضرت از آماده بیرون رود پس بهتر است که
 خودت بدون امور ماش حرکت نمائی و عازم شرار گردی عباس یک بموجب دستور العمل
 رفتار نمود و اذیع رسالت کرد حاجی ملا عبداللہ مذکور داشت بنسیم سمعا و طاعتاً مشرب حرکت
 بینام و فوراً بمنزل امام حجه شتافت و کیفیت را با امام بیان کرد و از او کسب تکلیف نمود
 امام بر تحت نظر فرود و تخرماند که چه جواب بگوید نقیاشیخ الاسلام خلف امام رسد
 و از واقعه با خبر گردید فوراً بر بکت جهالت سوار شده و بمیدان رذالت جولان داد
 و بنای رجز خوانی نهاد و لسان بساوه کوی می کشد و ابواب لعن و طعن و ناسر انصوح
 نمود و بنای ساسکی و فحاشی بگومت و ایالت نهاد و درایت فساد برافراشت و در میدان
 خود سری بناخت و بیهوده کوفی آواز بر کشید که امروز روزی است که تسع ترسیم
 و قدحی از خون بهاتیان بر کشیم مدحت الملک را ایسر کنیم و ایل و آل بهاتیان را دیکشیم
 نمایم و بدست الواط شیر و دهم از کشته پشته سازم و از سر بار جها برافزارم ادیب

خوب را بدار آورم و خاک سیاه بر مغارق بهائیان پریم ز جاج و خود را در هم کنیم
 در میان کردن دانی بانی انگنم عبدالکریم خان را بدست سهام و تیرکنم و دختر خان را ایسر
 و حقیرش کردیم قابل را بدست قابل سپارم و سراورا از مغان بهر محضی آرم حاجی علیخان را
 آبرو ریزم و سرش را مالای دروازه آورم خلاصه از این قتل بذایات میسرود و کجی بر
 کف میبود و انوس و دروغ میخورد و کف بردیان میاورد اما آنکه امر بجارچی نمود که
 مسلمانان را با بازار میان دگه و بازار بندند و در منزل امام جمعه جمع شوند چون بازار میان
 نذی چارچی حی علی المهاد و حی علی الفاضل شدند و که بازار را بسته رو بنزل امام دیدند
 و فریاد ماعلی ماعلی بر کشیدند اجابای آلهی چون چنین دیدند مصداق ایده مبارکه () قد
 حرم علیکم الات الحرب الا حین الضروره بضرورت کل مسلح گردیدند جماعت استدار
 با عریبه و دای دهمی شمار از منزل امام حرکت نموده آقایان علماء از پیش وارد حای
 کثیر از عقب رو بازار نهادند که استدار در منزل حضرت بابی ریزند و حضرت پاد
 ریز ریز نمایند قریب منزل حضرت بابی بدکان جناب آقا عبدالحمد اصفهانی مسل
 جیل حضرت کدم پاک کن رسیدند و آقا عبدالحمد را از دکان بیرون کشیدند و سر
 او محوم نمودند و مضروب و مجروح ساختند این خبر در منزل حضرت بابی رسید فوراً
 حضرت جناب العلماء که مشغول مهم بود دست از غذا کشید و بیرون دوید و جناب
 آقا علی اولیس عفت سرانان دوید در سر بازار دویدند و نعره شیرانه کشیده و جمله تورا
 کشیدند و دهان رد فرار نمودند کمر سفره فرت من قوره تحقق یافت و کم تن
 نته قلله غبت علی نته کثیره بصورت شتافت آقای ضیاء العلماء و آقا علی او

آقا عبد الحمید مضروب را برداشته در منزل حضرت باقی آوردند اشرا را چون تعاقب می نبردند
 دو مرتبه مردحت نمودند جناب ضیاء العلماء خطاب به جمعت نموده که بدان فدا شد
 چه مگویند تصور نمایند که با او چه میسرزد و اصفهانی است خدا شایه است اگر بخوابد
 شرارت نماید مجبور بد فاج و تا دو ساعت دیگر تمام شمار را دستگیر و زجر خواهم کرد
 فورا اشرا را حضرت علاء الدوله را پورت میدهم و فورا جناب مدحت الملک خبر دادند
 لذا چند نفر از جوانان بهائی مسخا از منزل جناب آقا رضا علی بابا محمدی سپردن شدند
 در داخل بازار شدند چون چشم اشرا بر جوانان مسلح ابرار افتاد بدون زد و خورد
 رو لغزار نهادند و دو که و بازار را کوشده در این مهلت کامه حضرت مدحت الملک که صفا
 زخمه بود با عده سوار وارد شد و حکم گرفتند جوانان نمودند بازار باریان و شورشان
 و علماء سرزاده هجوم کشیدند در زجر جوانان در سوراخ تنگ و تار یک خیزند رسیدند
 داران محقره خوف و اضطراب طپیدند فریاد و عیانان هجوم آورنده و کمر کمر
 در گرفتند جماعتی کثیر از بلوایان دستگیر کردند و اسیر غل در زجر شدند و جناب مدحت الملک
 فورا واقعه را مخصوص ایالت ملکراف نمود مضمون اینکه بعد از رسیدن ملکراف باریک
 بمرکت دادن حاجی علاء عبد الله واعظ اشرا را امام جمعه دولتش شیخ الاسلام کهن
 او را توپن خود دانستند و بنامی فساد گویارند و حکم بلوای عام دادند بازار باریان
 و کاکین را بستند و منزل امام شافق امام هم حکم تعقل و غارت بهائیان داد لذا
 جماعت بلوایان بازار شافق ز عبد الحمید بهائی را متعرب و مجروح ساختند
 که قریب الموت است و دکال او را غارت کردند چاکر بجهت ترتیب و تنظیم طرق

و شوارع در دو فرسنگی آماده زقه بودم خرمیها و شرارت اشرار چون رسد فوراً
 مراجعت نموده و این آتش فساد را خاموش نمودم و معیودتی از اشرار را
 گرفته و محالته ریختند دستور العمل مقرر فرمائید حواب ملکارف از امانت
 ناماده مان مضمون رسد عمده الامراء العظام مدحت الملك آفرین آفرین
 اخنت بر حسن کفایت توالتیه اشرار را سیاست شده نمائید و مرگناه
 میرغضب فخته لبق لازم است اضلاع دهد و عبدالحمد تجروح را بدست
 سیارید تا معالجه نماید و خرج جراحی را هم از مرگین دریافت دارد و اموال
 منهبوه را گرفته مسترد دارد و قض رسد گرفته ارسال شراز دارد و خنچه
 عبدالحمد خوت شد خبر بدست ما حکم ثانی برسد و امام جمعه و شیخ الاسلام
 و حاجی ملا عبدالله هر سه را تحت الحفظ شراز فرستید ماری رسد ن این
 ملکارف حکومت علیه آماده هر سه را با ما امور مخصوص روانه شراز نمود و امر
 و الواط را اجرای دستر داد و با لعی گراف از حرام را از حتمه امانت برسم
 تقدیمی ارسال شراز نمود اجبای آلهی آسوده و راحت شدند محالس و محال
 اجبانه ثبات و تارار مبلغ رواج گرفت و تصعب آن الاعراض من کل
 مرض نیادی بین الارض و السماء به اثر امر الله بصورت شاف و
 حسن کفایت حکومت آماده در آن سنه القدر بيش این بود که حضرت
 پیرزاحین خان صبیاء الکمباء که در حسن تدبیر و ثبوت بر مستحاق حتی قید
 شهر اقران است شب و روز اینس و جلس او بودند و بدستور العمل این طیب

خادق علاج موافق میفرمود خلاصه اجامی آماده و نواحی در آن سینه برانداخت
 واضطراب که در اکثر بلاد ایران اجامی جمال خانان اسیر ظلم و تعدی عدو
 و اهل طغیان بودند همتی نگماشتند و علم نصرت و محافظت و محاربتی افراشتند
 و محبت و پذیرائی آوارگان برود و اصفهان را در نهایت روحانیت منظرودا
 حتی مبلغ یکصد و پنج تومان و سه هزار دینار وجه نقد اعانه محتمه اسرای قره
 ارسال نمودند و قریب هزار تومان اخراجات مهاجرین و عابرس تسلی
 دادند و بعد از شش ماه حضرت ادب در نهایت احترام و اعزاز غلام سیرا
 شد و از شر از رحمت اقدس ربّ بی انازار بسیار گردید و علمای آماده
 بعد از شش ماه مرض شدند و از شر از مزاجت با آماده نمودند و در زاویه خل
 بگذردند و دوستان رحمان در نهایت روح در میان بگروشانای حضرت
 حی سبحان شمول و مالوف بودند و بعد از چندی این مناجات مبارکه از سما
 فضل مرکز مشایق جمال الهی حضرت عبدالبهاء جل پانه الاعلی بافضیال
 معاونت باسرای ما نمودند نازل گردیدند

آماده بواسطه بناب قابل انوسیکه اعانه محتمه بازماندگان شهدای شاد داده اند

علیهم بهاء اللہ الامین

الهی تری النفوس المقدسه المشتهده فی شهد الفداء المتقطعه الا
 الشکله الا شاء فی یدک حنا لجماک و شفعا لظلمک و طلبا لرضاک
 و صبرا علی قضاک و تحملا لعللک و صعودا الی سماک و عروجا الی هواک

وورد و داعی مالک و وفوراً علی رحابک و دخولاً فی ملکوتک و ترکوانی ارحمک
 عن وراثتهم ذریه ضعیفاً و اسراء، پدید آید اشراف خلقک و طوعت مملکت و لیس لهم
 من برقی لهم لاسرهم و ملائمتهم و یقسمهم شریه ما، او یکسبهم فی هذا السرد العارص
 فاصحوا جماعاً عطاء شاعراً مخفياً فی مملکتک فقام جمع من اصحابک المدکوره
 اسمائهم عندک علی الاعانه هم لواء العذر قدرتهم رب اقبل منهم مذکر کوه
 فرد و بارک فی اموالهم لیسوا لضعاف مضاعفت ما انفقوا علیهم فی سبک
 انک انت المعطى الکریم الرحیم الوهاب

ع

واقعه یازدهم

در شرح شهادت حضرت شهید قربانگاه عشق آقا میرزا علیخان کوشکی از آنکه این در گویا
 از اجبه سادات و اشراف واعیان قره کوشکی بود و در سن سبوات شرف
 اقبال بامر مبارک حضرت ذوالجلال فایزگر وید سری پر شور داشت و جانی پرتشاه
 و سرور از عمرگان مزاجها کافور از فرط اشتعال سب اقبال چهار نفر جوان
 و برخی از اقارب و متبسان کردید در شجاعت و قوت و جو المزدی در احوال
 بی شش و مانند بود لیل و نهراً بحفظ و حرارت اجبا، میکوشد و مانند دریا
 میجوشد و شبانه ابرهاری میخروشید تا سب اقبال نفسی شود و باعث
 احیای شخصی گردد بی روزه و حجاب در محاسن و محافل علماء حکام ملدند و
 خوف و اندیشه از امر مبارک الهی صحت نمود و اهل انکار را علانیه و آشکارا
 مذمت میفرمود لذا امام حجه اباده و میرزا احمد شیخ الاسلام هر دو از دست

ایشان شاکی بودند و همواره در صد دادست و این عدم سعی و جاهد تا آنکه حکومت
 آباده بمیرزا احمد خان سالار نظام ابرقوتی که صهر امام حبه آباده بود تفویض شد
 و برسد فرما روای استقرار یافت شیخ الاسلام وقت را غنیمت شمردش
 در روز بدالس و وسوس قیام نموده تا آنکه سالار نظام را فریب داد و لوطی
 قتل جناب آقا میرزا علیخان نمود و به فیض دنیا و آخرتش سیم و نونم داد و در دم
 و تقای حکومت را قتل سرور ابرار جلوه داد خلاصه لصد هزار دسیه و وسوسه
 خسته میرزا احمد خان سالار نظام را قتل آن قدوه احباب داداشت تا آنکه لا
 بدل و جان مستعد این کار کردید و چهار نفر از کجاستگان سرش را خورد که محرم است
 او بود و احضار نموده مامور قتل حضرت میرزا علیخان گردانید لذا در صبح یوم (۱۸)
 شهر رمضان سنه (۱۳۳۱) هجری مطابق یوم ششم شهر اسما سنه (۱۹۱۶) ظهور
 آن چهار نفر مامور سوار شده و عازم مرزعه سیدان که در نیم فرسنگی آباده واقع
 است شدند تا آنکه بدرب منزل میرزا علیخان رسیدند اسامی این چهار نفر یکی
 قدمعلی و دیگری پنجه علی و کینفر و کتیل رضا بود و دیگری قاسمعلی لاری الورد
 از ارب پاداه شده و درب سر را کوبیده بخارمه جواب داد مذکور داشتند
 خدمت آقا عرض کنید که کجاسته آقای سالار است و خدمت سرکار عرضی
 لذا جناب آقا میرزا علیخان تشریف فرمای بیرون شده و با آنها تعارفی فرموده
 تا گاه قدمعلی و پنجه علی دست به تعکت برده حضرت میرزا علیخان فوراً تلفت
 شد که متوجه آن شیریان بد است فوراً مراجعت بعمارت نموده که خود را

داخل در سرانامه ناگاه آن شریران از عقب سر شلک نمودند و حضرت آقا میرزا علی بن
 راجه ف دو کلوله نمودند یک ترشت سر آنحضرت زدند که از قلب مبارکش بیرون فرست
 و یک تیر بردست راست آنحضرت خورد آن شریران چون الطینان حاصل نمودند که کار
 با انجام رسیده سوار شده رو بآباد نهاده و ولدی الورد شارت بالار لود و دادند
 و شیخ هم از این شارت محروم نامد باری از صدای شلک لشک اهل آل دایلی
 حضرت میرزا علی بن از خانه بیرون دویدند و چون در قضای سر رسیدند حضرت خان
 را غرقه در خون دیدند فریاد و فغان بر آوردند و صفحه از قلب خرمین برکشیدند و حضرت
 خان را برداشته و در اطاق برده در ستر خوانا نهادند اجابتی قره کونکلیگ از این واقعه
 خبر یافتند و با اخوان حضرت خان بسیدان شتافتند و چون وارد شدند برادر را
 غرقه در خون یافتند و فریاد و اویلا و اخرا بغنان آسمان رسانیدند ولی السزود
 ابرار یاران احرار راستی خاطر میداد و بصبر و قرار دلالت می نمود و چون خبر این حادثه
 ناگوار باماده رسید حضرت ضیاء العلماء (اکاه) و حضرت اعلم الملک (دانا) که دو
 دکتر ماهر و طبیب حاذق بودند بجهت عیادت و معالجه بسیدان بسیار و چون بر این
 ان فذاتی پس از امر رب العالمین رسیدند از معالجه اش بایوس گردیده و اورا مستعد
 صعود و عروج بملکوت علین دیدند و مصداق لوح مبارک مقدس سیکه در نه سینه قبل
 از این واقعه نامشعار حضرت میرزا علی بن و اخوان از سماء فضل واراده مرکز شائق
 سبحان نازل شده بود برای العین مشاهده فرمودند و این لوح مبارک در ۱۳۲۲
 نازل گردید و باماده رسید جناب میرزا قابل لوح مبارک را برداشته و عازم قریه

کوشک شدن حاجی الهی بجهت زیارت و تلاوت لوح مبارک در منزل آقا میرزا علی
 مجمع گردید و شربت و شرنبی و نهار میل نمودند و بعد از تلاوت و قرأت لوح مبارک
 جناب آقا میرزا قاضی مزاحاً عنوان میکنند که جناب آقا میرزا علیخان سستد شهادت شوی
 حضرتش تبسمت میفرماید که فانی کجا لیاقت شهادت و قربانی در پس جی سحمان دارم
 و این ملت را تلاوت نموده در سنج عشق خردگوارانگشند لاغر خفقان رُست رود
 مکنشند باری مصداق ثارات و اشارات این لوح مبارک حضرت شهید و پیکار
 عشق پیور و کار با چشمی اشکار و دلی آتش بار غزم کوی دلدار نمود و بملکوت غیب
 برودر دگار صعود فرمود لذا عین لوح مبارک مندرج میگردد تا ما یاران ابرار از اجاب
 قبل از وقوع مرکز مشتاقان کما هی یابند
 هو اللہ

کوشک جناب آقا میرزا علیخان و اخوان ایشان علمم بهاء اللہ الامبی
 ای اخوان صفحا حضرت برادر بزرگوار را ستائید و خدمت نمایند و شب و روز بکوشید
 تا حجام بلا در زرم محبت اللہ نبوشد نشسته این صباء سرور بی نهماست و لذت این
 مانده سماء تا ابد الاماد برقرار ملاحظه نمایند که ما را ان صادق و حسان منواق نمایند
 نجم ثاق و ذائق شهادت کبری چگونه تارق و روشن گشتند و قرون و عصار
 الی ابد الاماد ساطع و لامع نمودند پس آندم چه خوش دمی است که عاشق صادق
 در ره معشوق جان فانی نماید و مشتاق دیدار با چشمی اشکار و دلی آتش
 غرم کوی دلدار کند و اشوقی لدا لک الیوم و اولمهی لدا لک الان رب اترقی

تملك الكاس التمسليه بصبا، موبسبك الطافحه بر حيق الطافك امكن ان الكرم ارحم
الغزير الوباب شع

ماری احمای الهی راست محبت کبری آفرشتند و جاره مبارکه حضرت شهسود را در آستانه
عازم آماده گردیدند و مالا جماع در ملکراف خانه رفتند و بشرار مخصوص ایالت کبری
ملکراف کردند و کسفر داد خواهی طلبیدند و مجازات و قصاص آن ظالمان تسکیرا
درخواست نمودند خاب ضواء الکلماء که حوز در ملکراف خانه از جمله متطلبین و برای داد
خواهی متحصن بودند ملکرافات طهران و شرار و غره را از روی سرداری و طلب
داد خواهی نبودند خون در این اوقات ایشان دگر اداره زاندار مری بودند
و نهات محبت و دوستی با قاقی یا و فتحعلی خان سپهر موسی خان داشتند لذا
راپورت واقعه را بطور حقانیت داده و کار را بطور خوب و طرز عاقلانه انجام دادند
تا آنکه حکمی شدید از طرف ایالت کبری باخذ قاتلین رسید خاب فتحعلی خان
سلطان رئیس اداره زاندار مری را مامور ماخذ اشرا نموده و سلطان مذکور بدو
اجازه و اطلاع دست بده تیر و در منزل سالار گردیده قدمی و پهنی شرار
که قاتل بودند دستگیر نموده بیرون آورده محبوس شدند در این هنگام سنای ادب
وارار را قاتلان گذارده سالار نظام واسطه مافرسداد که منع سحرار تومان بوزار
حضرت میرزا علیخان میدهم که از قتل قاتلان گذرید ابد احمای الهی اجازه دیدند
و وراث قبول نمودند لذا سالار مسالقی کراف تقدیمی ایالت را شرار فرستاد
تا آنکه بعد از چند یومی حکم صادر شد که قاتلان را تحت الحفظ روانه شرار مید

لذا قاتلان را بسرار فرستادند و جناب آقا میرزا محمد حسین اخوی حضرت شهید
و جناب آقا میرزا عطاء اللہ خان صغیر علی حسلی حضرت شهید غارم سرار شدند
که متقاومت نموده و قصاص طلبند و مدت شش ماه در سرار توقف نمودند و تا
هم محسوس نمودند و حکومتیان هر روز ملت و لعل میکندند تا آنکه سالار نظام
مسئعی گزاف تقدیمی ایالت و تعارف باین و آن داد تا آنکه قاتلان سررا
معرض نمودند و بابر قوفرا فرستادند و سالار هم از حکومتی معزول گردید و بابر قوفرا
در سپار شد و لکن چون اجبای آگهی مشاهده نمودند که ایالت بعدالت فیرقه
بول لبار گردید و از قصاص دست کشید و از مجازات آسرا دست کشید و
سار که و کلم فی القصاص حیوة بالوالالباب را کار بست لذا کتب و ملکر انا کھو
سارک اعلی حضرت شہر ماری تعلیم نمودند و وقوعات را مروض داشتند از
حکم تخت باحصار سالار صادر گردید ناچار سالار نظام از ابرقوبه نزد و از نزد
اطهران در سپار شد و مدت نہ ماہ در طهران تحت قار و و لیسان بود تا آنکہ
بر حسب بیانات خود سالار بعد از پنجاہ ہزار تومان خسارت مراحتب بابر قوفرا
نمود و مصداق و فی قلوبہم الرغب من سوء افعالہم گردید ماری خدی بعد از
این حادثہ ناگوار و واقعہ نا ساز کار این زیارت نامہ مبارکہ غراء از نما فضل
و عنایت حضرت عبدالبہا مفاخر حضرت شہید فرید قمر بنگاہ عشق آقا میرزا علیجان
کو منگی نازل و صادر گردید
ہو اللہ آبادہ زیارت من استشهد فی سبیل اللہ آقا میرزا علیجان کو منگی

النور الالطع من الملكوت الالهي والشعاع الالمع من المسد الاعلى لعشي سدرك
المشهي وشكرت القصوى ونحف قرك الالطع الطيب الباهر الاثار المعطر الالجا
بما سرعت الالى شهد الفداء في سبل نحوك نر الاق الالعلى اسهد ناك نورت
يوم الاشراق وسلكت سبل الوفاق وثنت على المساق وما نزلت اذا
اشد اساق بالاساق بل اقلت الالى ركب تقدم راسخ وقلب ثابت ورد
سجد وعن ناظره الالى ملكوت الاسرار وخدمته العتبه الرحمانه والحضرت
الفرذانية الالى ان استشهدت في سبل الله وتجرعت كاس المنون في تحية الله
وفديت روحك جبال الله وانفقت دمت طبا لمرضات الله فطوبى
ثم طوبى لك من هذا المقام الالعلى والدرجة العاليه التي لا تساهي نبيج لك
يا آه الهدي ورايه الملكوت الالهي وما فرح لمن رازت رتكت وما ملن طاف
مرقدك اسئل الله ان ينزل على برتلك انه هو الرحمن الرحيم وتحصيه
من ليا من عباده المقربين عبد البها عباس

هو الله

نجات در ذكر شهيد مظلوم قتل قريما بجاه عشق آقا ميرزا علي خان كوسكلي
يا محبوب الافاق وغايه نساء العشاق ترمي لظاوت الايدي من اهل الظلم
والشفاق بالجور والعدوان على اهل الاشراق كم من صدور يا آه التي تسبك لها
وكم من قلوب تقطعت بالطعان وكم من احشاء احترقت بنار العدوان وكم من

اجاد تقطعت ارباً باراً بسيف الطغيان رب ان عدك عنان ربك
 الى جمال الرحمن واشتعل نار محبتك لما تبع الحق والبرهان ورتل آيات تو
 بين اولي الفرقان واتهل الى ملكوت تفريدك مخصوع وايمان كم من ليل
 ساهر اتخوم وعنايه تذر فان بالدموع وناحك لقب طامح بالسود
 ويدعوك في العشي والكور ويرتفع منه الضجيج في الاسرار الى ملكوت الاسرار
 ولما اطع حرب الاشرار بانجاب قلبه نسجات الازهار قاموا عيه وسوا اليه
 وبجوال الالف واصبح قتيلاً في ميدان الوفاء وفي ضمائر الشهداء الكبرى زجج
 الدم مقطوع الاعضاء جرح الفؤاد وقرح الاحشاء وهو ينادي بروحه لك الحمد
 يا اهل بيما اسكرتني من هذه الصبابة وتوحشني بهذا الكليل الذي يلوح نصي
 منه دراري الموز على القرون والعصور الى ابد الاباد رب التقدي من
 الحيات الدنيا فتمتعي بالثمة الاخرى في حوار رحمتك الكبرى واقبل مني
 الغداء في سبيلك يا رب السموات العلى وادخلي في محفل اللقاء واغرسني في
 بحر الانوار ملكوت الاسرار انك انت الكريم الغرير الوهاب وانك انت الرحمن

الرحيم عبد الوهاب عباس

ماري خدمات شامان که سندیه و مقول درگاه حضرت حبی معتمد زمان جمالی
 انبی رب السموات والعی و جل ذکره الاحلی است درآباده و قراء و تولوع
 آن واقع گردیده است از برای تذکر اهل وفا و بقای ذکر اعمال خیریه صریح
 بهمت و غنی در مرقون و اعصار متوالیه بل بدوام بقای ملکوت تقادیر

مقاله تاریخی مختصری ذکر می‌شود اولاً تا میس بنیان مسیح رفیع حدیقه الرحمن
 که محل دفن رتوس شهیدان پس حضرت حمی سخان است و در اول مقاله تفصلاً
 و شروحاً ذکر شده است بهمت عالیہ حضرت سراج الکلم نور اللہ ترثہ النوراء باس
 و نباشده است و ثانیاً بهمت و اقیہ احمای آباده و حضرات اماء الرحمن حسب
 واجاره مبارکه حضرت عبد الصحاء ار و اخاله کزہ الفداء سمت شرقی حدیقه الرحمن
 راموقاً باسم شرق الاذکار بنیان نمودند و اطاقهائی در نهایت الحاق و
 ساختند و الحین اکثر محافل عمومی اجبای آباده و محافل اعیاد مبارکه در آن پوت
 عالیہ منعقد می‌شود مباشرت و سرکاری ارباب کبیر و بهمن ماری علیہ بهاء اللہ
 الاهی است چنانچه عکس ایشان که محبہ خدمت امر اللہ است الحاق می‌شود

عکس جناب ارباب کبیر و بهمن

و اما در سنه (۱۳۲۸) هجری حضرت حاجی علیخان علیه کُل الفضل و الاحسان بن ملکوت
 رب الرحمن بکدرب عمارت عالیله که جنب حدیقہ الرحمن با اسم مدرسہ بنیان نموده
 بودند و قریب ششصد تومان ارضا و اعیاناً از مال شخصی خود اخراجات آن بنیان
 نموده بودند و بنیاد و لعباده تقدیم باجایی آماده نمودند و اسم آن بنیان را
 در نوشته تقدیمی نظره القدس نهادند که محل دفن آحای الهی بوده باشد
 و اول کسی که در خطره القدس در اطاقی مخصوص مدفون گردید محدزه محترمه است
 در مشایق الله محترم حضرت ذریع صلح بود که ام الفضل حضرت حاجی علیخان
 بسنن و احکام الهی در آن محل مدفون گردید و از آن تاریخ الی کنون تصحیح
 اموات بهائیان آماده بموجب احکام الهیه در خطره القدس مدفون شده اند
 رحمہ الله علیهم اجمعین و بعد نفوس معده از آحای آماده موفق بر این شد
 و بمت کما شتند و کربلج حب آب خالص که عبارت از نیم سبت باشد از مزرعه
 اله آباد شرب با نجفهای خطره القدس اقتحاع نمودند که الان با نجفهای درها
 لطافت و نضارت و طراوت دارد اموات بعضی در اطاقهای مخصوصی و برخی در
 در صحن و تمام بسنن اهل بهادر صندوق مدفون و غریق رحمت سرور و کار اند
 و البهائم علیهم و علی اولئهم و علی اخرئهم دیگر آنکه آقای اقا میرزا محمد حسین خان صاحب
 آگاه محتمه اجرای این حکم محکم مبرم منزل در کتاب مستطاب اقدس که منیفر ماید از خطوا
 ما ناکمرا و المستقل منه لا یجوز الدخول فیہ ایام ان تقر بواخر این حمات العجم الی آخر
 پانه الاحلی موفق و نمود بر تالیس تمام شیری در آماده گردیدند و بمالعی کثیر

از مال شخصی خود اخراجات بنا می آن تمام نمودند و تمامی در نهایت طراف و لطافت و طهارت بنا فرمودند و اجای الهی از کثافات حمامات سائنه نجات یافتند و این لوح مبارک مقدس با شجار آتای ضیاء الکما، از سما، غنایت حضرت مولی العزیز عبدالمجید، جل و ذکره الاحی نازل و صادر گردید

بوالله

آباده جناب دکر تحسین ضیاء الکما علیه صحبہ اللہ الابرار
بوالله

ای سنده صادق جمال مبارک الحمد لله موفق تبا پس حمام بحب تقالیم رت نام
شدی و گرابه می در نهایت پاک و لطافت و طهارت انشا، نمودی ذمی الحقیقه
تو اول کسی هستی که در ایران این حکم را محری داشتی و این تالیس را غنا و بهادتی
لهذا انرا و در تحسین ما اعلانی و لائق لحاظ عنایت ملکوت ابهی شکر کن خدا را
که بخشن موبتهی موفق شدی و بخشن غنایتی مویده گردیدی که در قرون و عصا
مورد تحسین براری و علیات الهباء الابهی ع

و کذا الک در حاشیه لوح مقدس نخط مبارک حضرت عبدالمجید امر قوم است
ای سنده صادق حق تا بحال در اشهر ریش و شیم در وی و سوی مردم در حوض
و خزینه حمام با چون خوشان ملوث شد حال انشا، اللهدمت روحانان هرود
پاک و طاهر شود اما اجای الهی باید حشن کرد که از آن چاله پر کثافت یعنی
خزیه کریمه پر عفونت تهمت انحضرت نجات یافتند ع

عکس محترم حضرت میرزا حسین خان منیرآبادی اکابر علیہ السلام

و بعد حضرت مرزا علیخان شهید روحی لذرات رسمه الاطهر فداء در قرمه کوشک
 نمود و موفق و مؤید بر مائتس بنامی عالی باسم مسافر خانه و موقعا مشرق الاوکا
 گردیدند و بمجاوت احای کوشک کیمت آن بنام راعالی ساختند و از مال شخصی
 اخراجات آن بنام فرمودند و الحسن جمع محافل و مجالس احای کوشک رحا
 و نانا در آن مشرق الاوکار بر انوار منعقد مکرود و محل مدفن آن شهید بر گونا
 در باغ انوی اثنان خواب آقا مرزا یوسف خان اخوان الصفا است که جنب
 همین بنام مشرق الاوکار واقع است و بسیار محل بر روح و ریجان ماطرا و
 و لطافت و خضارتی است اللهم ارحم ثم اعظم من استس پد البیان ارفع

شمایل و عکس حضرت شهید مظلوم قربانگاه عشق آقا میرزا علیخان کوشکی علیه السلام

و دیگر آنکه در قره همت آباد خراب تمصاعد الی اللہ افاض حسن سلسل جلیل آقا محمد قمر
 موفق بر این شدند که قطعه زمینی را تقدیم امر مبارک آتیه نمودند و جناب آقا میرزا
 روشن همت کاشت و بمعاونت اجامی همت آباد در آن قطعه زمین تقدیمی آقا
 تائیس بنیانی با اسم مسافر خانه نمود و الحین جمیع محافل عمومی همت آباد در آن
 بنیان منعقد نمود بسیار نمان رفیع ماصفاوی و طراوتی است بعد از انعام
 یک سمت مسافر خانه مبارکه همت آباد و مسافر خانه کوسنگ موقعا باسم مشرق الا
 لوح مبارک مقدس منحصی بواسطه جناب آقا میرزا نصر اللہ روشن بافتخار عموم اجامی
 آتیه و همت آباد و کوسنگ از سما، فضل و عنایت حضرت مولی العالی و مرکز
 المیثاق حضرت عبدالعها و جل ذکره الاحلی نازل و صادر گردید و یک سون
 از آن لوح مبارک منفضل این است قوله عز سانه ای اهل وفا و یاران جمال
 ابی جناب آقا نصر اللہ نامه کاشته و علم مجاهد و لغوی افراشته که یاران ایدار
 یاورانند و دوستان آن اقلیم اشجار بوستان خست یقیم بدگر حق محفل آرانند
 و ستایش موجد آفرینش نعمه و اینک بسرانید جز نبغات قدس نیاسانید و زما
 نذکر دون خیر نیالانید تائیس مشرق الاذکار خواهند و نمان مسافر خانه نهند
 مانند دریا بر جوش و خروشدند و از جام لب ریز محبت اللہ مست و مدد یوش
 این خبر چنان امر کرد که انجن رحمانی بوجد و طرب آمد و صبح بقیصل و کپس کو شرد
 قریب و پدید شد که الحمد للہ جمال ابی رایاران با وفا و درگاه احدیت راعباد
 صابر بر بلا و جفا و مبدم جوشی تازه و خروشی بی اندازه بر آوردن خبر رضای حق تعالی

مادرند و بجز نشانهات آرزوئی نخواهند نهات آمال انجذاب بانوار جمال است و آینه
بنار محبت ذی الجلال ... الی آخره

کتابخانه
لیجنم ملی اماکن متبرکه

شمایل جناب آقا میرزا نصر اللہ روشن بہت آبادی بباشر و مؤسس غمان متواتر جامعہ

۱۲۵۰ واقعہ دوار دہم

دریوم (۱۴) شہر بہاء (۱۶) ظہوری مطابق (۲۲) جمادی الثانی ۱۳۳۷ ہجری

سنہ ۱۹۱۹ میلادی حسب الاذن و اجازہ مبارکہ حضرت مولی الوری عبدالہما

روح ماسواہ فدائہ (۱۸) نقرار اجای آبادہ و بہت آباد رجلا و نقرار بقرم کسر

باحت عظمت مرکز مشاق و زیارت عبه مبارکه مقدره مالک آفاق و آستیان
 بوسی مقام منیع رفیع حضرت اعلیٰ روحی و روح کل من فی الارض و السماء است
 ترتها العذراء علی رؤس الاشهاد از آبا و اجداد حرکت نموده و نقل مکان بمرکز عباس
 که در کفرشگی آماده واقع و مالکی انحال و اسلال حضرت مسعود الی الله حاجی علیان
 رحمه الله علیه میباشند نمودند و اسامی مسافرن و مسافرات مرقوم و مسطور سکر در
 نمایران آیت را در قرون و اعصار استتاری باشد (۱) جناب آقا میرزا بدیع
 آگاه سیل حبل متقاعد الی الله سراج الکما (۲) جناب آقا بدیع الله خان قربان
 نخل حبل حاجی علیان (۳) جناب نصره الله خان قربان نخل مرحوم حاجی علیان
 (۴) جناب آقا میرزا حاجی آقا چاری نخل حبل مرحوم حاجی عبد العلی (۵) جناب آقا نصر
 روشن نخل مرحوم کر بلائی حسین مهت آبادی (۶) جناب آقا میرزا امانت الله خان
 روشن سیل حبل جناب آقا نصر الله روشن (۷) جناب آقا نصی کلزار نخل حرم
 استاد رضامیت آبادی (۸) آقا فتح الله کلزار نخل جناب استاد رضامیت آبادی
 (۹) جناب آقا محمد اسماعیل وزیر آبادی (۱۰) جناب آقا میرزا قابل (۱۱) رهبر آقا آگاه
 سیل حبل آقا میرزا بدیع الله خان آگاه که در لیوم ۱۲ شهر عظمت سنه ۷۶ که در طریق
 مسافت در قریه خان زینان متولد گردید و عدد واحد زائرن که عدد
 مبارک نازده است با تمام رسید و اسامی حضرات اماء الرحمن زائرات اول
 بهیه خانم بنت البدیع حرم محترمه حضرت حاجی علیان (۲) جناب خانم قربان
 حرم محترمه حضرت فضا الکما آگاه (۳) جناب خانم قربان حرم محترمه جناب

آقا میرزا علی قاسم خان آگاه (۴۱)، غرت خانم قرمان حرم محرمه خباب آقا مینا الله
 باقی زاده که هر سه صبا می حضرت حاجی عثمان پباشنده (۵)، خلعت خانم آگاه حرم
 محرمه خباب آقا میرزا علیخان و فاطمه (۶)، لیلی خانم خلیج مرحوم آقا میرزا فتح الله سزنی که
 الحین در ارض اقدس خدمه اوراق سدره مبارکه است (۷)، لوزیه خانم قصیده
 لیلی خانم که در ارض اقدس است (۸)، عطیه خانم قابل زاده حرم محرمه خباب
 آقا نصر الله روشن خمیجی تعداد کل از زائرین وزارتات نوزده نفر است حصه
 در آن روز سفره که فی الحقیقه جشن سروز بود ای آلهی و حضرات اما در
 از آماده و قراءت مجتهد ملاقات سافرن و مسافرات دسته دسته تمامه گل دسته
 بهم بسته ماهنات شادمانی مرزعه عباس آباد می شتافتند و از ملاقات سافرن
 و مسافرات بهره اعظم میاقتند از بهله و عنعنه ماران و اشتغال و انجذاب در
 آتش حقد و حسد در قلوب و صدور اهل طغان شده و رگ درید و بحر ضمیمه و لغوا
 شرکین بوج و بهمان آمد و لکن نصی قادر تر نفس نبود و شعی و لولوش شمه لغوه
 نمودن قلوب موثرا بظلم بحق یافت و لعیط بهم الکفار بصورت شتافت خدایت
 سافرن حرکت نمودند و معاندین در سر سبز خیال فساد افشاندند و حکم فیه و اخلا
 در ارضی قلوب و صدور کاشته و ملگرافی با مضای علماء و تجار و کسبه نگاه
 و بعضای شیراز محاربه نمودند و مضایین ملگراف اینکه ای روستای دین منس سلام
 و ای جانشینان حضرت خیر الانام همت چه شد و قدرت و قوت کجا رفت
 تعصب دینه کجاست محافظت شریعه غزای احمدیه چه جات دین اسلام را

رفت و این عزیز حضرت علم علام پانمال شدای علماء، اہمی وای قشما، قسوتی نیش
 از حال وقت، بہائی آمادہ علی رؤس الملأ بار نصر عکاستند و ظہر اسلام را
 و ہمین دوسہ روزہ وارد شہر از میکردند استدعا آنکہ بہت بجا رید و این شہرہ را
 سہارم شمارید دست تقدی را دراز نماید و این مسافرن و مسافرات را از
 اسارت و حقارت عبرت ایلی شیراگر داند و بگذارد بقصد رسد و بعد از
 خفت و اسارت شدہ عودت با ماہود و ہمہ تا عمرہ لفاظرین شوند بعضی عہد
 و تجارت آمادہ و شیراری ہم این آتش را دامن ریزند و ایلی آمادہ و قراء کل
 متحد و تصفق شدہ اند کہ ہمین ایام سرکوبی محکم بہ بہائیان آمادہ بدہدای ما
 وقت بہت است و جوان مردی را روز باری این ملکرات را بشیر از مخارہ نمود
 و از برای فساد و القلاب در آمادہ دست و بازو کشوند و در یوم سیر شدہ نور
 کہ روز عیش و جشن ایلیان است اقا حسین پور حمزہ بختہ القاط فساد و قسہ
 در حالت سکر وارد بازار گردید و لسان سب و لعن و ہتاک را کشوند و بھرات
 مسافرن و مسافرات کعبہ مقصود فحاشی زیاد می نمود تا آنکہ جناب آقا محمد کریم
 را کہ از اجای قدیم کوسلک بود تصادفا ملاقات نمود و بضر بسلی چہرہ او
 آقا محمد کریم را منگی گردانید و ابنت و تحیری کثیر جناب آقا علی خان سیل
 جلیل جناب آقا رضا قلی بابا محسدی وارد آورد باری پور حمزہ این حرکت
 بی ترمہ را در بازار نمود و مرا حبت نبرل خود کرد چون خبر این شرارت وردا
 پور حمزہ بمع یاران رحمان رسید حضرت عنایت اللہ خان قربان میل چل

حضرت حاجی عثمان دخاب عبدالرضا خان مادی صهر حضرت حاجی عثمان و جبا
 حب اللہ خان نخل حبل آقا رضا قلی بابا محمدی ہر سہ درخواستہ دلچتہ متنہ و یاد
 پور عمرہ سارا آمدنہ خون اور انافندہ درب منزل اوشتاقد نور عمرہ از خان
 پرون آمدہ کر بیان اور اگر قند و قمر کا و سر آوردند کہ ای پور عمرہ شرر پورا چہ صد
 اکہ الشعرا نہ در کوچہ و مدار عربہ نمائی و تان آٹاکی و فحاشی نجاسیل محترہہ مالک شے
 دست و لعن بزگان دین سپسن کنی و لہ ضرب سیلی جہرہ محمد کریم مظلوم را سنی سا
 و تحقر و توہین آقا عثمان علم افزاری حال جزای اعمالت را بہ بین و سزای اعلیٰ
 شاہدہ نما و سانی تعدب و تادیب اور انہا دند و لہ ضرب خوب کنگ سخی
 باورزند و اورار ہاموڈہ و مراجعت کردند حرب مار کہ کہ از افرامی پور عمرہ
 بودند ہمیشہ عدو دین سپسن اورا برداشتہ و منزل مرزا احمد شیخ الاسلام برد
 رفیاد و ادنا و اثر لغتاً نمودند خاب شیخ ابن واقعہ را و ہنس اسلام شہر
 و مای استقامت سہمزد و رقعہ نجات حاجی علی آقا صفادی کہ از شاہرو ظہم
 قریہ صفادہ شخص معترض بود با مضامی خود و بخار و روسای حرب مار کز نکاشت
 کہ ای شخص جہل محرم دین از دست زفت و شر لعت مقدمہ یا مال شد وقت
 است کہ ہمت نمائی و حمایت فرمائی و با جماعتی کثیرہ از اہل صفادہ و سلیمان کن
 ناحیہ تشریف فرمای آمادہ شوی تا روح دین سپسن نمائیم و طاقتہ ہمائی را
 مضمحل و معدوم سازیم و غارت مال و اموال بسیار نمائیم این رقعہ را تقریباً صفادہ
 فرستادند و حکم بہ بلو دادند لہذا جماعتی کثیر و جمعی غصیر در منزل شیخ الاسلام

نمودند و فرمود ماعلی ماعلی برکشند و لغزه وادینا بلند کردند و حجاب حاجی علی آقا
 صفادی با جماعتی کشره و چوب و حماق و اسلحه و براق وارد آماده کردند آقا
 الهی در آماده و قرار چون این هتک نامه مشاهده کردند بصورت مسلح شدند
 که عند الحاحه مدافعه نمایند و اشرار را مانع از شرارت و زدالت شوند بناب شیخ
 مهد خان شیخی ندیب آماده حاکم بود و در اغماض و اغراض با اشرار و اهل انکار
 همراز و هم آواز بود لذا جناب عنایت الله خان قرمان و عبد الرضا خان باری
 و حبیب الله خان بابا محمدی و اقا علی زردی را گرفت و در دیوانخانه حکومتی توقیف
 نمود و صد درجه بر شرارت و جرات اشرار افزود لذا جناب میرزا محمد حسام
 ضیاء الکلماء آگاه مکرانی ماضی خود محصور حضرت ایالت گبری فرمان فرما
 نکاشتند و نظم از تعذبات اشرار آماده و حاجی علی آقا صفادی نمودند و دست
 نایب کرده و لشرا بخارمه نمودند خلاصه بعد از توقیف آن نفوس از بوعه حجاب
 ضیاء الکلماء آگاه به دیوانخانه شتافت و شیخ مهد خان را ملاقات نموده مکرور
 داشتند که حکومت باید اطفال، نارفا و نمائندگی که تراشعالتش بفرماید و توقیف
 این چهار نفر بسبب شده که قوه و قدرت اشرار شدید تر شده و عمیق تر بن
 بهم مرتزبه و همراز قتل واقع شود و ب آن حکومت جمله آماده گردیده
 که حکومتی از اشرار نفرموده بلکه بهائیان را توقیف نموده و بر حرات اشرار
 افزوده لذا شیخ مهد خان عنایت الله خان و عبد الرضا خان و حبیب الله خان
 را مرخص نموده و اقا علی را مدت هشت روز توقیف داشته باری دیلوم

شانزدهم شهرها بود و مسافرن کلا بوم بود که عازر و سر از شده بودند که مکررات
 علما و اعیان آباده را حجاب آقا سید محضر خمد شری در مسجد نو در مالای مسبر
 این دو هزار جمعیت تلاوت نمود و از حضار کتب تکلیف کرد حجاب آقا شیخ مرتضی
 خمد نکور داشت که بعد از شاوره هت علما تکلیف مین میکردند لذا بعد از
 شاوره هت علما شرار اتفاق اراء بر این شد که حجاب آقا سید محضر و حجاب
 آقا شیخ مرتضی بروند حضور حضرت ایالت و ملکران آباده را اراده دهند و کتب
 تکلیف از او نمایند لهذا حجاب آقا سید محضر و آقا شیخ مرتضی بحضور حضرت والا
 شافیه و ملکران را اراده دادند و درهای قلع و قمع و عودت مسافرن را نمودند
 لذا حضرت والا فرمودند که من امانی آباده را از شما بهتر می شناسم انبیا دو طایفه
 گرجه و بهندی و از قدیم الامام باهم در سارغم و خصومت بوده و عداوت تضحی
 ما هم دارند و بسکد مکرمتانند و حال حضرات گرجه میخواهند به همانه دین و این صفت
 شما صد شخصه خود را محرمی دارند لذا تکلیف نیست که شما داخله در کار آنان نمائند
 و من تحقیق کرده ام این حضرات عازم زیارت عسکات عالیات میباشند اینها
 شما داخله در این کار نمائید و خود را مملکه و مملکه نندارند علما چون جواب شما
 شدند محفره نکوت و خاتوشی خریدند و حضرت والا ایالت کبری مکرانی شدند
 و قهرامه حکومت آباده و حاجی علی آقا صفادی و شیخ الاسلام نمودند که نسبتبه
 دست از شرارت بردارند و باعث خرابی آباده شوند خرابی و غارت نمائند
 آباده را کفایت است چون رؤسای اشرار این ملکران مانند سیف ابدار حمله

نمودند راه فرار نمودند و کسرتا تقریه صفاد و دیدند و از غارت مال و نسل بهره
 و نصیبی ندیدند و در دهنه نایس و نا امید می خریدند و از شجره جسته امال و آرزو
 بری بخشند و خاکچه مغز نماید مثل کلمه جسته کبچره جسته احتش من فوق الارض
 هالها من قرار فغم ما قال بر دون ان لطیفوا نوررت بانوا هم العجب العجب
 باری از غنات و فضل جمالت قدم جل اسمه الاعظم اجای آماده رخت و آرزو
 گردیدند و اجای شرار خون مشاهده افتد ار امر مبارک رب بی انبار را
 نمودند پرده از وجه امر کشودند و در امام عید سعید مبارک رضوان محافل
 و مجالس هزار لغوی منعقد فرمودند و لسان مبع در امر تبلیغ گویند با علان
 کلمه آلد گویند در مجالس و محافل نطق نمودند باری در امام توقف در شرار
 جناب آقا محمد حسن نور فروشش و قانع شرار و انعقاد محافل و مجالس امام
 عید سعید رضوان و هدایت نفوس عده و اشتغال احباء و اساحت
 عظمت عرض نموده بودند و لوح مبارکی با فتح ایشان از سما غنات محسوس
 عالمان حضرت عبدالحق نازل و صادر گردید و این کلمات عالیات در آن
 لوح مبارک نازل قوله حل سانه اجای آماده سزاوار احضر حل و سزا
 رت جلد فی الحقیقه آنان اگر چند روز ممنوع شدند و حافتر کشند
 رزق این عید مبارک را در شرار نعمه و شهنار که رسانند حسن بر
 جناب آقا قائل راجحت مشتاقانه برسان الحمد لله سب هدایت
 نفوس طالبه گردیدند تریتل آیات از میرزا نصر الله مع لاهوتیان

در ارض اقدس رسیده الله الممجد به المشعل نار محتمه الله صمد ذی
 صلح صحیح حاجی عثمان فی الحقیقه آه هندی است ثارت ابرار شرار بنیم
 روحانی و تربت محافل وید خلوت فی دین الله افواجا بسیار سب مرت
 گردید و در این هنگام جناب ضیاء الکلمات، رئیس محفل روحانی آناده شخصاً
 توسط حضرت والا شاهزاده محمدرضا میرزا امقا عدالی الله رئیس تسبیح
 شرار شرارت حاجی علی آقای صفادی و همراهی شیخ مهدیخان حکومت
 راز تفرغ حضرت والا فرمان فرما رساند خلاصه حذی بعد از انقلاب آناه
 حضرت امانت کبری شاهزاده فرمان فرما حاجی علی آقای صفادی را انحصاراً
 لشرار فرمود و حاجی علی آقا را بسیار شرار کرد و مدتی مدید در شرار در تحت
 توقیف و تهدید شدید بود تا آنکه توسط نواب والا شاهزاده محمد رضا
 میرزا مقرب علیه همام الله الاهی مرخص گردید و بعد از دو هزار تومان حجاب
 مراحت مانده نمود و آن سوء را جمع فرمود و دست تقدی را کوتاه گردانید
 و اجنبی صفاد را حجت و آسوده گردانیدند و دیگر کس حق قیوم مشغول شدند
 (واقعه شیرداهم)

در یوم ۳۱ شهر سلطان (۶۶) ظهوری مطابق اول جمادی الاولی سنه ۱۳۳۸
 هجری که حضرات زائرین و زائرات از ساحت عظمت حضرت رب العالمات
 باهنمه و شکوهی زاید الوصف در نهایت عظمت و اقدار وارد آماره شدند
 و گروه اعنیار و نباتات استقامت باران ابرار را برابر مبارک حضرت محمداً

صد درجه پیش از من شایده نمودند لذا نفوس طالبه در صد و نهمین نفس
 و نفسش برآمدند که از اسس اساس آیتین و کیش مبارک جمال الهی صل نهایت
 با خبر گردیدند و از حقیقت ظهور مبارک مقدس جمال الهی مطلع و مستخضر شوند من جمله
 جناب حاجی حسدر علی عطار بود که همواره با حضرت اشرف مارگر که از اول اشرف
 این مملکت بود و تضرع بود و رفیق شفیق آن کرامان نسیل و طریق و در همان
 امام از زیارت و طواف بیت اللہ الحرام با ماده مراجمت نموده بود بحال
 تنحیض و تحقیق افتاد و در سر سر با اکابر اجماع معاشر و مراد گردید و بنای
 استغفار از امر مبارک حضرت پروردگار نهاد بعد از مدارات تسبیح و تحمید
 نامه واقعه آله و بر این شماره اقبال کامل را امر مبارک پروردگار نازل
 فرمود و مطلق عبودیت جمال الهی و ندکی سده شینه حضرت عبد الهیارا
 از هم دل و جان برگردن نهاد و در نهایت شوق و روضه های تبیینی
 منقش و کوی ملک نامی از مسدان سعادت برود و حجات موهوم و لعل
 را لقمی دید که مت و صوتش مسماع ملا عسلارسد و در اندک و منی
 شار بالستان گردید برده از رومی کار برداشت و بدعت ایشان مکان
 همت کحاشت و با شات امر مبارک جمال الهی درین بار و عمار غلام افراشت
 ماران قدیم از خرب مارگر بدتر از زهر مار بر خندت آن عارف امر پروردگار
 پر خور استند و خرب شتر برداشت و آزار آن مقبول الهی قدر استند شهید
 شیرین منوش کوار بدائقه مارگیران بدتر از زهر مار ملخ و نا کوار آمد لذا فریاد

و او ملامت ساختند و علم و ادب را فریاد کردند و کتبه حملت در میدان شریعت
 ساختند جناب حاجی صدر علی دیرمورد وطن و لعن حزب مارگر گردید دستاورد آن قوم
 شرر صدقات کشیدند و کفن در شات و استقامت بر امرت محمدشاه به جنل
 اعظم نه شاه را گردید لدا و برادر شرر از حزب مارگر حاجی محمد ابراهیم و حاجی محمد حسن
 در صد و فراهم آوردن اسباب برآمده از برای ادبیت و آزار آن لایات
 و بر روزی بدیده و هر شک بود نوشته اسباب اغشاش فراهم نمودند معاینه
 از حق و متباهاتان بمصدق الیوم تری کل اتمه و سه کل ترانو در آمدند و این
 فحاشین لائق سری از سوراخ طغان بر آوردند و خون مویش کور در نهایی
 ظلمانی عرور بروالی کوشیدند و گاه کاهی بای و موئی نمودند و کفن خون مورد
 اہمیت نمودند آقاخان آئی اعستانی لغرموده و اہمیتی بامن شور و آشوب و
 زخمه زخمه جبارشان میرید شد و طغانشان شد بدگشت تا آنکہ در او اہل سنہ
 کھزار و کسند و پهل (۱۳۳۰) روزی در بازار تخریک حاجی محمد ابراهیم مارگر
 رئیس الاشرار بہ ہمانہ جزئی گھسکوی محاسنہ جماعتی از اہل بازار بر سر خات آقایی
 آقا میرزا حاجی آقا زار شک نق الدکر نخه آخوم نمودند و چون راخان شوم زود مال
 ان طیر ریاض ثبوت بر امر خجی قوم را کندند و بسبب لعنت و اذیت و آزار کش
 بر آن بویہر ابرار شدند علم فتنہ و فساد بر فریاد کردند در دای دوش جناب
 آقای آقا میرزا حاجی آقا زار سرت نمودند و چون اسباب انتقام و قصاص از طرف
 سیاستون فراهم نیامد لدا مارگیران شیر و دیر تر شدند و اہل طغان جوہر

کردند در کوه و بازارهای بس و لعن نهادند و در مسجد و نمازگزاران طعن
 و تمسک و مذاجای آنهی مقتضای حکمت نکوت نمودند و محکم و اصطبار رفتار نمودند
 و چنان تصور کردند که حکم و ضوری ایشان بس استباه این طغیان کرد و صمت
 و نکوت یاران رحمان باعث مہبوط مارگیران شود و لکن این اصطبار باعث
 از دام حارات اشرار شد و باعث خارات مٹمار کرد تا آنکہ در شہر رمضان سنہ
 یکہزار و سصد و چہل و بیست و ہزار سنہ و لعن بہاقتان رواجی شد کہ گرفت
 دست تقدی و جنای شیرران بہ نظر اول کت دہ دید کت بر سر خبا بان
 استاد علی و استاد عبد اللہ و استاد فتح اللہ را از قیمت آمادی در وسط
 بازار آما دہ هجومی شد نمودند و استادان ثلاثہ را با چوب و درخت مضر و ب
 و مجروح نمودند و جماعتی از اشرار در ب دکان حاجی حیدر علی عطار تاختند
 و کتف و باروی ان شخص محرم را از ضرب شک سیاه و مضر و ساختند
 و رایت ضوضاء و اللہابی افراختند جناب حاجی حیدر علی دکان را بستہ
 و در ہ پار منزل کر دیدند محمداً شیرران از عقب سرا و هجوم نموده و او را
 سکار نمودند تا آنکہ بدرب منزل حاجی حیدر علی تاختند و چون در ب سرا را
 بستہ دیدند لگد ہا بدرب سرارزہ و اہل و آل او را مٹھڑا می شد ہا انداختند
 و سنگهای بسیار در حاط خانہ انداختند و شرارت و زدالت را در آن یوم
 بانتمی رسانیدند و مقصد مارگیران سر سردران یوم اللہاب این بود کہ اگر از
 طرف سیاسیون و نظامیان مانعی پدید مگرد و مگیر تہ بالا جماع کت زدالت

و جمالت بیازند و بهامان آماده راضی و غارت سازند و حاجی محمد ابراهیم
 مارکیر و حاجی محمد حسین شیراز را مینفتند استایه سرافراز سازند تا آنکه در خصوص
 القلاب مرزا مدعی القده خان آگاه عا حلا ماداره نظامی شتافه و حضرت آقا فی
 یاور امان القده خان رئیس تشون آماده راز از بیجان اشرا و وضوضاء اهل نابرا
 مسوق داشته و چون حضرت ماور از مقصد شیرازان و مارکیران اطلاع یافت
 فوراً ماعده از نظامیان سکا با راز شتافت شیرازان ماور از چون قوه نظامیه
 و حکومتی شده سیاستیه را مشاهده نمودند دست از شرارت و رزاک کسیدند
 و هر یک سوراخی خزندند ولی این ستم و اذیت و آزار در آن لوم سست شد که ضحیه
 محترمه حاجی خیدر علی اقبال با مرمارک حضرت ذوالجلال نمودند و کور دست
 که اگر این ظلم و اذیت از این جماعت مسلمانان بر این ذلیله ناتوان وارد نموده
 من هرگز سپار و پیشیار نمیکردم و در ظل شریعت مقدسه حضرت پروردگار در آن
 نیکدم ماری در این القلابات متابعه آنچه از طرف محفل مقدس روحانی آماده
 بوب لطاعده عکرافات شرار و طهران خصوصاً اولیای امور و دو اردوئی
 نقیمه و ثمری نمی بخشند و کفر و مجازاتی ظلم نمیکردید لذا چون مارکیران مجازات
 نمیدادند و تیر تر کرده و در شجاعت خود افزونند و حجرات را نمیزید نمودند و بر
 اجبای آماده و قزاقی باب تزیل و تحقیر گویند تا آنکه در شهر رمضان سال
 امیر حضرت که حکومت آماده بود معزول و جناب منجر اعظم رئیس عکرا حمانه آماده
 نائب الگوه کردید در این جن حاجی محمد ابراهیم شیراز فرست یافت و میدان

ز دانت و شرارت شتافت و محرک اشرا را راز شد که دست اوست و ازار بر باران
 ارا را کشند و در مسدان اقداب حوالا فی نمایند اما رازبان رات سب و لغز
 افزایند و تخم منوفا، و فاد کاشند در روز روز اقداب شدید تر شد و اجای
 آهی اضطراریان فرید ترکشت تا آنکه در یوم نهم شهر رمضان سنه ۱۳۴۱
 مجامعی از اشرا در دکان جناب حاجی حیدر علی عطار بتجوم نمودند و آن طین
 و تسخر کوشدند حاجی حیدر علی خون این مستکانه دید دکان رات و عازم خانه
 گردید اشرا شرر با عریده و مای و موی مدرب خانه او تاختند و رات تبا که
 و فحاشی افزایند و لگد با بر در سر او خشتند و سنگها در خانه و آستانه آن
 بروانه شمع محبت الله انداختند ز جاحات الواب را بکشتند و قلوب اهل و
 و آنحال آنجو مرت حضرت رب الارباب را بختند و سبکی و ناپاکی را با سبکی
 رسانند و حتی درب سر را کثافات آلودند و از جمال حی و ذوالجلال شرم کردند
 و لیل و نهارا لسان ساوه کوتلی و حزره در آئی گویند و ترهت و سر حرفاتی بر روی
 و اجای آهی آنچه بخت محض اعظم تعظم و سگات نمودند شری بخشد و تمه بدیدار
 گزید تا آنکه در یوم ۲۳ شهر رمضان جناب منرا امانت الله خان روشن سلسل
 بعیل جناب آقا میرزا نصر الله روشن نیت آبادی که معلم مدرسه تربیت بهمانان
 آماده بود از قرمه نیت آباد رو ما با ده میا مد قریب مدرب دروازه آماده خورد
 حاجی محمد ابراهیم مار کیر و دسته آرا لواط شرر نموده انجمن است شرر با شاره
 حاجی مار کیر بر سر آن نونهال صدقیه عرفان بتجوم نمودند و لایان توینش و تسخر کوشد

و لغت سببی عدم حسن نیت کش سر بر عمره، نوران در منبر نعلی شد و خون از رخ
 میرزا امانت الله خان جاری شد باری بعد از کت آن جماعت شرار اورا را نمود
 و قتل آن جوان عاقل هم برخواستند باین سیاه و حال تاه و سر و صورت
 پراز خون وارد منزل جد خویش جناب میرزا قاسم شده و واقعه را بیان نمود
 لذا جده مآهه میرزا امانت الله خان بجهت منزل حضرت ضیاء الکلیه آگاهید
 در سه تربت شافت و شرح واقعه را عرض نمود و میرزا امانت الله خان بحسب
 دستور جناب آقا میرزا قاسم عازم منزل محضر عظیم گردید و حضرت ضیاء الکلیه آگاه
 بحد اطلاق برخواستند و در نهایت تفضل عازم منزل محضر عظیم شدند و بعد از
 مذاکرات لازمه میرزا امانت الله خان را بر داشتند بسیار منزل خوش کردید
 و در وسط بازار حاجی محمد ابراهیم سر رسیدند جناب ضیاء الکلیه لال
 آمدید گسوده و قدری حاجی مارگیر ترخاش نمودند و فرمودند که تا کمی و تا حدت
 از شرارت و زردالت بر بنداری و باعث قتل و فساد بشوی و چون ترفند برد
 مارگیر هم در عقب سر نعلی مآهه کوئی نمود و ترقی سر و در حله حضرت ضیاء الکلیه
 وارد منزل گردیدند و فوراً اعضای محترمه جناب مقدس روحانی طلبید و باقی
 آراء ملکراتی نگاشتند و بطهران و شرار فراموشه تجا به نمودند لذا در سر
 و صدای داد خواهی اقدام نمودند و بی شرار مستلاً در کار شرارت بودند و هر
 از جانی آنهی میرسیدند سارقی می نمودند تا آنکه حین غروب نوم (۲۴) رمضان
 حکومت جدید جناب لغت المملکت وارد آباد گردید حاجی محمد ابراهیم مارگیر

برف

و حاجی محمد حسن سررخی حال افتادند که ناشی بدینند و شجاعت و کفایتی بخرج حکومت داد
 باشند و بی اعتنائی حکومت را اشکار نمایند لذا در حسن ورود حکومت دست
 از سرار و الواط را محرک شدند که دست شوند و لعن نمایند و هر بهائی را
 که دیدند بر سر او ریزند و کتک زنند لذا مدالد حسن صابونی نجاب عمر رسید
 و بنامی فحاشی را کلدازد که نسبتاً خاب آقا مهدی شمس زاده نزدی که در عده
 نظامیان بود و مدالد شمس را بغضب شد ق خزای تنزای داد اجتماع اسرار
 کثرت یافت و در ب تیمچه بر سر آقا فضل الله هجوم نمودند که نسبتاً خاب شمس آقا
 روشن رسد و چنان بر صورت غلام حسن رسول او ماش زد که مظهر
 صورتش محروم کرد و از نوب شیرانه استاد آقا جان روهان متفرق گردید
 دو ساعت از شب گذشته حاجی محمد ابراهیم و حاجی محمد حسن جماعتی از بازار
 وارد شده و ماعنی ماعنی کویمان مدرک افغانه آمدند و فریاد و اولاد و آواز
 و واثر رعایت نمودند که ای مسلمانان دست از دست رفته و شرعت ممانند شده
 کار کجائی رسیده است که بهائی دست درازی مسلمان مکنند و صورت علامت
 رسول را آرزده است و مدالد حسن صابونی را بدنش راستیاه از شلاق نمود
 دو نفر مسلمان را و نفر بهائی مضروب نموده و شجره شرعت غرار از پا انداخته اند
 باری از این قسمل ترنات صورت ملکر حاجی نکاشته و بشیر امر کنز خود ملکر
 مخبره نمودند و در صبح یوم پیت و پنجم رمضان حین طلوع آفتاب دسته
 از اهل طغیان و اسرار در بازار شروع بردالت نمودند و بنای سب و لعن

در این بین جناب استاد عبد الله گلزار بمبت آمادی در دست دکان خویش رسیده
 که ناگهان آن گران خوشخوار بر سر او ریختند و بحال و گلشن آینه و تبرت
 چوب و نقره سیکر او را مضروب و سبانه ساختند و عریضه کنان بدست تخته آیدند
 در این هنگام جناب آقا میرزا قاضی از منزل بیرون آمدند تا یاران را ملاقات نمایند
 و تکلف نظم نمودن نزد حکومت جلده را معنی نمایند چون در باب دروازه رسیدند
 در وسط بازار صدای انقلاب بامی و بهوی انقلابیه شنیده لذا مراجعت نمودند
 که فوراً جماعتی از اشرار جاهل دست به سنگ عقب سرائین تاخند و سبکی انداختند
 و من جمله غلام حسن شرر نخت گش سنگی انداخت که مازوی ایشان را مستلم
 ساخت که لغت چنگلی از نظامان رسد و خند سبلی بر بنا گوش غلام حسن کشید
 حاجی محمد ابراهیم خبر دادند که غلام حسن سنگی تباروی آقا میرزا قاضی انداخت
 و یکطرفه می چند تسلی بر بنا گوشش نواخت حاجی محمد ابراهیم سر تجویز است و این
 ناروغا آرامت و آخرت زجر خوانی نمود که امروز روزی است که عنی الرعم نظام
 صبح بهامان راز بر رزگرم و اهل و عیال ایشان را بدست اشرار شرر در هم درود
 برآه نهاد و جماعتی از بازار یاران در عقب سر او افتادند و بنای زداقت را نهادند
 که بلوار اهیت دهند تا مخصد نائل گردند ماری جناب آقا میرزا قاضی مورد منزل
 عرضیه کجهوز آقای مایور امان الله خان عرض بمحوزه و دقه بازار و شرارت
 بازار یاران را بنامه ندگور داشتند که فوراً حسب الدستور آقای رئیس قشون کوه
 و بازار آبا به پیر از نظامی مسلح گردید که رنگ از رخساره شیرین و مایه کیران پرید

کتایب
 کتابخانه
 خطی
 شماره ۱۰۱

اولی

و کلاً مستغرق گردیدند و چند نفری از روشی ایشان کجور حکومت رسیدند و عرض
 نمودند که چه جهت کوچ و بازار آماده را نظامی کرده اند نصرت الممالک فرمودند
 که باعثش را از خودتان استخار نمایند من دیشب وارد شده ام و از هیچ امری
 اطلاع ندارم همین قدر میدانم از دیشب وقت مغرب که من وارد شده ام این
 انقلاب را در آماده مهتاب و آماده نموده اند و پسا رسب حیرت است که علت
 و سببش را از من جویا میشود ماری چون قوه حسنه در بازار محافظت نموده
 دیگر کسی حیرت جبارتی نمود و بی حکومت هم در سید قضایس و کفر اشرار برآید
 بلکه حکومت نمود و از نفسی پرسش نمود که ای مردم این چه وحشت است و این
 چه درشت این چه انقلاب است و چه اضطراب بسبب این ضوضاء و حدیث
 و باعث این غوغا که دلکن خراب و مضروب را بدون مجازات جمع میداد
 خدا چه باران حضرت و اولجال چون حکومت را از قیاس و کفر و مجازات
 اشرار خالی دیدند هم عهد و پیمان گردیدند که بعد از این هر کس از اشرار
 پسگی از ماران اشرار حیرتی نمودند مدافعه نمایند بگند من و همه شرار را
 خودتنبه نمایند و این از قیاس دفع فاسد باقی بود که بگه از طرف اولیای
 امور از این شرارت باجنبو گری شود و الا هر شرار را نیز از سانسند و مدافعه
 نمایند لدا در شب (۱۶) رمضان حضرت افغان سدره مبارکه رحمان
 میرزا فتح الله خان بگری که در اداره نظامیان نائب بود و نمرل حضرت
 نیز با همکامه نگاه میامدند و در بازار بسته از اشرار رسیدند چون از ایشان

که نشسته عنان حسن شهرت تحت کس کن یک کشت لذا حضرت نامت شیخ الحدیث حاج میرزا
 برکشته و باجوب دستی تقوی اورا مضروب و محجور نمود که خون از بدنش جاری شد
 و چوب دستی خورد و ریزه گردید و بعد از آن وارد نهران آبای حسینیاء الکن شدند
 باری در آن شب اعضائی محترمه محفل مقدس روحانی در نهران حضرت ضیاء الکن
 منع گشتند و بعد از مذاکرات بسیار اتفاق آراء بر این شد که کموتی می قیل می
 بهت آباد و در غوک و کولک بخارند که در صبح بیست و ششم رمضان تمام
 اجبای بهت آباد و در غوک و کولک در آباده و زندان آرمین حاضر شوند و اتفاق
 اجبای آماده با الاصح در نهرل حکومت جلدی حدیده رود و پس از ترک فرود
 عرض حال و گذارشات احوال نمایند و کتف و مجازات اشرا خاند و استبدادی
 تا مین و آسایش نمایند لذا رجب دستور در صبح بیست و ششم صبح اشراق
 شمس اجبای جمال رضائی از بهت آباد و در غوک و کولک و آباده در صبح
 الرحمن مجتمع گردیدند و عزلت حضور حکومت نوشته اجازه حضور خواستند و بعد از
 اجازه قریب سیمه نفری از اجبای با الاصح در نهایت ادب و وقار بار
 حکومت رفتند و بعد از ورود و تبریک عرض حال و گذارش و صدقات و
 از دست اشرا را داده رجا، تا مین و آسایش نمودند و حکومت جلدی رسم
 در غایت رافت و مهربانی اظهار رعایت نمود و از ملاقات هیئت مئزّه افه
 سرت و خورسندی نمود و وعده شد که در راحت و آسایش و امنیت
 داده و بعد از رافت و عطف پشمار تکل را مریض نموده و اجبای الهی با راجع

دغلوکیان ارزار الحکومہ سرون آمدند و نمارل خوش مراحت کردند فی الحقیقہ
 این نفس اجتماع سب تفریق نفوس مومونہ کردند و خرب مارگیر و صحبت آسرا
 و الواط شر شر شجرہ خندہ ایشان ماہمان قرار شد و نہال اسید و آرزو شان
 بی ثمر دباگشت لذا تہنیل صحیح و آشتی کو میدند و واسطہ ہای عدیدہ تا با صلح پیش
 انداختند و راست صحیح و صلاح انداختند لذا حضرت یاور امان اللہ خان پیش
 نشون باستصواب حکومت صلحہ نصرت الممالک رقعہ نگاشت و نہ لغز اعصابتی
 محترمہ محفل مقدس روحانی را دعوت بمنزل خود نمود و نہ لغز ہم از اعضای محترمہ
 کمیہ اسلامیہ را دعوت فرمود لذا در یوم (۲۷) رمضان سنہ ۱۳۴۱ حضرات
 مدعوین طرفین در منزل آقای یاور امان اللہ خان رئیس سوغوی آبادہ
 مجمع گردیدند و بعد از مذاکرات بسیار و صحبت ہای پشمار قرار صلح را فیما بین
 منوال دادند کہ از این تاریخ الی من بعد نہ از طرف اسلامیان توبہ و
 تحقیر ہی بہائیان وارد آید و نہ از طرف بہائیان خلاف تمہی بہ اسلامیان صادر
 گردد و طرفین در نہایت محبت و وفا، و مودت و مصفا با یکدیگر مالوف و مالوس
 گردند و خیر یکدیگر خواهند و غلو یکدیگر حوسند و از مجلس برخواستند و اجابے ^{۱۰۱} ~~۱۰۱~~
 آہی را در آبادہ و نواحی امید چنان بود کہ این خرب مارگیر بعد از این عہد
 محکم متین دست از شرارت می کشند و بنیان رذالت را بنیاد بر میسازند
 و لعینہ و پیمان خوش وفا میمانند و ترک عداوت و لغضاء میمانند و وطن
 تنفقا و متحد با عث غلو و ستم و ستمی و بدعت و عمار آبادی آبادہ میگردند

و بخت و حقارت نوع است فی راضی نشوند و اجتبی رحمانی در نهایت صفت
 و آتش و امنیت مرفه الحال بدکردن و شایسته و محمد و نفوت قبله اهل راز و ابراهیم
 دو شجره مبارکه حضرت حتی مستوم فی ناز ولی امر مبارک برورد کار بی این
 حضرت عیسیٰ ممتازند و نوازار و اختا لوحده الصداق پر دافند و ترقیات
 کلیه امورات روحانته و حسانه دما دمه و معنونه آماده و توابع و مشارکند
 و بموجب لصوص الواح و آیات مبارکه جمال الهی حل بهانه و الواح مقدسه حضرت
 عبدالبهاء غر شانه علم میا فرزند تا خدمت زنیانی بوحید عالم است
 نماید و اقی امکان را با شراق سرا و امر مقدسه حضرت رحمن نمود فرماید و
 ندانستد که این گروه را و فامی لعهد تمسح است و مجال و لیس بذا اول تار و
 کبرت فی الاسلام بذا اداب المعرفین فی کل آن و حسین

شمیل جناب آقا میرزا امامت الله خان مخروب در این قصه عمل حیل حیات آقا سر الفرائد
 شش

چکوہ این فہ مارکہ آبادہ بہ نقص عہد تہا بدند و آمادہ این کر وہ بانکہ رب
 اکاہ را گواہ عہد و پیمان خود گرفتند و روسای ادارہ حات دولتی در
 آبادہ راشا بدکہ ناقص این عہد شوید و باعث مرارت این شہد مگردند پاک ہاہ
 رنشدہ بود کہ بعض عہد خویش نمودند و بعض پیمان دست و بازو کشودند
 و بی ثباتی و بی وفائی و بی صفاتی خود را مشاہد کفر الپس در رز جمع اعراب
 واضح و آشکار نمودند در یوم (۲۶) شہر شوال (۱۳۴۱) جناب آقاعلی نیرودی ملل
 حضرت شہد آقا محمد ہاشم دلال منع پنجرہ اردنار از حبس جمال مارکہ طلب کار
 بود و مطالبہ طلب خود را نمود و حرب مارکہ محرک جمال شتر رنشدند کہ بحال
 آقاعلی بن اہانت و محشر کشید و باب فساد و قسہ را متشوخ نماید ہفتہ
 کانت نامہ تعین اللہ من القطنما لہذا حجب جمال بر آشت و بحال آقاعلی بند
 ردتہ دنا سزا گفت و یک سیلی بر صورت آقاعلی زد و اشارت الیہ خواست کہ دست
 اشقام کشید و تلافی نماید کہ فوراً جمعی از محرکین فساد تہا جم نمودہ کہ اگر آقا
 دتش بر حب جمال بند شد بر سر او رنزد و او را کنگ مو فوری رنزد لہذا
 آقاعلی کوتاہی برداشت و رایت لظلم و شکایت نزد حکومت افراسٹ و کفر
 جیب جمال را درخواست کرد و حکومت ہم ارسیات کینفر جمال مضایق نمود
 و امر اصلاح داد و فراسٹہا جیب جمال را آورده و با آقاعلی اصلاح دادند
 این فقرہ بر آقاعلی صعب و دشوار شد و ناگوار آمد و خود سزا بدون مشورت

از نفس در صدقه فی و به مقام برآمد عفو و اغماض نمود و بمقتضا مقام و نجفیات
 گماشت تا آنکه در شب (۲۸) شوال سه ساعت از شب گذشته آمد در پنج نفر حضرت
 حاجی محمد صادق خان که جب در آن بود فوراً اقلی کرپان اورا گرفتہ دیاب و
 تعویب کاملی نمود و خرا و ستر اداد و آتش خشمی فرو نشاند و داد دلی گرفت
 و اورا رہا نمود و رفت در صبح یوم (۲۸) شهر شوال حزب مارکیرو بازار میان شیر
 دکا کین را بستند و فریاد ماعلی یا علی را بلند نمودند و در منزل جناب آقا میر احمد
 شیخ الاسلام اجتماع نمودند و لوای بلوا افراختند: لرزه برارگان آباده افتند
 و در وہ بازار نهادند و فریاد رکشدند که امروز روزی است که علی بر دی را بریز
 نایم و استخوانهای اورا با نعلت آتش زینم و دو کانش را عارت نایم و بقل عام
 بهایان پردازیم هر چه باو اباد آیا اسلام این قدر باضعیف شده که با ملی دست
 بروی مسلمان درازناید نو اللہ ہدہ قاضی الطہرای یاران ہمتی و ای شہان غمینی
 و جماعتی از گروہ ہنر لہ رذلہ در کوجہ و بازار نهای ہنہاکی و ناپاکی و نجاشی دست و تن
 نهادند و بہر طرفی تاختند کہ اقلی را پیدا کردہ و خرا و ستر ادهند لذا جمعی در خطہ
 الرحمن رختند بر سر جناب آقا سید محمد کہ سرکار عمل بنانی آن مقام بود هجوم نمودند
 و سید مظلوم را هجوم نمودند و کنگ مو فوری زدند و لسان ب و لعن کشودند
 و باین طرف و آن طرف میدویدند اقای نصرہ الممالک را خوف احاطہ نمود
 و مضطرب گردید و فرستاد حاجی محمد ابراہیم و حاجی محمد حسین دودنہ نفر دیگر
 از روسی مارکیروان را حاضر نمودند و نوشتہ تمہور بدست ایشان داد کہ شمار بود

و این آتش بخواه آغوشش نماید و دگاکین را مار نماید من بهر وسه باشد
 آقا علی بزدی را دستگه بنمایم و تا ویب شد منمایم و آنچه مطابق میل و رضای
 شماست در باره او مخبری مدارم لهذا جماعت بخواهی با من بدان نمود در
 آن روز دست از دولت کشند و دوگه و بازار را گوشه دهند ولی آقا علی مخفی و مستور
 بود و حرمت عبور و مرور ننمود اما مسلمانان خورشید شدند و هر یوم صدائی و ندائی
 و صدقه بر یکی از ارحاء الهی وارد میآوردند در یوم (۲۹) شهر شوال در قصبه
 نصر الله خان قصبه شهره ذکر الله طفل چهار ساله خات آقا صاحب الله در سن
 را در کویچه گرفته و آن طفل معصوم را اذیت و آزار بسیاری نمود در آن اثنا
 خانات مرزا علیخان رسیده آن زن را ممانعت از چنین عمل نموده و بان
 نصیحت نمود که چرا این طفل معصوم را اذیت میکنی و به نفوس محترمه فحاشی نمیکنی
 در این بین حاجی علی و ولد داتی محسن که گوی از رفقای بارگهان است رسیده
 و با خات مرزا علیخان مات طرف شد و حورانه مدکور داشت که توجه کاره که در قصبه
 در این کار سنگی ترزا او بنامان محس مدید لهذا خات مرزا علیخان مات خبرت
 متقا و متی نموده و حاجی علی نزد رفقا شافیه خواندنیافته واقعه را حکایت نمود
 لذا مارگهان محمد داد گاکین راستد و حاجی محمد ابراهیم را پیش انداختد و حاجی
 علی را برداشته بالا جماع یا علی و با حسن کویان منزلت یافته و شکایت
 از مات مرزا علیخان نمودند حکومت فرمود حکم این مسئله با آقای باور الله
 خان است رقبی بمن مدارد خلاصه چون جماعت مسلمین از مقاصد خود مایوس

دست بوسانل و مکرزوند و مزخرفات و تیربات اقرار است بگاشته و مکر افشرا
 و طهران و اصفهان و قم و نجف و کربلای معلی و محج علمای خارجه نمودند و سکنانت
 از بهائیان آماده و نظامیان نمودند و کل مقرون بر رجا در قلع و قمع بهائیان بود
 و هر روز در گوشه از شرارت و زوالت توشه بر میداشته و اذیت بر احمای
 الهی وارد میاوریدند و فرمادرس یافت نشد من جمله شی در قریه و زرناد در
 منزل آقا علی که یکی از بهائیان آن ناحیه است سنگ سناری ریخته و باره از
 اسباب منزل او را شکستند و مستعد هر گونه فساد بودند و زهرشی در قریه تمام
 جماعتی اشرار بر آقا داده مصف ریخته و ایشان را بسیار آذیت نمودند و چون
 دادخواهی از حکومت نمودند اقدامی نشد و بصبر و سکون در برداری و برتقا
 احباب و حکمت سلوک می نمودند خلاصه جناب آقا علی زوی تا (۱۵) یوم از
 مارکوان مستور و پنهان بود تا آنکه بعد از پاره یوم بوسانل و وسایل چند
 و من جمله اقدامات محفل مقدس روحانی آماده امور را اصلاح و آقا علی آماده
 و راحت شد و بحجره خود آمده چنانچه تا بحال مشول است و چون جناب سلیمان
 هم از مکرافات باطراف متحبه شدند بحجره یاس و نا امید می خریدند

واقعه چهاردهم

الفتنه کانت تا که لعن اللدمن لفظها در سنه (۱۸۰) ظهوری مطابق ۱۳۴۲
 بحر می و اواخر سال دوم طلوع نیر مشتاق رب فی اسرار از افق نورانی
 مبارکت قبله اهل راز حضرت عیض ممتاز ولی مبارک رضحانی حضرت شوقی

ربانی روحی و ارواح کل من فی ملکوت الانشاء لوحده العذاب بود که حجی
 محمد ابراهیم مارگیر و اخوی او حاجی محمد حسین شرر حرکت سید کاظم و محمد جان
 نسکی و رضای مافکر که هر سه از اول اردل و اجب ترین اشرار کوسلک بود
 که در کفر نسکی آباده واقع است گردیدند که مانوع و سائل و صل و ساوسن
 و دساتن نزاع و اختلافی مابین بهائیان و مسلمانان قریه کوسلک ندارند
 و رشته اتحاد و اتفاق فی مابین بهائیان و مسلمانان آن قریه را از هم تکبند
 که شاید بدین سبب آن فتنه و فساد می که منوی خمرشان تو دماغی شوند
 و اسباب امانت و نفع و ذلتی از برای اجامی کوسلک فراهم آورند
 و آن فساد و فتنه روشن سازند و این نفوس منحوس هرگز زوله ثلاثه
 را نوبد از مال و منال و انعام و اکرام دادند لذا این نفوس شرور و فحشه
 دساتن و وساوس آن دو نفر مارگیر شریر فرموده میاید شدند و در کوسلک نیکی
 ردالت و شرارت را نهادند و هر یومی بدیسه و دوسوسه اسباب توپین
 و تکبری از برای اجامی رب بصرف فراهم نمودند و هر روزی بهانه جستند
 و اثراتی را خدای الهی گشتند و رات فساد افراشتند و بدو مخصوصی در قریه
 کوسلک کاشند ولی اجامی الهی بموجب نفوس الواح مبارکه نورانی
 ایستی بمان شور و آشوب دادند و بصبر و سکون رفتار نمودند و مان نفوس
 شریره تعرضی نفرمودند بلکه هر یوم بر محبت و مهربانی افزودند و این نفوس
 ثلاثه منحوسه را هر یوم محبت مخصوص کردند و رعایتی منظور داشتند که شاید بنده

دست اشرارت و زوالت بردارند ولی آنان روز بروز مجبور تر شدند و محنت
 و مهربانی ما را نرا حاصل بر خوف نمودند و سوسسته اسباب رنجت اجباء را فراهم
 میکردند و کرا را اجبای آماده این لغوس ثلاثه را نصحت نمودند و راه خمرشان را
 نموده که گوش بحرف و در لغز مار گیرند و اسباب فساد و فتنه گیرند
 نگردد و خود را علت اختلاف نماید و بحرانی گوئنگ را ضعیف نشود ما هم تمام
 نمائید و در صد آبادی قره خود باشد زیرا صلح سبب عمارت است
 و نزاع سبب خرابی و یار ابد اند ز رفتند و کمان خوف نمودند و هر لوم بر سر
 و زوالت افزودند لذا اجبای گوئنگ بمجلس روحانی آماده رجوع نمودند عیسی
 محض هم آنها را امر محبت و مهربانی و حسن سلوک نموده دستور بانها داده بود
 که با بنهات سلوک و حسن رفتار با آنها معامله نمایند آنها خود خسته بودند
 زیرا که قره گوئنگ کجایش ندارد که سلمانی از خارج بیاید و مسلمانان هم تمام
 ندارند که حقوقی کافی به سلمانی بدهند شما هم در اجرت و تحفیت برسد تا سلمانی
 بشما راضی شوند و همین قسم هم بود تا آنکه تحریک و نبود حاجی محمد ابراهیم
 و حاجی محمد حسن و حاجی مراد خان از آماده شخصی سلمان را گوئنگ بردند
 و مسلمانان گوئنگ گفتند که آقایان علماء گفته اند که مسلمانان گوئنگ بهائی
 و جنس نباید مسلمانان بگذارند که در حمام مباشرت نمایند و هر کس نزد بهائیان
 گوئنگ سر تراشد ثلاثه بهائی است و جان و مالش در خطر عظیم و متصلاً
 الهی گوئنگ را تحریف از هیت جامعه اسلامی میدادند لذا خاندان اقبال علی

واقاید الله سلطانی کجسته راه فساد مفیدان دست از کار سلطانی سمانان
 کشیدند و فقط در حمام کار بها سنان را میکردند باز هم مفیدان راحت نشدند
 و در حمام اسباب رحمت می کشیدند لهذا قاید بع الله واقاید الله سلطانی بکلی
 رکت حمام رشتن را نمودند و حکومت حمید آماده امیر شوکت عارض شدند
 که مادتش ماه است که با کمفر سلطانی که مسافرت داشته محصور بوده اند
 و حال که نهمه سال است سلطانی در کمر آورده اند سستی است مقرر فرمایند
 اجرت شش ماهه را بدهند و ما هم دیگر حمام نمروم در این صورت حکومت
 حکمی داد که حمامان سلطانی سابق در حمام بروند و کارکنان خود را با هم
 رسانند و اجرت سالانه خود را بگیرند در سال اگر انانی کوسلک میخواهند
 که سلطانی دیگر سپا و ند مختارند لذا حمامان قاید بع الله واقاید الله بموجب
 حکم حکومت حمید در صبح یوم (۱۰) شهر ملک سنه (۸۰) ظهوری مطابق
 (۲۸) ریح دلوسنه (۱۳۰۲) شمسی بحرری در حمام رفقه و متعول کار و کسب
 خویش کردند که نسبتاً رضای باقر سرور و انولیش حسین وارد حمام شدند
 و بنای نجاشی و ردالت و سب و لعن را با استادان مذکور نهادند و هر دو را
 از حمام بیرون کشیدند و محمد جان مشکلی با نفوس بی دیگر از شرار رسیدند
 و چون زاغان شوم بر آن دو عمل ریاض ثبوت بر امر جمعی قیوم نجوم نمودند
 و سرنامای آن مظلوم را از ضربت و کد سپاه و مجروح گردانیدند
 و عریده بکشیدند و های و هوئی در قره کوسلک انداختند محمد جان مشکلی

سر فرمود می کشد که ای همتان کواکب دمان کواکب انبیا بس حراس و می تند
 و دیت و مار و تی نمی کشند تا شجاعتان معانه شود باری بازارت و این
 در کوه ملک روحی عظیم گرفت ولی احیای آنهی سکوت نمودند و محمل زرا را فرمودند
 و آن دو نفر استاد مضر و ب مجروح را آماده فرستادند تا بگومت حمله عارض شوند
 که با موجب فرموده حضرت اجل عالی امروز صبح رارقه ام در حمام نموده کس که
 خود رضای باقر جامعی از اشرا آمده اند ما را از حمام بیرون کشند اند
 و ما این قسم که شایده مفرمانند مضر و مجروح نموده اند و چون این مطالب را
 بر من حکومت رسانیدند حکومت استنای نکرد و رجوع محکم عدلیه آاده نمود
 و رسید عبد اللطیف رئیس عدلیه که سر بایه هر ظلم و فساد بود از منی عرض مظلوما
 داد و رسیدگی را موقوفول بفرمود رسید کاظم و رضای باقر سر سر هم
 جماعتی از اشرا کوه ملک را برداشته با ماده آمدند و نزد حاجی محمد اراهم فوجی
 محمد حسین مار کیر رفتند و واقعه را حکایت نمودند و اجنت شدند حاجی مراد
 ولد حاجی عباس مد کور داشت که این دو نفر سلمانی همتانی را بر بند و کشید
 من ماده هزار تومان خسارت در این امر حاضر مگر چنین کاری را صورت
 دادید آنوقت شایده غمناک که مرد گیت لذا شیران صد در حد من ارش
 بر شرارت و حارت افزودند و مار کیران ایشان را التوق تمام بر قتل رسانیدند
 سلمانی نمودند باری دو ساعت قتل از غرور آفتاب بود که احیای کوه ملک
 للاحظه نمودند که مراجعت ابا بعل الله و اقایه الله از آ ماده در شد ملاحظه اینکه

مبادا ما بشن آسپی رسیده باشد چند نفری برخواستند غارم آماده شدند
 و اقبال علی الله و اقبال علی الله اقبال علی الله و استاد محمد ابراهیم ولدان شهیدی محمد
 کوشکی هم چون دادرسی میدند مایوسانه و محرومانه از آماده حرکت نمودند
 و غارم کوشکی شدند و در وسط راه تصادفاً سید کاظم در رضای ماقرو و جمعی
 از اشرار و عوان آمان رسیدند چون چشم آن شربران بر استادان ابله افتاد
 بنامی سب و لعن نهادند و فریاد برکشیدند که ای یاران بریزند و بکشند
 که حالا وقت است و دستها برنگ نموده و در وقت سرانمان تاخستند
 آن عزالان باده محتمه الله از پیش روان و ان کلاب خاربه از عقب روان
 و شنگ امداران که در حوالی باغستان کوشکی صدای فریاد و فغان مظلومان
 و عریبه و بای و هوی طمانن سمع یاران رحمان که زوبان آماده لهو و اداری
 استادان مضروب میآمدند رسیدند لذا مضطربانه دویدند و خود را با ایشان
 رسانیدند و در حجاب اقبال علی الله را بفریب سنگ شکسته دیدند سید کاظم
 چون یاران رب بصر را دید فریاد برکشید که ای مسلمانان بریزند و بکشند
 که این مهتاسان خونین بساح است و ما بشن حلال لهذا اشرار و افسار
 سید کاظم دست لشک و در پنجره نموده بر احوال تاخستند و اقبال علی الله را
 از پا در انداخته اجامی الهی چون شاهده این هجوم شد نمودند لا بد
 و لاعلاج دست بگذاشتند و لغزه شرانه کشیدند و صف رو بهمان
 از هم دیدند سزاغم شد شد و مضاربه پدید گشت و سید کاظم شیر

از ضرب تنگ زمین مگر کردید در رضای باقرار ضربت جوب اسرار از برای در افتاد
 و در دفتر دیگر از اشرا بر ضربت جوب کجک غلطند و مانقی اشرا با نظر از اینها
 کجک مستغفرت من قنوره کجک یافت ناری قرار با ان اشرا خود را کجک کجک
 رسند و واقعه را با ان نمودند که فوراً محمد جان مشکی برخواست و دست چو
 برود آمد و فرمود انجماد الهماد بر کشند محمد قلی شری را جماعتی کشته و رفت
 سر محمد جان مشکی افتادند که اجای الهی رسیدند و داخل در قلعه گردیدند
 محمد جان فرار نرسند و کجک را اند نمودند لاجماعت مسلمانان بر اجای رحمان
 بجوم نمودند محمد و اماران خون خود را در خطر عظم شایده نمودند لاند دست
 بمداغه کسودند و محمد جان مشکی و محمد قلی شری را که پیش حکم لودند مغلوب نمودند
 از برای در انداخته و مانقی مسلمانان فرار نمودند و کجک ما را با ان نوع کار با
 روحی منت هر کسی خود دادند تا آنکه دو ساعت از شب گذشته بود که جماعتی
 از مسلمانان کجک رجالات و کسرا انصهار و کسرا افغان کنان و شیوه زنان
 با ماده شناسند حاجی محمد ابراهیم و برادرش حاجی محمد حسن مار کجک ابراهیم
 نام دادند و صلاهی قتل عام کجکند که مال و اموال ایشان را غارت نمایند
 و اهل و آل و عیال ایشان را دست اسرار دهند سر کار ماور امان الله خان
 رئیس قشون آباده هر چه عیان شفقت و رافت و مهربانی خواست ایشان را
 ساکت نماید و بطوار ابراهیم زندند بر قند نکه قدری جارت هم نمودند و قضا
 قهرآبده نظایان حکم کجک کجک جداد و چون نظایان دست بر تنگ

و تنگ نمودند نوراً جماعتاً بخواهی رو بفرمانها و ند و کل متفرق و پراکنده
 گردیدند و در نسیج (۱۱) شهر ملک مطابق (۶۹) دل و محمد و اسد نامان کو سنگ
 شش نفر مضروبین خود را برداشته بسیار آماده گردیدند و لدی الورد و فرما
 یا علی ما علی را بید نمودند و محمد و ابوسعید را عمل حاجی محمد ارا ایسم و حج محمد بن
 و حاجی مراد خان خرب ما بکرو مارا زمان شهر رکنه و بازار راسته و بلواتان
 و فرما و عسل و ماحسن برکشیدند که راجحای آلهی مهابجم کردند و قتل و غارت
 کنند و از فرما و دفاع و زلزله بر ارکان آماده انداخته محمد و اسر کار بر کشید
 آقای رئیس قشون از بلواتان حاکم گری نمودند و بلواتان را متفرق ساختند
 و شش نفر مضروب شهر را بفرمانه دولتی بردند تا معالجه شوند و اسمی مضروب
 از قرار دین است (۱) سید کاظم (۲) محمد جان سنگی (۳) رضای باقر
 (۴) محمد قلی (۵) محمد مراد (۶) غلام حسین . . . باری سرکار با و راجحه
 قصص منازعه کو سنگ رو سالی ادارات دولتی را برداشته با اتفاق حکومت
 و جماعتی از رو سالی اسلامی عازم قره کو سنگ گردیدند و سید عبداللطیف
 عدلیه جماعتی از ارباب عرض راجحه استنطاق بهمانان کو سنگ و در خود جمع نمود
 خود شایه شدند و خود قاضی خود حاکم گشتند و خود مشی خلاصه شانزده نفر
 از اجحای جمال رحمن را گرفتند و علی روس الا شهدا در ب و دروازه کو سنگ
 بعقیده خود مخبرات کردند و در این هنگام ارادل و اشرا راجخانه و لانه اجحای
 آلهی باختند و برخی از آن را ازیت و ازار نمودند و بغرب لکه و الده پستانه

جناب آقا محمد الله را مقبوله نمودند و دولوله و آشوبی در قمره کونکلیک انرا احد اهل و
 اجای آلهی منضرب و برشان و اطعالت و انحال ماران گربان و بالان و سایر اجای
 رحمان اداره کوه و درخت و سپان حلاصه شانزده نفر اجای مضروب بسرو دستگیر
 برداشته و با ماده آوردند و در محسن اداره لطمه محبوس نمودند اسبابی ماران
 محبوس مضروب شد و مندرج مسگرد تا از برای اجای آلهی در بر قسردن
 و اخصار استعماری باشد (۱) جناب آقا میرزا یوسف خان صفا انوی حضرت
 شهید قرمانگاه عشق آقا میرزا علیخان (۲) جناب مشهدی محمد صادق سلمانی که از قدما
 اجای کونکلیک میباشد (۳) آقا بدیع الله سلمانی سبیل حبل مشهدی محمد صادق
 ۴- آقا سیف الله سبیل مشهدی محمد صادق (۵) جناب مشهدی علامه رضا
 سلمانی که از قدمای ماران رحمانی است (۶) آقا بدیع الله سلمانی ولد مشهدی علامه
 ۷- جناب آقا عبد الله که از قدمای اجای آلهی است (۸) جناب آقا عبد الله
 سبیل آقا عبد الله (۹) جناب کر بلائی کریم مداف که از قدمای اجای رب کثیر
 الاعطاف است (۱۰) آقا شجاع الله ولد کر بلائی کریم (۱۱) جناب آقا محمد حسن
 سبیل حبل متعادل الله مشهدی علی اکبر (۱۲) جناب آقا محمد حسن ولد مرحوم حاجی
 ۱۳- جناب آقا مرتضی سبیل متعادل الله آقا محمد اسماعیل (۱۴) جناب آقا محمد
 ولد مرحوم مشهدی اسماعیل (۱۵) جناب آقا علی اکبر ولد مرحوم کر بلائی آقا بابا
 ۱۶- جناب آقا بدیع الله ولد مرحوم مشهدی زنده علی که تارزه شریف اقبال دایمان
 برابر حضرت حاجی سبحان فائز شده بود - باری این نفوس ثابته را نسخه مبارکه

بدت است و سه یوم در اداره لطمه مجوس و هر لومی در تحت سنگه و غذای مخصوص
 و هر شبی گرفتار عتاب و خطابی دیگر و محفل مقدس روحانی را داد الله تا بنده لاجل
 این امر مهم همه روزه منعقد و بوقت لیل عیدیه تمسک و نشست تا آنکه نیت عالیله
 حضرت میرزا حسینخان ضیاء الحکما آگاه لغیب و تحفیر مجوسین قدری خفیف یافت
 و مکرانات عیدیه از طرف محفل روحانی آماده گردیدند و محفل مقدس روحانی
 طهران و محفل روحانی شرار گردید و از اقدامات مجده آن محفل مقدس حکم ابان
 فارس ملکراناً بازادی مجوسین صادر گردید لذا حکومت آباده امیر شوکت بدو
 احد تکفید و پنجاه تومان اخراجات مرخص خانه نصر و دین و ردیت تومان صدقات
 و بعد از پست و سه یوم حسن آنها را آزاد و مرخص نمود و مجوسین مراجعت
 کولنگ نمودند و سایر اوارکان کوه و صحرا عودت کولنگ نمودند و فی الجمله
 راضی از رای اجای کولنگ و امانه الرخص حاصل شد الحمد للهد الهی الاهی
 که اجای قره کولنگ تا بنده شد جمال مبارک از لوته امتحان پاک و نفع
 و خالص بیرون آمدند بلکه چون زری غش از نار آفتشان شفاف تر و لطیف
 گردیدند و بنمایه حاصل علی عظیم منه ثبات و استقامت نمودند و از هیچ طمانی آرزو
 و ملول نشدند و از هیچ ستمی افسرده و محمول نگردیدند چون بحر میخوشند و چون
 سحاب منخوشند و در خدمات امریه آهیمه می کوشند و ما انانی قره کولنگ
 الحس در نهات اتحاد و الفاقده و مسلمانان کولنگ آن نفوس سفده ثلاثه را
 ذمت ینمایند و لکن اجای الهی باز تر حمار برسم اعانه منع کفید تومان

سینه کاظم دادند همیشه از درگاه قدس عینک بنده نواز و قلم اهل با
 مغزت عین ممتاز روحی و ذاتی لوحه الهی رضاء عیون و صون و تائید
 در باره این انوس نامه راسته رکنه مطمئن مگر در که بهواره کجرات امر مبارک
 جمال ابی حسبله موفیق و مزید کردند انه الهوید الموفق العلی الایس

شمال (۱۶) نهر محبوبین و مضروبین اجای کوسنگ روحی لهم فداه

شرح احوال جناب آقا علامہ صفادی

جناب آقا علامہ صفادی کی از مومنین واجاب قدیم بودند کہ قبل از صعود
 مومن بامر جمال قدم حل ذکرہ الاعظم بودند نیز در شاق امر مبارک ثابت
 و در زمان تسلوع نیز شاق بر ایان و الیمان او افزوده ثابت و برقرار بود
 این شخص جلیل از عرفا بشمار میرفت و قبل از ایمان بامر حسن دز نرداہالی صفادی
 کہ از دل ناس و مصداق اولیٰ کت کا الالعام علیہم اصل در خشان جاری قدر
 و مقامی عالی داشت و پس از ایمان اورا کافر و سید من خطاب می نمودند و با وجود
 آنکہ در تقدیس و تیرہ سر آمد کل و در انامت و دیانت مسلم بود با وجود این
 نبای اذیت و آزار آن سر حلقہ برار را گذاردند و انواع اذیت و زجر و آوا
 در صفادی فقط او تنها بود کہ با ایمانی کامل و فانی بر امر مبارک بود فی الواقع
 ظلم و ستمی کہ در بارہ او نمودند کمتر کسی می تواند تحمل نماید کرا از اذیت اشراہ
 ضرب و شتم و شتم دید اورا مسجد و حمام راہ نمیدادند چون شخص زارع بود
 انکور اورا بکار خانہ ریسی نمیدر فستد هیچ وقت نمیشد کہ در کوچه و با صحرا
 اورا بہ بند و سالی س و لٹن و ضرب را بگذارند هیچ کس در آنادہ و لو اجا
 بقدر این شخص محترم اذیت و آزار دیدند ولی تعجب در آنسکہ ہر روز بر ایمان
 و اتقان و الہانیش می افزود ثابت تر و راسخ تر نمشد و مانند جس صاحب بر امر
 مبارک حکم تر میگشت کونفسہ و گا و اورا اذیت میکردند و بسیاری از ان خوا
 گشتہ از میان بردند و زاعت اورا خراب و پامال می نمودند یک وقت

انور زبانی که داشت و سخاست بکار خانه شیره نری برده شیره انکور پرزد
 اورا نفع و راه دادند تا چار در نافع خود ظرفت و اسباب زماند تهیه نمود
 و بادست و پا آنها را فرشته بهمداری آب انکور را در محل مخصوص رکتہ بخوابست
 شیره نرد جمعی از مردم شیره رکتہ بهمداری از ان رارکتہ و از میان بردند
 و بعضی را کائنات در آن رکتہ خراب نمودند که اگر احکام آماده نلکم نمودند
 ثمری نکرد و بر عداوت و شرارت افزودند گااهی بهم نخلص روحانی آماده
 شرح حال اظهار داشت و آن نخلص اقدامات بهم کرد و برای آسودگی آن
 شخص مظلوم احکامی صادر نمود ولی شیخ بر عکس منشد سخنان الله حسلی
 غرب است بحقوق نشد که بقدر خراپی خوردنی گناه و ما تقصیری برای
 او نتواند تعیین نمایند و هر وقت سوآلی از آنها میشد که چرا این چنین و چنان
 کردید خطا و گناه او هست می گفتند این گناه کم است که از دین خارج و از
 ایمان کناد و رسول برگشته و هر وقت با وصحیحی میشود از قرآن و احادیث
 دلیس و برهان میاورد کافر است و مرتد نفس واجب و الا شخص رعیت دانی
 لقوان چه قرآن کلام خداست و هیچ کس نمی فهمد افر الامر بهم دوستان خمار
 شدند و صلاح در این دیدند که اطلاق و علاقه خود را فروخته و قطع علاقه
 نمایند و در آماده تا کوسلک منزل و ماوی گیرند اطلاق او را کسی نخرید
 و اجاره نکرد باز هم چنین صلاح دیده شد که باز در آماده منزل گیرند ولی آن
 شخص محترم همیشه می گفت چون از دل و اثر امانی این ملوک اهل معارفند

باید بر محبت الله در آنها افتاد و بهره گرفتگی از اجاثات مرحوم حاجی علی
 گفت آقا علامه مدی چه قدر در توقف بصغاد استراحت میکنی آخر چقدر آماده
 یاد عباس آباد و خنت آباد ملکی خودم بنشینم و منع و کدخدای انجمنی
 جواب می گفت من زارع هستم و این زمین شوره زار قلوب االی صفاد را
 پاک نمایم و بذری بر زم تا دانه با آبناش نماید آخر الامر بهم خشن شد و خشن
 در صفاد تسبیح فرمود و آنها مومن و موقن با امر الله شدند و خون خورشید
 اجاء فرمودند الحمد لله که خسر شیخ کر وید و نار محبت امر در صفاد شعله در کر وید
 و آن نفس مقدس ده سال است که صعود ملکوت اسی فرموده و در حوار
 رحمت مالک ما شاء راحت فرمود و چند نفس ذکی و مقدس را تاج ایمان
 بر سر نهادن جمله شهیدی مرتضی علیه بهاء الله الاهی

جناب شهیدی مرتضی یکی از مومنان دوره مستاق بود این شخص جوانی که از
 عقل و دانائی باید سر آن سال خورده از آن جناب نزد ادب آموزند
 شخصی است با خیر و در آفات و دیات و حسن خلق کمتر کسی بدین آراسته کی
 دیده میشود در سنه ۱۳۲۶ چون مبلغی از حاجی علی آقا صفادی و برادرش
 اکبر خان طلب کار بود و جنس داده بود مدت مدیدی بهم گذشته و بعد از آن
 بمداد و این جوان عاقل کا هی با نهایت ملایمت پیغام فرستاد که شما هر روز
 جنس از حجره ما میخواهید من هم با کمال رغبت میدهم و آنچه دارم حاضر میکنم

بول و حسن که ساقی گرفته اند و چند سینه که شسته به عهد که بکار و تجارت من هم
 نظمه دارند مانند ناز لطفه گذاشته و باز هم آنچه سبوح است از حیره ایشان
 سگرفت تا یک روز باز سعفی فرستاده که چیزی بمال لطف نماند آفای حمی
 علی آقا مش خود خال کردند که این وجه را باید خورد و طلب شمار اله را ساند
 بد هم شندی اگر خان که مات الحکومه صفاد و ترادر حمی علی آقا بود حرکت
 شده که شما هم مبلغی باین شخص بده دارید و این شخص بهائی و مال او بنه است
 باید این طلب را که بدهیم بدهیم علاوه مبلغی بول هم از او دریافت دارم لذا
 یک روز فرستاد عقیق ایشان که بیاید ما شما تمکاری دارم شندی مرتضی هم
 بانهاست ارب حاضر شد فوراً گفت تو فلان و فلان و بهائی استی بات
 از صفاد بروی این صورت و قدر و حساب دروغی است و یک بول بمبارده
 ایشان هم بانهاست ارب و علامت مذکور داشته آقا خان حساب و مطابقت
 رطلی بدهد و متن ندارد این چه بی لطفی و بهماکی است که شمار و اسرار
 من که در خدمت گذاری و وظیفه خود هیچ کوتاهی نموده ام که مکرر به کبریا
 گفت کشد مدر سوخته فلان و فلان را برزند کما شسته کان خان شندی
 را کشند و بر بحر و اذیت سار نمودند خوب ز مادی روزه و کند در خدمت
 و فوراً حکومت آباده شیخ مهدی خان که شیخی مذہب و بغض محم بود را بورت دادند
 که شندی مرتضی را چوت زدم و حسن نمودم بواسطه آنکه بهائی است و مبلغی
 بول برای خرج آبار خانه شما از او بگیرم آن شیخ بدبخت هم اسم بول شنیده

و طمع خام اور گرفت جواب نوشت بسیار خوب گردید و آنچه صلاح میدانند
 در حق اور فشار نمایند و چند روزی در حبس بود آنچه کردند زانند و بر سر
 وادیت او افزودند خبر ما بده رسید جناب ضیاء اللمننا آگاه منزل شیخ محمد خان
 رفته و اظهار داشتند این چه بی عدالتی است و این چه نوع ظلم و ستم است
 که در حق کنیز بی گناه روا میدارید و شما حکومت وقت رسیدگی نمیفرمائید
 مبلغی طلب دارد حال بر عکس مبلغی از او میخواهد شیخ محمد خان گفت خلاف
 گفته اند کسی اور اذیت و حبس نموده است جناب آقای ضیاء اللمننا فرمودند
 فرمودند عجب دارم از اظهارات شما چگونه میشود این را بورت را که من میدهم
 کذب باشد الان در حبس و زنجیر است جواب گفت من تحقیقات لازم نمائیم
 و میگویم اور امر خص نمایند چون اقدامات در این خصوص از آماده پس نمودند
 و هر روز بهم حضرت ضیاء اللمننا در دیوانخانه رفته و در بانی اور اظهار میدادند
 لابد مبلغی از او جریمه گرفته و ایشان را بار نمودند در این هنگام ملکر افیسر توبه
 و لطم حضرت والا فرمائید فرموده داشتند و همین واقعه را بعرض رسانند در
 نمودند تا اینکه از طرف شاهزاده طرفین را بشمار خواستند لذا در شیراز حضرت
 پس از استیطاق زیاد معلوم شد این شخص طلب دارد و بی لقمه اورا چوب
 زده و حبس کرده و جریمه گرفته اند حضرت والا حکم فرمود پول طلب اورا
 پس بدهند حضرت متضا عدالی الله شاهزاده محمد رفعا میرزا رئیس تسخانه
 شیراز بود در این سلسله کلاً مطلع علی افاضت حضرت والا شاهزاده

نموده رخصت را فرقه و بنای حرب زمانی را کرده و خواهش این نمود که همیشه
 مرتضی را با او صلح دهند لذا حضرت و الا شهیدی مرتضی را با علی آقا در منزل خود
 خواسته و فرمودند آقای حاجی علی آقا شما حال اشستی دارید و شما ماندگشت
 از ماسق نمائید خود علی آقا هم اظهار داشت که من همیشه تا شهیدی مرتضی
 دوستی و آشنائی داشته و دارم این خلاف هم از کبرخان جوان نادان
 ناشی شده و شهیدی مرتضی بسیار آرام درست صحیح و متین است من
 قول میدهم همه وقت ما ایشان رفق باشیم تا شهیدی مرتضی هم حضوراً
 گفت من تمام ضرب و شتم و توپین را شما بخشیدم و راضی شدم بطوریکه شما
 خود را هم نخواهم علی آقا اظهار داشت علی شما طلب دارید و حالاً ممکن میشود
 البته در آما ده شما میدهم و اسناد شما صحیح است خات شهیدی مرتضی فوراً
 برخواست روی خات حاجی علی آقا را بوسه زده گفت خان اگر شما
 بول ندارید من دارم و هر خبر لازم است بفرمائید تا از بازار شخصاً رفته
 و برای شما گرفته و در خدمت شما همه نوع حاضر می بماند حضرت والا خیلی
 از شهیدی مرتضی تعریف و توصیف نمود دست ایشان را بدست حاجی علی
 داده فرمودند این امانت من است بشما می سپارم و خود در خدمت
 حضرت اقدس والا رفته را بورت بسند دادند و فردا حاجی علی آقا
 و شهیدی مرتضی در خدمت حضرت والا شام براده محمد رضا مرزا حضور مبارک
 حضرت اقدس والا شام براده فرمایند شرف شدند حضرت اقدس والا

در این حرکت شهیدی مرتضی اظهار رخصت فرمودند و بعضی آقا فرمودند تو مامد
 سیات و نینه کامل شوی ولی شهیدی مرتضی فوراً استدعا کرد که از ایشان
 مبارک است دعای عشق دارم و جاگزار حساب حاجی علی آقا را ضعیفم این بود
 که حضرت والا انهارا مرخص نمودند لذا منزل آمده و نهمه مسافرت را بهم خود
 شهیدی مرتضی دیده و آنچه لازم داشت خریده و با اتفاق با آماده آمدند
 دیگر شهیدی مرتضی آمد اصطبله بول و طلب خود را کرد و بعد خود حاجی علی آقا
 گذارد و تا کنون هم دیناری حاجی مذکور با ایشان داده و کجا به داد و بای
 اکبر خان از شهیدی مرتضی بول و جنس میخواست خاب شهیدی مرتضی بعد از آن
 چیزی با ایشان داد و این مسئله همین طور بود تا در شب ۱۳ آقای آقا سید
 عبد اللطیف بر مات عدلیه آماده رقرار و این شخص حزن غریبی بود در آن
 رشوه یک روز به صفا در رفته بود و اکبر خان بهم ماره ملاقات با و نمود
 که مرتضی بهائی است و ماند بولی از او گرفت سید هم گفت عیبی ندارد و هر
 طور صلاح بدانند اسباب او را فراهم نمایند تا آنکه خاب آقا سید عبد اللطیف
 همین که نیم فرسنگی صفا داشت رفته بودند تکام مرا بخت از همین خود
 باستمال آقا رفته بودند تکام و رود به صفا که با جماعتی منزل اکبر خان
 رفته اکبر خان نعت در جمع می شنید که شهیدی مرتضی هم همراه است
 و میاید که نعت میگوید ای فلان فلان شده بهائی تو کی لودی بر
 کشید کشید این شخص بهائی را فوراً جمعیتی بر شهیدی مرتضی هجوم نموده

اورا ضرر و فساد کمفرشدر با کار در او حمله نمائید که شکم او را باره نماید
 خود سه عد اللطف تمکد دارد و او را حفظ نمائید و توتی است و لعن زیاد نمائید
 لابد در آماده حکومت این امر لظلم شد باز هم اگر خان را با باده خواسته و در
 حضور جمعی از انالی استنطاقات نمودند و خلاف اگر خان واضح معلوم شد
 و مورد تفر حکومت شد فوراً از خاب شهیدی مرتضی پیش آمد و عرض کرد که
 که خلاف ایشان و بی گناهی من معلوم شد بخشیدم و استعدا دارم با او
 مرحمت فرموده فردا صبح در منزل آقای ضیاء الکمالاً طرفین حاضر و عقد
 دوستی با هم بسته و به صفاد روانه شدند و این عشق و اغماض شهیدی مرتضی
 ضرب المثل یار و غیور و اسباب حیرت انالی صفاد گردید

(بدات تائیس مدرتس بهائی بنسن و ما آماده)

مدینه (۷۶) ظهوری که (۱۹) لغز را ترس و زارنات سابق الکر آماده
 و بهت آماد ساحت عظمت حضرت سرور دگار مشرف بودند در انام تشریف
 بجنور مبارک محبوب آفاق و مرکز مشاق مالک عشاق حضرت عبداله
 روحی و ارواح نکل من فی الارض و استقامت الفداء کمر از رقم اظهر انوار
 استماع شد که چه بار محبوب و سنده است که اجای آماده روحی و
 بهت کما رند دور آماده مدرتس بنسن و نبات تائیس نمائند و سکن
 و سمانی بهاتی تائیس نمائند تا انحال و اسلال باران رحمان را از انات

و دو کور بموجب تعالیم متعدد مبارکه جمال الهی صلّی الله علیه و آله و سلم و تربیت فرمایند
 و این اول فریضه عمیه عموم اجامی الهی است زیرا جمال مبارک مختصاً لاهل
 العالم با صرح بیان منفر فرمایند دارالتعلم در استبداء باند اولاد را بقره الط
 دین تسلیم دهند تا و بعد و وعده کند کور در کتاب الهی ایشان را از نوا
 باز دارد و بطرز امرش فرمایند الهی و این بیانات فحوی فرمات
 مبارک حضرت عبدالبها است نه عنین بخارت لدا جناب آقا میرزا بدیع الله اجا
 آگاه از مسگاه مبارک حضرت مولی الوری حلت غنائه العظمی رجا و انجا
 نمودند که هرگاه اراده مبارکه بصرف فضل و غنایت تعلق کرد و لوج
 در این خصوص با فحار اجاء و اماء الرحمن آباده از راعه فضل و الطایف
 آن مولای خون کثر الالطاف نازل و صادر کرد و آیه مؤید و موفق
 بر تاسیس بدست نین و بیات خواهند کردید و بموجب دستور العمل مبارک
 روش و رفتار خواهند نمود لدا بصرف فضل و عطا این نوح مبارک تقدس
 با فحار اجامی آباده نازل و صادر کردید تا موفق باجرائی امر بسد کردند

هو

بوسطه جناب آقا میرزا بدیع الله خان را بر علیه بهاء الالهی آباده اجامی
 الهی علیهم بهاء الله الالهی

هو

ای نفوس مطمئن از مضویات الیه چه در کتاب اقدس و چه در سایر الواح

این است که مادر و مادر اطفال خوشترانند آداب و علوم نمایند
 علوم بقدر لزوم تا قهقری میسود نمایند خواه از آفات و خواه از دگر و اگر کج
 در قصور نماید مادران را گردانند و اگر کج نماید عاقر مادر است العدل کفیل تعلیم
 آن اطفال را نماید در هر صورت نماید طفل بی تعلیم مانند این از جمله قرآن
 قطع است که اینها در آن صفت قهر و غضب الهی می شود لهذا باید اجای
 نهایت همت را بذول دارند تا مدرسه بهائی در آباده تاسیس شود و در
 بهائی در آن تحصیل علوم بقدر لزوم نمایند تا علیه استی در این خصوص
 شورت و مذاکره نماید و هر قسمی باشد مدرسه بجهت اطفال تکمیل نماید
 و این سبب حصول نماید و توفیق گردد الهی الهی بس لک نور و حکمت
 الکریم ان تو مدعا و ک المخلصین الذین قاموا علی تاسیس ما امرت به فی
 کتابک الیست من نشر العلوم و تعلیم نفوس الاطفال من صغر سنهم الی حد
 بلوغهم نفصحت العظم رب ابد مولای بالطائفک الحقه وجود الملائه علی
 انک انت الکریم انک انت اعظم انک انت الرحمن الرحیم عبد البهائم
 (۱۳) اکتوبر (۱۹۱۹) لدا بعد از مراجعت زائرین عتبه مقدسه حضرت
 رب العالمین با ماده و زیارت این لوح مبارک مقدس منسوخ بدیع محل
 مقدس روحانی آباده همت و معاونت اجاء اللہ و اما الرحمن در یاد
 سنه (۷۷) در شین تربیت بهائی بنسب و نبات اجای آباده را
 تاسیس و تکمیل نمود و مصلحت و مصلحت عالمه مؤمنه بهائی معین فرمود و در

اول تائیس مدرسه تربیت نسین آتش حقد و حسد حاسدین شعله در و در
 صد و برآید که این تائیس مقدس و اسس و درس را بر هم زید مخصوص
 معارف آماده بدت باری معاندین شکایت با نمودند بر نفس معارف فارسی
 نوشته که ای دانی بهائیان مدرسه بهائی ما را نمودند و مدرسه دولتی بر هم خورد
 و کورنستوان کجاری کرد و خبر آنکه حکم آمده این مدرسه بسته شود ولی بهمت جناب
 آقای حسناء الکلیما مدیر محترم مدرسه تربیت و اقدامات مجدانه از طرف معارف نسبت
 از احصاء و اسس انرا مرتب نمودند در این دو مدرسه مبارکه الی کون ^{بیت} بقایا
 تربیت شده اند که در هوش و دانش و تفصائل و خصائل این نه شاگرد ^{بیت} الباقی
 و بعد از ما اسس دو مدرسه مبارکه نسین و نسات این مناجات از سما و فضل و عبادت
 مرکز نیمان حضرت رب الکائنات ما فخر آیه الله المقربه طلعت خاتم مدیره
 علیه صلوات حضرت سراج الکلیما نازل گردید
 آبا ده ... آیه الله الزائره طلعت خاتم علیها بها و الله الایسی ...

هو الله

بارک الوجود و ملک العیب و الشهود اید اهل البجود علی رفع القواعد من
 بنی النساء انجود حتی ستی فیه اماکت نر امیر آل داود و اید کل من سعی کل
 من بذل الجهد فی تائیس نده المدرسه العظمی وله الاجر العظیم فی الاخره و الاد
 و اجعل له من امره رشداً انک اش الغرر الودود .. عبد البها عباس
 جزئی اردو کور محقق تصدیر حانیه انهم در علم (۱۹) شهر المحرم سنه ۱۲۴۴ هجری قمری
 صدق الله .. اصعباً مسلم مدریس انهم کتب

برائے

محمد معتمد راجہ مدظلہ و صاحب راجہ من

